

Opawiana

$S = 15' 25''$

$\begin{array}{r} 8 \\ 15,269 \end{array} = \cancel{0} - \cancel{84}$

378

379

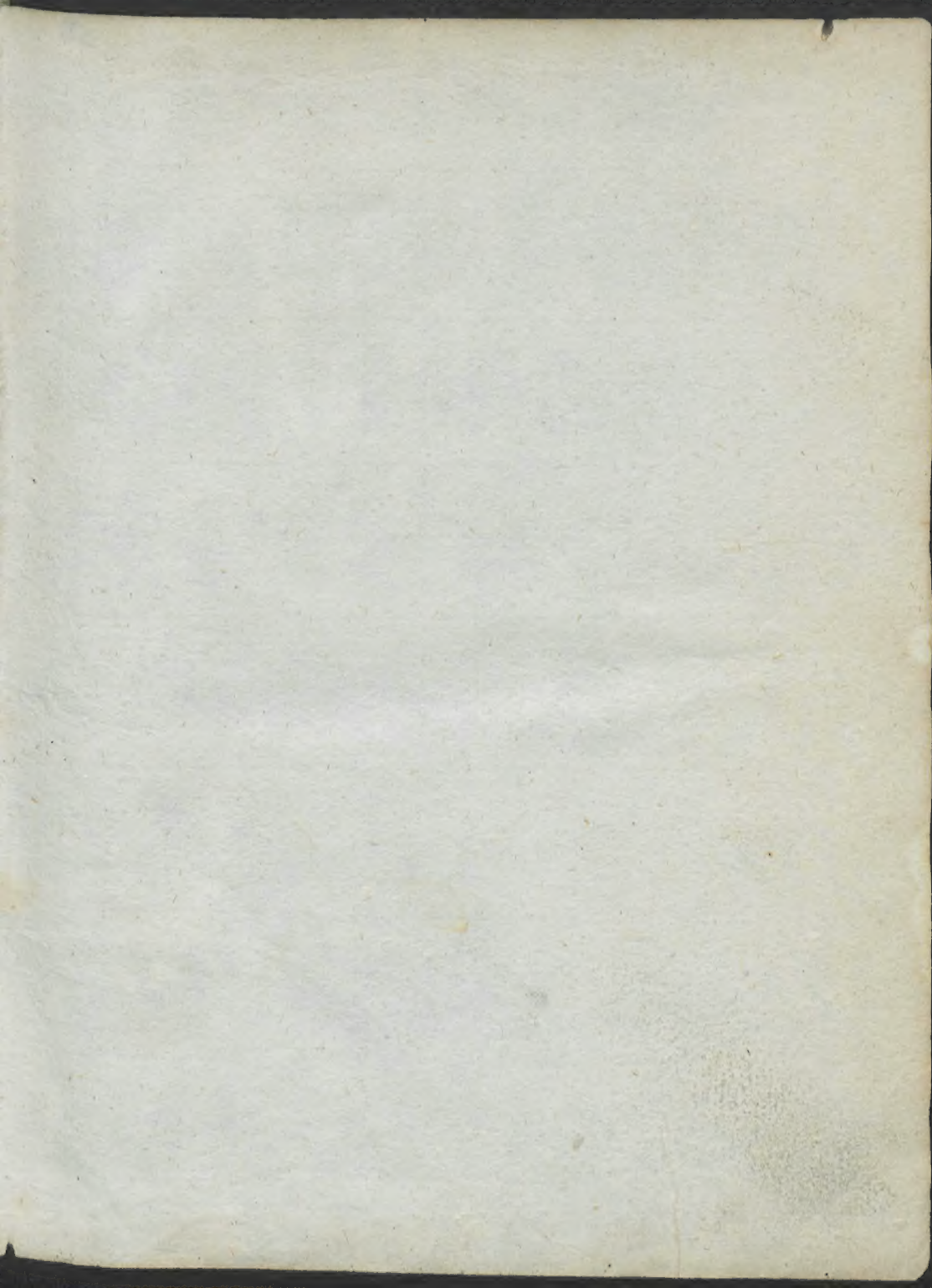
380

381

J A N
K O C H A N O -
W S K I.

Cum Gratia & Priuilegio S. R. M.

Zá dozwoleniem Ich M. Pánom Kochánemských.

W K R A K O W I E,
W Drukárni Andrzejá Piotrków: K. I. M. Typographá.
Roku Páńskiego, 1629.

XVII - 2739 - III

PSALTERZA

Dawidowego

CZESC PIERWSZA.

Przekładania Iana Kochanowskiego.

PSALM I.

Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum.

B Cześliwy/ ktory nie był miedzy złemi w radzie/
Zni stop swoich torem grzesnych ludzi kładzie:
Zni siadł na skłocy / gdzie rący siadają/
Co się z nauki zdrowey radzi nasmiwają.
Ale to jego wymysł/ to jego staranie/
Zby na wszystkim pełnił Páński przykazanie:
Dzieni po niebie wieździe/ nocki swoje łonie /
On wstáwicznie w Páńskim rozmyśla zakonie.
Taki podobien będzie drzewu porzecznemu/
Ktore przynosi co rok owoc Pánu swemu:
Liścia nigdy nie trácać / choć zła chwila przydzie:
Temu wszystko/ co pocznie/ na dobre wynidzie.
Ale zli / ktorzy Boga / y wstydu nie znają /
Tego szczęścia / tey nigdy zapłaty nie mają:
Rowni plewom/ ktore się wałają przy ziemi /
A wiátry / gdzie iedno chcą/ wszędzie władną iemi.
Dla czego przed sadem być musza pohánbieni /
Zni w liczbie z dobrymi będą policzeni:
Pan bo wiem sprawiedliwych na wszelk czas broni /
A przewrotne złe ludzic cicha pomsta goni.

P S A L M II.

Quare fremuerunt gentes.

Co za przyczynã tego zãmieszãnia?
 Co wzeli przedsiã ludzie nieobãczni?
 Ksiãżetã moznã/ y krolowie znãczni/
 Zchodza siã w radã/ chciwi rozterwania.
 Wszyscy przeciwno Pãnu siã buntuiã/
 Wszyscy na iego iãdã wybranego:
 Mowiã co czynim?: zrzucimy z kãrku swego
 Jch ciãżkie iãrzmã/ niech nam nie pãnuia.
 Jch rozumowi śmieie siã głupiemu
 Bog z wysokości/ ktory wszystko widzi:
 Śmieie siã sprãwom/ z ich próznegò sydzi
 Stãrãniã/ ktore czyniã przeciwni iemu.
 Ale poruśy potym gniewu swego/
 Zmyli im syki/ nakoniec obiãwi/
 Że na Syonie poświeconym stãwi
 Ktã swã krolã niezwyćiezo iego.
 Jam iest moy Bożã/ krol ten/ ktory tobie
 Tãk siã spodobał: przez miã bedzie wiedział
 Swiãt twe wyroki/ boś mi w glos powiedział/
 Tyś moy syn/ iãmiã ciã dziś wzmnożył sobie.
 Zãdãw mi oż chceś / á otrzymãś snadnie/
 Dãci w dziedziectwo wszystko ludzkie plemie:
 Bedziẽś pãnowãł/ bedziẽś rzãdził ziemiã/
 A tãm gdzie wschodzi/ y gdzie stonice pãdnie.
 Lastã żelãznã bedziẽś miãł nãd niemi/
 A ktory twego glosu nie posłucha/
 Jãko skorupã/ iãko ziemiã suchã/
 Bedzie siã padał przed kãtã twemi.

A tak o sobie / wy królowie / czuycie /
 Wy / którym władza do rąk iest podana:
 Ogladajcie sie w swych sprawach na Páná/
 Tego sie boycie / y tego ślanyćie.
 Oblapcie syná: by was wiec nie wlozył
 W liczbę straconych: bo iesli stráśliwy
 Gniem iego kiedy wśplonie / to szczęśliwy
 Tylko / kto w nim swa nadzieie polozył.

PSALM III.

Dòmine, quid multiplicati sunt.

A Deny Boże/ iákoż ich wiele powstało /
 Jákoż sie ich przeciw mnie siła zebráło:
 A tym sercá nawiecey dodała sobie/
 Jáko bych ja iuż práwie zmartpil o tobie.
Myla sie: tyś iest/ Pánie/ moia zastóná/
 Tyś moia cześć/ y moiey głowy koróná:
 Riedym cie kółwiek w zymał w swoiey potrzebie/
 Závždy wcho łaskawe znalazł v ciebie.
Przetoż y dziś bede spał ná to bezpiecznie/
 Bo Pan żywota mego strzeże koniecznie:
 Nie vstráśa mie wozy kóśami tknione /
 Nie vstráśa mie groty ku mnie złożone.
Powstań/ Pánie/ á broń mie w mey niewinności/
 Żaden moy nieprzyiaciel twoiey srogości
 Nigdy wytrzymać nie mógł: bileś ie w geby/
 A oni w trwawym piasku zbierali zeby.
Sam ty/ niebieski Pánie/ zdrowiem śasuięś/
 A w ostatnich przygodách śnádnie rátuieś:
 Od ciebie wśytko dobre ná świecie mamy /
 Rtorzy sie kółwiek ludem twym ozywamy.

PSALM IIII.

Cum inuocarem exaudiuit me Deus.

Wzywam cie/ Boże/ świadku moiej niewinności/
 Któryś mnie zwykł wywodzić z awżdy z mych trudności:
 Chciey sie teraz nade mną troskliwym zmiłować/
 A moie śmiałe prośby łaską wie przysmować.

A wy/ o niezwygliwi/ o zapamiętali/
 Długoż sie na ma sławę będziecie targali?
 Długoż rzeczy miłomych naśladować chcecie?
 A ledá wiatru głupi chwytać sie będziecie?
 Także wieǳcie: kogo Pan sobie wluhuie/
 Tego w żadney przygodzie iuż nie odstepuie:
 Nie odstąpi mnie moy Pan/ z awżdy z łaski swoiey
 Dawał miejsce/ y dawa/ y da prośbie moiej.

Rádże tedy/ żebyście przed oczyma mieli
 Pániska boiażń/ á gniemáć wiecey go niechcieli:
 Co noc/ to rozbiegacie dnia przeszlego sprawy/
 Tom przystoynie uczynił/ tym Bogu nieprawy.

Wiec nie bąranem/ ani wolem go błagacie/
 Ale przedem sumnienie czyste przynaszacie:
 Co gdy będzie/ iuż pewni tego być możecie/
 Ze sie na swych nadzieiach nie zawiedziecie.

Mówia drudzy/ dobrego mienia nam potrzeba:
 O Pánie/ ty chciey tylko swoim okiem z nieba
 Na nie poyrzec grzesznego: to są ośiadłości/
 To skárby/ to pociechy/ to moie radości.

Inży niechay śpichlerze nawiezione mieć/
 Niechay w śpyłkie piwnice winem zastawiać:
 Ja w nadzieie łaski twoy bede spał bezpiecznie/
 Bo mie ty san/ Pánie moy/ opatrnieś wiecznie.

P S A L M V.

*Verba mea auribus percipe.***P**Rzypuść / Pánie / w uszy swoje /
Słowá y wolanie moje :Wysłuchay moy głos płacziwy /
Krolu y Boże prawdziwy.

Ledwie z głębokiego morza

Wkaze sie rana zorza /

A ia już wolam do ciebie /

Smucne oczy mając w niebie.

Tyś Bog światobliwy : prawię /

Nie kochaś sie w żadney sprawie

Gdzieby sie złość przynieśła /

A enota mały plac miała.

Prozno zły ma tufać sobie /

Aby miał znieść przy tobie :

Nie sprawiedliwy nie stanie

Przed oczyma twemi / Pánie.

Nieprzyjacielem cie mają /

Ktorzy fałszem narabiali :

A nieprawde tak rad płaciś /

Ze koniecznie klamce straciś.

Maz okrutny / reki krwawey /

Nigdy twarzy twej łaskawey

Nie ma vznać : tegoż / Boże /

A przewrotny czekać może.

A ia miłosierdziu twemu

Wśaiac niewymownemu /

Nawiedze twe święte : progi /

A dam cześć Bogu nad bogi.

Psalterzã Dawidowego/

Tylko abyeh był bezpiecny
 Od złych ludzi / Pãnie wieczny:
 Prowadz mie sam z łaski swoiey /
 Niechay słucham wolei twoiey.
 Jch wstała nieprawdziwe/
 Serce chytne / y zdradliwe:
 Jch gardło / grob otworzony /
 A iezyk / pochlebca plony.
 Karz ie / Pãnie / prze ich zdrady /
 Zamieszay ich wszystkie rady:
 Odrzuc ie wiecznie od siebie /
 Bo pãna mieć niechca ciebie.
 A ci co tobie wstaia /
 Niech wesela wzywãia:
 A radość ich trwała bedzie /
 Bo twa łaska z nimi wszedzie.
 Beda sie toba chlubil /
 Ktorzy twoie imie czcili:
 A ty pomożesz każdemu
 Człowiectowi pobożnemu.
 Odkryjesz go łaska swoia /
 Jako napewnięsza zbroia:
 Zbroia / ktora krom swey skazy
 Moze wytrwać wśelkie razy.

P S A L M VI.

Domine, ne in furore tuo arguas me.

Czãsu gniewu / y czãsu swey zapãłczywości /
 Nie rãcz mie / Pãnie / kãrac z moich wśeteczności:
 Ale sie rãczey zmiłuy nãdemnã strapionym /
 A wży nieco balu kãściom wdreczonym.

Ciałem

Ciałem/ y duszą stękam: ledwie izem żywy/
 Dotąd mie chcesz zapomnieć / oycze litościwy:.
 Odmień wymysł/ a weyże ży na moje ciężkości /
 Nawróć duszę od progu ostatniey ciemności/
 Bo po śmierci/ kto na cie wspomnionie? kto w grobie
 Położony/ będzie mógł dzięki czynić tobie.

Tużem wstał wzdychając do ciebie/ moy Boże/
 Na każdą noc wymyśle łzami swoje łzy.
 Pościel płaczem napoje: płaczem wypłynęły
 Oczy/ a krzywdy ludzkie siłę mi odięły.
 Odstąpcie przez obemnie/ ktorzy złe czynicie /
 Odstąpcie: wpadkiem się mym nie nacięścicie.
 Bo Pan głos płaczu mego przyjął w uszy swoje /
 A łaskawie wysłuchał smutne prośby moje.
 A ludzie nieżyczliwi zapalają się muszą /
 Widząc na oko że się prozno o mie kłuszą.

P S A L M VII.

Domine Deus meus in te speravi.

W Tobie ja samym / Panie/ człowiek smutny
 Nadzieję klade: ty rącz o mnie radzić.
 Nieprzyjaciół moy/ iako lew okrutny/
 Szuka mey dusze/ aby ja mógł zgładzić.
 Ziego pąszczęli/ iesli mie/ moy Boże/
 Ty sam nie wyrwieś/ nikt mie nie wspomozę.
 Jesli mie/ Panie/ słusnie osącował
 Zły człowiek / a ma do mnie iaką winę:
 Jesli mi przyiążni nie sęczył zachował /
 A do zley chęci dał z siebie przyczynę:
 Niech nieprzyjaciół gore ma nademną /
 Niech mie w proch zetrze/ y moje grzechy zemną.

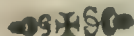
Powstań / o Pánie wieczny / w gniewie twoim
 Przeciw zlych ludzi niepobożney rãdziej:
 A powstań z pomsta / iakãś prawem swoim
 Opisał: oto lud w wielkiej gromãdziej
 Wyroku twego czeka / iesli zlemu
 Czy wpaść przed twym sądem cnotliwemu.

Przeto / o sedzia / sedzia wiekuiſty/
 Chciey na wysokoey sięść stolicy swoiey:
 A iesli nie jest praw / y przed toba czysty/
 Osadz mie wedla niewinności moiey.
 Złego złość zniszczy: a człowiek cnotliwy
 Jest w opiece twey / Boże sprawiedliwy.

Boże / przed którym tãjne bydz nie moga
 Myśli człowiecze / w twej stoać obronie/
 Przed żadnã nigdy nie wciekã twoga /
 Bo szereg serce w twoiey jest zastonie.
 O sprawiedliwy sedzia / ty każdego
 Sprawnie oddzielasz wedla zasług iego.

Jesli sie człowiek zly nie pohamuje/
 Pan swoy miecz ostrzy / Pan luk nałożony
 Na rękũ trzyma / y strzaly gotuje
 Smiertelne: západł w zazdrość człowiek plony/
 niesprawiedliwość noſi / kłam wrodzi:
 Dol pod kim kopa / a sam weń wgodzi.

Sam sie wpetã w chytrym sidle swoim /
 Nań sie obala wszystkie iego złości:
 A ia podpãrty miłosierdziem twoim /
 Prozen y troski / y niebezpieczności:
 Sad sprawiedliwy / y twe imie / Pánie/
 Wyznawać bede / póki duſze eſtanie.

P S A L M VIII.

Domine Dominus noster, quàm admirabile.

WSzechmocny Pánie/ wiekuiſty Boże /
 Kto ſie twym ſpáwom wydziwować może:
 Kto rozumowi/ ktorym niezmierny
 Ten ſwiát ſtworzony?
 Gdziekolwiek ſłonce miece ſtrzały ſwoie/
 Wſtedy ieſt zacne ſwiète imie twoie /
 A ſławy niebo ogárnać nie może
 Twey/ wieczny Boże.
 Wiech zli/ iáko chca/ ciebie mierza ſobie /
 Z yſt niemowlatek roſcie chwałá tobie/
 Ku wietſzey háńbie/ y ku potepieniu
 Złemu plemieniu.
 Twoy czyn ieſt niebo/ twoich rák robótá
 Gwiazdy iáſnieyſze wybranego złotá:
 Ty co raz nowym ſwiátclem zdobieſz wdzieczne
 Kolo mieſieczne.
 A człowiek co ieſt? je ty nie ſtworzony
 Wſyſtkiego tworcá / y Pan niezmierny /
 Raczysz gi pomnieć? czym ieſt ſyn człowieczy
 Godzien twey pieczy?
 Tákeś go wzcíł/ y przychoſe dożył /
 Jeś go z Anioły tylko nie polożył:
 Poſtawiłeś go Pánem nad zacymi
 Czyny ſwoimi.
 Daleś w moc iego wſyſtkie bydła polne /
 Daleś y leśne zwierzerá ſwowne:
 On ná powietrzu praſtwem/ pod wod
 Władnie rybámi.

Psalterzã Dawidowego/

Wſzechmocny Pãnie/ wielkiſty Boże/
 Kto ſie twym ſprawom wydziwować może :
 Kto rozumowi/ Ktorem niezmierny
 Ten ſwiãt ſtworzony :

P S A L M IX.

Confitebor tibi Domine in toto corde.

Ciebie bede/ Boże prawy /
 Całym ſercem wyznawał /
 Twoje dziwne wſytkie ſprawy
 Bede ſwiãtu podawał.
 Bede weſol w twej obronie /
 Bede wſechnaſwietſemu
 Przy łagodney ſpiewał ſtronie
 Imieniowi twoiemu.
 Nieprzyjãciel moy ſtrwożony
 Podał tyl niużciwy/
 A padł ſtrachem ogarniony
 Widząc twoy wzrok ſtrãſliwy.
 Ty li nie ſz krzywdy moiej /
 Tyś kwoli niewinnoſci/
 Zaſiadł na ſtolicy ſwoiej/
 Sedzia ſprawiedliwoſci.
 Przepadłi ziemie przekleci
 Na twe ſłowa ſuſliwie/
 Wytarleſ z ludzkiej pãmieci
 Ich imiona chlubliwe.
 Zły człowiecze/ ſpuſtoſyleſ
 Pola nieprzyrodzone :
 Zwoiowałeſ/ wywrociłeſ
 Miãſta pieknie ſãdzone.

Jch pã

Jch pamięć pospolu z nimi
 Na wielki zaginela /
 Ale Pańska moc wiecznemi
 Czaszy będzie synela.
 On stolice swa narządził /
 On ludzkie nieprawości /
 I wshytet świat będzie sadił
 Podług sprawiedliwości.
 On jest wciezka w bogich /
 On dodaie ratunku
 Polożonym w krzymdach frogich /
 I w żalosnym strasunku.
 Wshyscy / ktorzy go poznali /
 Jemu niechay vsaia :
 Nigdy sie nie ofukali /
 Ktorzy w nim vfnosc maia.
 Mieszkaiacemu spiewaycie
 Na wysokim Syonie :
 Jego moc opowiadaycie
 Narodom w kazdey stronie.
 Pomiscil sie Pan sprawiedliwy
 Rkowie niewinney rozlania /
 Wshyskal placz zalobliwy
 I w bogich wolania.
 Dzyi nademna litości /
 Boze nieogarmiony :
 Patrz / w iakiey niebezpieczności
 Jestem dzis polożony.
 Chciey mie z msk frogich wybawic
 Smierci nieublaganey /
 Abych twe sprawy mogl slawic
 W Cerkwi twoiey wybraney.

Psalterzã Dawidowego/

Jam smutny tak lamentował/
 A tyś wysłyszał w niebie:
 Teraz się bede radował/
 Mając obrońce z ciebie.
 W tym się dole potopili
 Którzy sami kopali:
 W tym się śidle połowili/
 Którę sami stawiali.
 Nie darmo Bog sprawiedliwy
 Po wszystkie wieki słynie:
 Upłotł się człowiek zdraźliwy
 W swoich tak własnych czynie.
 Upad wiśni nad grzesznemi/
 Upad nie uchroniony.
 Nad narody przekletemi/
 Kedy Bog zapomniony.
 Nie na wieki Pan przebaczy
 Upadłego człowieka:
 Jch nadzieia (tak Pan raczy)
 Wazna będzie do wieka.
 Powstań wieczny nasz obrońca/
 Nie daj się zmocnić złemu:
 Twój sąd niech będzie do końca
 Świātu i równy wszystkiemu.
 Ogarni strachem pogańy/
 Niech się ludźmi bydz znają/
 Ktorzy dziś mogą bydz pańy/
 Jutro z chudym zrowniają.

P S A L M X.

Vt quid Domine recessisti longè?

Czemus mie Panie odstapil? czemuś twarz swoje
 Odwrocił precz odemnie w doległość moie?
 Gdy zły człowiek przewodzi/ gdy iązmo kładzie
 Na ubogie: boday sam zginał w swej radzie.
 Skąd poczne? gdzie dokonam? gdzie Bog w niego/
 Ani przystoyność ważna: ale co iego
 Duszy miło/ co ciała iego smakuie/
 To chwali/ to nawiet hym dobrem ścakuie.
 Takim bedac/ z takimis y społki wiedzie:
 Żadna muzyka/ żadna pieśń przy bieśiedzie
 Wdzieczniew mu w vchu nie brzmi/iako bluznienie
 Przeciw Panu: to słyheć/ iego zbawienie.
 Pychy pelen/ nie tylko ludzmi brakuie/
 Ale y Boga sobie lekce ścakuie:
 Bezbożne myśli iego/ sprawy brzydliwe:
 Bo nie pomni na sądy twe sprawiedliwe.
 Nieprzyiaciela swego/ szczęściem piąany/
 Dmuchiowaniem chce porazić: wiek nieprzetrwany
 Nie ruszy mie (powiada) tak mocno stoie:
 Szczęścia/ przygod/ odmiány/ nic sie nie boie.
 Wsta iego przeklestwa pełne/ y zdrady:
 Język rosterki sieie/ y krwawe zwady:
 Mąto na tym: ale y drogi zaśiada /
 Gdzie/ iako inny zboyca/ niewinne zbada.
 Wpátruie chudzine/ a w cieniu skryty
 Strzeze/ iako w iaskini lew iado mity:
 Czyha/ iakoby porwał niedznika zdrańdie/
 A porwie/ iesli iako w iego sák wpádnie.
 Leży za siecią/ że go nie znać przy ziemi/
 Siła chudych połowi fortelmi swemi;
 A mowi/ że Bog prosto zapomnial swiata /
 Ani poyrzyz tu ziemi na wieczne lata.

powstani/

Powstan Pánie/ á wynies reke swa kwoli
 Niewinney krwie vbogicy: przebog / dlugoli
 Zły czlowiek ma doświadczać twej cierpliwości:
 Mowiac/ nie ma Bog w myśli niczych złości.
 Myli sie: bo ty widzisz y smutnych meke/
 A hárdych okrucienstwo: toć wpadnie w reka.
 Ale czlowiek vpádly/ czlowiek niewinny
 Láske pozna: ty sierot bronisz/ nie inny.
 Zetrzy niepobożnego/ zetrzy w proch/ Pánie/
 Czyn sąd o iego zbytkách: nigdy nie stánie.
 Páńskie krolestwo bedzie ná wieki slynąć/
 A grzeszni w iego ziemi musza záginać.
 Toć náše próšby/ Pánie/ to ty chciey duszy
 Nášey kmyśli uczynić/ to przyiac w vsy;
 Bron sierot/bron vpádlych; niechay vbogim
 Czlowiek śmierci podlegly nie będzie stogim.

P S A L M XI.

In Domino confido, quomodo dicitis.

Panu ia wšam/ á wy mowicie/ miedzy gory
 Wćiekay co nádaley/ iáko ptać predkopiory.
 Twoy nieprzyziaciel luk wziął/ strzale ma ná ciećiwie:
 Myślac iáko by z cienia dobre strzelat zdraćliwie.
 Prawa zgoła vpádly/ nie máš spráwiedliwosci/
 Czlowiek dobry prozno ma wšac swey niewinności.
 Przed sie Bog iest ná niebie: á stámtąd wšyřko widzi/
 Spráwiedliwych doświadcza / niepráwemi sie hydzi.
 Ná złe ludzi wyleie deřez goracy siáczány:
 Wyleie węgle żywe/ y grom z wichrem zmieszány:
 Bo bedac spráwiedliwym spráwiedliwość miłuje/
 A dobre ludzi okiem lářkawym opátruie.

P S A L M XII.

Saluum me fac Domine, quoniam defecit.

Zachoway mie/ o sprawceo niebieskiego domu/
 Prawdy nie masz na ziemi/ nie masz vsac komu.
 Nie wstysysziedno kłam: wstyc pochlebiaia/
 A w chytrym sercu radu smiertelnego taia.
Boday zle zginal kazdy czlowiek nieprawdzivy/
 Kazdy chytry pochlebca/ y kazdy chelplivy:
 Mlowia bowiem/ z wst naszych dobrze sie miec mamy/
 Kazdy w swey gebie wolen/ my Pána nie znamy.
A Pan zaś slyszac ludzi nedznych narzekanie/
 A placz nieutulony/ y ciężkie wzdychanie:
 Powstane ia (powiada) na ratunek smutnych/
 A wyrwie ie z niewoley Tyrannow okrutnych.
Pánstie słowa sa czyste/ y prozne przygány/
 Pánstie słowa brant szery/ siedmroć przelewány:
 Pánie/ ty nas zachoway od ludzi zdradliwych/
 Zlych zewszad pelno/ kiedy wladza iest zlosliwych.

P S A L M XIII.

Vsquequò Domine obliuisceris me in finem?

Dokad mie chcesz zapomniec?: dokad swieta swoje
 Twarz przedemna kryc bedzies?: dokad dusze moie
 Grasiunki trapić beda/ orze dobrotliwy?
 Dokad mie deptac bedzie czlowiek zazdrosciwy?
Dosyciem znal dotychmiast wsty tve zamlkione/
 Dosyciem znal/ y narabyt/ oczy odwrócone:
 Chciey na mie kiedy weyzzec/ chciey xprzyyme moie
 Prošby/ o wieczny Pánie/ przyiac w rse swoje.

Rozświeć moje ciemności swym nieogarnionym
 Światłem/ abych nie zaśnął snem nieprzebudzonym;
 Niechay też ze mnie nie ma nieprzyziaciel chłuby/
 Aby miał rzec: iám go stał/ y przywiódł do zguby.
 Upad moy/ wielka rozkoś przeciwnikom moim:
 Ale ia/ Pánie/ ufam w miłosierdziu twoim/
 Że nie ty nie opuścisz: á ia w głosne strony
 Będę imie twe sławił/ Boże niezmierzony.

P S A L M XIV.

Dixit insipiens in corde suo; non est Deus.

Głupi mówi w sercu swoim/
 Nie maś Boga/ przecz się boim?
 W tym ciota zgąśła bledzie/
 A nierządu pełno wszędzie.
 Pan z niebieskich wysokości
 Poyrzał ná ziemskie niskości/
 Byliby gdzie rozum cały/
 Albo kto ná Boga dbały.
 Nie mogli wyrzec y iednego/
 Tak się wshyscy ieli zlego:
 Wshyscy Boga zapomnieli/
 Dosyć by się sprzyśiadz mieli.
 Tedy się już nie vznáia/
 Rtorzy w złościach rozkoś máia:
 Rtorzy bzuchy swe niemiernie
 Tuczają iedząc ludzi wierne:
 Nigdy nie wzywáli Boga/
 Przeto przydzie ná nie trwoga/
 Gdy wyrzga oczymá swemi/
 Że Pan trzyma zá dobrými.

W śmiech to sobie obiacali/
 Gdy smutni Boga wzywali:
 Ale Pan każdego broni/
 Kto się pod jego cień skłoni.
 Gdyż to ta pożądana zorza
 Wymknęła rychło z morza/
 Gdy też nas z ciężkiej niewoli
 Pan nasz/ y Bog nasz wyzwoli.

P S A L M XV.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo?

Kto będzie w twoim mieszkaniu przebywał:
 Kto będzie twego pałacu świętego/
 Wieczny moy Boże/wesela żążywał?
 Człowiek niewinny/ człowiek rpzycznego
 Serca/ktory sprawiedliwość miłuje/
 Który nie mówi słowa fałszywego.
 Który bliźniego swego nie ścienie/
 Nie szuka z cudzą szkoda swej korzyści/
 Przeciw obmowcom sąsiada ratuje.
 Na niepobożne ludzic w nienawiści/
 Dobrym/gdzie może/pomocy dodawa/
 A co przyrzecze/ by naciejczy/ żyści.
 Pieniedzy w lichwe nikomu nie dawa/
 Nie bierze darow przeciw niewinnemu/
 Kto się tak rządzi/ kto przy tym zostawa/
 Śmieie niech ysa położywi swemu.

P S A L M XVI.

Conserua me, Domine, quoniam speraui in te.

G Który siedzisz na wyśokim niebie/
Ja nie mam inſzey nadzieie krom ciebie :
Ty mnie chćiey wspomóc w moiey doległoſci/
Boże litoſci.

Tyś moim Pánem : ácz ty poſług moich
Nie potrzebuieſz : iednak wiernych twoich
Trzymać ſie bede/ y czáſy wiecznymi
Przeſtáne z nimi.

Jaka obſitoſć tych omylnych bogow/
Jaka (o bledzie) ciżba do ich progow !
Odemnie ofiar nie odnioſa/ ani
Beda wzywáni.

Pan czeſć właſnoſci/ Pan czeſć mey nagrody/
W opiece iego nie boie ſie ſłody :
Nie mogli na mnie dział przypáſć pożałdnieyſzy/
Ani pieknieyſzy.

Pánu ia wielce/ y wielce dziekuie/
Ktorego ráde w ſercu ſwoim czuie/
Czuie ia we dnie : zgaſnali teſz żarze/
Duch mie moy karze.

W każdey ſwey myſli/ y w każdey ſwey ſprawie/
Mam Pána zawždy przed oczyma prawie :
On przy mnie ſtoi/ aby ch z żadney ſtrony
Nie był wzruſzony.

Żądze mi roſćie radoſć oſobliwa
Serdeczna/ ktorey ieżyl nie pokrywa :
Jmo to zawždy bżmi okolo vchã
Dobra otuchã.

Bo ty/ moy Pánie/ z wieczney láſki ſwoiey/
Nie przepámietáſz w grobie duſze moiey/
Ani dopuſciſi doznáć ſkazy twemu
Wlubionemu.

Ty do żywota droge włączuieś/
 Ty nieprzebranym weselem świątuieś :
 Wiecznych rozkoszy biega żywe zdroie
 Przez rece twoie.

P S A L M XVII.

Exaudi Domine iustitiam meam.

PŁącz sprawiedliwy/ y skarge moie/
 Przypuść przed swietą obliczność swoie.
 Wsłysz/ o sedzia nienaganiomy/
 Wst nieobludnych/ głos niezmyślony.
 Do twego sądu ja sie wciąkam/
 A sprawiedliwej skazni twej czekam :
 Ty swym krzywego wpatruy okiem/
 A narydzi prawde swoim wyrokiem.
 Zmącales serca/ y myśli skrytey/
 Zśledles mie w nocy nieznakomstej :
 Doświadczyles mie by w ogniu złotą/
 A nie znalazles/ iedno co cnotą.
 Ludzkich wywrotow nie nasładuie/
 To wsty mówie/ co w sercu czuie :
 Słow twoich strzegac/ słow swiatobliwych/
 Niałem zamydly ścieżki złośliwych.
 Rączje mie trzymać na swoiocy drodze/
 Aby nie przyślo wpaść mey nodze :
 Wysłuchalsz mie w złe czasie moie/
 Prośje y dziś mi day vcho swoie.
 Obiam nademną niewysłowione
 Swe miłosierdzie : robie zwierzozne
 Nadzicie miądy nie omylaia :
 Słum/ co sie rekom twym przeciwiaila.

A mnie rácz/ iáko zżenice bronić/
 A cieniem swoich skrzydeł zasłonić:
 Abych w nadziei twoiey opieki/
 Mogł sie złych ludzi nie báć ná wieki:
 Ludzi rostkosnych/ ktorzy rák styli/
 Ze ledwie brzechá zniósá pochwili:
 Wsta wsietecznych ich iezyk hárdy/
 Pelen bluźnierstwa/ pelen y wzgardy.
 Je w wszystkich mie stron wólo zámárli/
 A oczy swoje ná mie rozdarli:
 Wysłac iákoby mogli mie pozyc/
 A rowno z ziemiá kiedy polozyć.
 Táki wiec bystry m lew ziety iádem/
 Ciéka po puszczy zwierzcym śládem:
 Tákie wiec ściżenie lwice śaloney/
 Czyha w iáskini nieupátrzoney.
 Wprzédz go/ Pánie/ pobiy śamego/
 A dusze moie od okrutnego
 Wyzwol człowieká: człowieká/ktory
 Jest mieczem twoim/ y ma moc z gory.
 Niechay nádemna władze nie máia/
 Ci co sie w márnym świecie kocháia:
 Przestáiac ná tym wieku doczesnym/
 A tylko żądjom służac cielesnym.
 Których ty chciwe bezdenne brzuchá
 Z wielkiego karmisz ziemskiego ruchá:
 Dáiac im śárby/ dáiac im dziárki/
 Którym zostáwia swe niedoiárki.
 Aia/ moy Pánie/ w tey niewinności
 Wyżrze twarz (da Bog) twey wszechmócnosci:
 Bede śet/ kiedy ná iáwi práwie
 Stáwíš sie w świetey swoiey postáwie.

P S A L M XVIII.

Diligam te Domine, fortitudo mea.

Ciebie ja/ po ki mi iedno żywota sstanie/
 Milować ze wszytkiey dusze bede/ moy Panie.
 Tyś moc iest y siła moia : tyś iest zaślona/
 Tyś zamek y twierdza/ tyś moia obrona.
 Ciebie chwalać/ twey wzywając możney obrony/
 Zawożdym z rąk nieprzyjacielskich był wyzwolony.
 Już mie była sroga zemśiad śmierć otoczyła/
 Już mie była wod piekielnych powodź strwożyła :
 Jużem prawie swoy grob widział : iuż na mie była
 Śmierć swoie nieuchronione śidła wrzuciła.
 W tym niebezpieczeństwie będąc ja położony/
 Wciekłem sie do ostatniey Pánstkey obrony.
 A on mie wysłuchać raczył siedząc na niebie/
 A przypuścił moie smutna skąrgę do siebie.
 Trzęsła sie w swym gruncie ziemią na wszytkie strony/
 Trzęsły sie gory : bo Pan był gniewem wzruszony.
 Dym sie kurył z nosa iego/ oczy pałały
 Żywym ogniem/ a z oblicza wegle strzelały.
 Schylił niebá/ y spuścił sie : cma nie przeyżrzana
 Ogromna/ pod nogi iego była posłana.
 Siedział na lotnym Cherubie/ na nieścignionych
 Skrzydłach latał Aquilonow nieumiezdzonych.
 Oblókł sie w noc/ swa stolice mgłami osądził/
 Chmury w kolo/ y ogromne burze zgromądził.
 Ale zebranych ciemności cme zapalały
 Lyskawice/ grad/ y żywe wegle pądały.
 Zagrzmiał niebem Pan/ y wyrzekł słowo strąśliwe/
 Grad leciał/ a z grądem wegle pądały żywe.

Ruszył

Ruszył gromow/ y wypuścił ogniście strzały/
 A wnet odkrył wszystkie pola martwemi ciała.
 Gniew twoy/Panie/rozdał morza: gniew przeraźliwy
 Rozsądził ziemię/y odkrył iey grunt leniwy.
 Miłosierna ręka swoje z wysoka ściągnął/
 A mnie z pośródkał pomodzi bystrych wyciągnął.
 Wyrwał mnie z nieprzyjacielskich rąk niepobożnych/
 Nie mogła mi nigdy skodzić waśni ludzi możnych.
 Zbieżeli mnie nagle byli w przygodzie moiej/
 Ale mnie Pan wnet ratował z litości swoiej.
 Wymógł mnie z ciasnego miejsca na plac przestrony/
 Wybawił mnie/ bom v niego nie jest wzgardzony.
 Bożnie sprawiedliwość moie płacić mi raczy/
 Niewinności meści moich on nie przebaczy.
 Bom ja zawsze świętych iego drog naśladać miał/
 A nigdy m od Boga swego nie odstępował.
 Żakon i go przed oczyma zawsze był nemi/
 Anim wzgardził wstawami iego są inteni.
 A zostane wiecznie przy nim w tej świąteczności/
 A bede się strzegł/poтім żyw/wspelał iey łości.
 A Pan sprawiedliwość moie oddać mnie raczy/
 Niewinności myśli moich on nie przebaczy.
 Świetemu ty święty będziesz/ dobry dobremu/
 Chytry przeciw obludnemu/zły przeciw złemu.
 Ty głowieka pokornego na gore sadzają/
 A bądrego niepożesnie na dol sprowadzają.
 Tyś rospalił lampę moie/ tyś me ciemności
 Rozświecił/moy Boże/ogni mstwoicy światłości.
 Przez ciem ja woyska poraził niezwyciężone/
 Przez ciem ja mury vbieżał niedost ożone.
 Światobliwe drogi twoie/ słowa brant prawy/
 Tyś obrońca wszystkich twoich wiernych i sławny.

Kto pan jest/ krom Pána tego/ Pána wiecznego?

Kto bog jest/ krom Boga tego/ Boga našego?

Ten síla y meznym sercem mnie opátruie /

Ten moy wedla przystoyności żywot spráwuie.

Dal mi predkosć/ że z ieleniem porównać moge /

A ná skále nawyzšey postáwie noge.

Náuczył me broniá wládać: nieprzelomiony

Lut želázny / pod moimi skozył rámiony.

Twojá mnie tarcz/ twojá reka mie možna wspierála /

Twojá wieczna dobrotliwosć mnie pomnážála.

Otwierdziłes krot moy/ á nikt nie byl tey síly /

Romuby pláckiedy moje stopy puścily.

Gonilem nieprzyiacielá/ y dogonilem /

Chcialem go zá jedná droga sflumić/ sflunilem.

Bilem ie/ á oni powstać nie mogli zgolá /

A polozyli ná ziemi hárde swe czolá.

Tys mi sercá y dzielności dodał w boy stogi /

Tys dal grzbiet nieprzyacielski pod moje nogi.

Woláli/ á nie byl/ ktoby byl ich rátorwał:

Woláli do Pána/ á Pan ich nie žalował.

Zstárlem ie/ iáko proch wiátry tra wstáwiczne:

Wdeptałem ie/ rownie iáko bloto vliczne.

Z rosterku/ y trwog domowych/ tys mie wybáwil /

A nád ziemskimi narody głowá postáwil.

Lud ktoregom nigdy nie znal/ czolem mi bić /

Ná sluch tylo w poslušénstwie praw moich żyie.

Obey ku mnie twarz cherliwá sobie zmyśláia /

Náslabieli/ y zamkom iuž nie dowierzáia.

Badź pochwalon/ o moy Bože niezwyćiezony /

Twojá moc niech bedzie iáwna ná wšytkie strony.

Tys obronícá zdrowia mego: ty pomisze dawáš

W reke moje/ y w moc państvá wielkie podawáš.

Tã miã z nieprzyjaciół moich znaczenie wyháwil /
 A moy żywor od złych ludzi bezpiecny sprawil.
 Przeto cie między narody bede wyznawał /
 Bede imie twoie świátu w pieśniach podawał.
 Wielkã łaskę Pan okazał Królowi swemu /
 Wielkã moc Dawidowi poważnemu.
 A nie tylko iemu / lecz y potomstwu iego
 Błogosławi aż do wielkã nieśkonczonego.

P S A L M XIX.

Celi enarrant gloriam Dei.

Głupia mądrości / rozumie śalony :
 Gdyś ná vmyśle tak iest zaślepiony /
 Że Boga nie znaś / tym cielesnym okiem
 Poyrzy przynamniemy po niebie serokiem.
 Jest kto / krom Boga / o kimbyś rozumiał /
 Żeby ábo mogł / ábo wiec y vmiał
 Ten sklep zawieścić nieustánowiony /
 Złotemi zerwad gwiazdami nátkniony ?
 Dzień wstáwicznie nocy náśládniac /
 Noc także dniowi wzajem wstepniac /
 Opátrność Páńską iáwnie wyznawáią :
 Toż y porządne nieba powiádaia.
 Nie ludzkim glosẽ : ktory nie iest taki /
 Aby go głowiek mogł slyść wśheláki :
 Lecz z spráwa swoia : ruchem iednostáynym /
 Ktory wśhytkiemu świátu nie iest táynym.
 Żrad wdzieczne świátło ná wśhytek świát daie
 Ogień słoneczny : ktory kiedy wstáie /
 Jáko z łóżnice nowy oblubieniec /
 Tiosac ná głowie świetny złoty wieniec.

Agdy w bieg jego poyrzyysz przyrodzony /
 Nie jest tak prędko obrzym niewściągniony /
 Kiedy do kresu przed uhytkiem bieży /
 Gdzie dar zwyciężcy obiecany leży.

Od wschodnych granic wynika ku biegu /
 A zostawa sie na zachodnym brzegu /
 Jako świat wielki / nie maś miejsca tego /
 Gdzieby sie zchronić przed promieniami jego.

Alle porzodek / y ozdoba rzeczy
 Nie tak za soba ciagna wzrost człowieka /
 Jako pobożny zakon Pański śnądnie
 Dusze nawraca / y myślami władnie.

Jego świadectwa prozne obludność /
 Działeczkom małym dodaia mądrości /
 Serce weseli jego Pańskie zdanie /
 Ozy rozświeca iasne przykazanie.

Świała rzecz boiażni Pańska : po ki świat /
 Nie wszęzbia icy zazdrościwe lata.
 Wyroki Pańskie wszytkie są prawdziwe /
 Wszytkie stateczne / wszytkie sprawiedliwe.

Miod nie tak słodki : złoto w takiej cenie /
 A perły nie są / y drogie kamienie :
 Z nich twoie wola sluga twoy poznawa /
 Pewien na troy / gdy przy niey zostawa.

Kto grzechom swoich liczbe wiedzieć może :
 I tajemney zmazy oczyścić mie / moy Boże,
 Pozbaw mie pychy : tak oczyszcion bede /
 A grzechu ze wszech brzydliwego zbede.

Day Boże / aby vsz moich śpiewanie /
 Także y serca mego rozmyślanie
 K myśli twej bylo : o pocieszycielu /
 A twierdzo moia / o moy zbawicielu.

P S A L M XX.

Exaudiat te Dominus in die tribulationis.

W Siaday z dobrym sercem/ o Krolu cnotliwy/
 A w dobra godzinie/ na swoy koni chetliwy:
 Zaiedz droge śmieie nieprzyiacielowi/
 A zaſtaw ſie o swoy lud poganinowi.
Wyslucha cie (da Bog) Pan czasu trudności/
 A obroni teka ſwoiey wszechmocności:
 Siedzac na Syonie/ oka ſwego z ciebie
 Nie ſpuści/ a w twoiey weſprze cie potrzebie.
 Bedzie pomnial na twe wſyſtkie przeſſe dary/
 A ſam ogień ſpuści na twoie oſiary:
 Wſytko to on zdarzy/ co w twym ſercu czuie/
 A ſzczęśliwy skutek radzie twej gotuie.
W rychle cie zdrowego (da Pan Bog) wyſzczemy/
 A powinne Panu dzieki uczyniemy:
 Badz dobrej nadzieie/ a ſpuść ſie na Pána/
 Twoia proſba/ Krolu/ bedzie wyluchana.
Nie dlugi czas temu/ (a tak na to śmieie)
 Ze znaćnie poraziſ ſwe nieprzyiaciele.
 A wylucha cie Pan z wyſokiego nieba/
 A bedzie przy tobie wſiedy/ gdzie potrzeba.
Oni w ſwoie wozy/ y wſia w konie:
 A my w Pańſkiey kładzmy nadzieie obronie.
 Oni wpaść muſza/ a my powſtaniemy:
 A zwycięſtwa znaki ſlawne podnieſiemy.
Zdarz to wieczny Boże/ z Pańſkiey ſwoej lietości/
 A my badzmy pewni/ że Krol z wyſokości
 Słyſy proſby naſze: a oż go żadamy/
 Wſytko z laſki iego zawnždy otrzymamy.

P S A L M XXI.

Domine in virtute tua latabitur rex.

Panie/ za twoją zawsze pomocą Krol bię
 Nieprzyjaciela swego: przeto też wyję
 Nieśmiertelney radości: bo iaką bydy może
 Wietża wciecha/ iedno łaską twą/ moy Boże:
 Daleś mu czego pragnął: a ożkolwiek prosił/
 W żadney rzeczy odmiotu nigdy nie odnosił.
 Wprzedsiles łaską swą/ Panie/ myśli iego/
 Włożyłeś nani koronę z kámmienia drogiego.
 O zdrowie prosił/ a tys dni iego przedluzyl/
 Aby nieprzeżytego wieku wiecznie wżyl.
 Wielką cześć iego/ Panie/ z twoiey żywliwości/
 Wielkiey na wszytkie strony prze cie jest zacności.
 Postawiłeś go wzorem twego pożegnania/
 W radościach swych na wieki nie vzna przermąta.
 W tobie krol swa nadzieie kładzie / wieczny Boże /
 A będąc w twej opiece/ śmątkować nie może.
 Przed tobą nieprzyjaciół twoych sie nie vchroni/
 Twoją ręką twe wszytkie przeciwniki zgoni.
 Jako w ognistym piecu płomienie palą /
 Tak oni w twoim gniewie nieznosnym zgorąją.
 Z korzeniem je wyrwieś: a ich plemię/ Panie /
 Tak wygładzisz/ że ani pamięćka zostanie.
 Przeciw tobie śaleni buntować sie śmieją/
 Rozżeli rade/ ale miną sie z nadzieją.
 Bo nawet tyl podadzą stomotnie/ a w oczy
 Twoych łuk nieuchroniony przed sie im zaśkoczy.
 Otak/ Panie/ siłę swą/ a my łagodnemi
 Twoje moc niechay sławiem pieśniami swoiemi.

P S A L M XXII.

*Deus meus, Deus meus, respice in me.***B**oże czemuś mie/ czemuś mie/ moy wieczny

Boże opuścił/ w moy czas ostateczny :

Zwątpony moy świat/ żywot oplakany /

Nie ma sie czego głowiek iac strofany.

Cały dzień wolam/ Boże moy/ do ciebie /

A ty prośb niechceś przyiać mych do siebie.

Cała noc wolam/ lecz wolanie moje

Ni przejednane miia rcho twoie.

Ale o Panie/ Pán e dobrozliwy/

Tyś on mieszkániec/ y stroż nie watpliwy

Miaśta świętego/ skąd ná wszystkie strony /

Brzmi głos twey chwały nie zastánowiony.

Przodkowie nášy toba sie szczyćili /

A záwždy przez cie wspomózeni byli.

Ktobie woláli/ á sz wysłucháni :

W tobie ufáli/ á nie zástománi.

Ale ia com iest? com iest przełog żywy?

Robał/ nie człowiek : robał niebezpieśliwy.

Śmiech tylko ludzki/ wżgárdá ostateczna

Podlego gminu/ y przygána wieczna.

Kto portka / każdy ze mnie sie ná śmiecie /

Nos maršczy/ geba krzywi/ głowa chwicie :

Bogu ten ufa/ niechże go rátnie /

Niech go wyzwoli/ kiedy go milnie.

Tyś mie z żywota wyrzódł mátki meicy /

Jeszem v pierśi ufał w łasce twoiey :

Jeszem w pieluchách gárnał sie ku tobie /

O obrałem cie Bogiem wiecznym sobie.

Niechcieyże

Niechcieyże mie dziś w ostatney potrzebie /
 Moy wieczny Panie/ odrzucac od siebie.
 Śmierć przed oczyma/ y niezdolne meki;
 A nie masz/ koby za mna podniosł ręki.
 Wilcy mie zewszad srodzy otoczyli /
 Zewszad mie wilcy zawarli otzyl.
 Paskzety na mie rozdarli strasliwie
 Jako lew srogi lupiac zwierze żywe.
 Rosplynałem sie iako woda prąwie /
 Kość nie zostala żadna w swoim stawie.
 Jako most plynie kiedy słońce grzeie /
 Tak moje serce w testnicy niszczeie.
 Moc moja wshytka y sila wrodzona/
 Wyszla tak iako skorupa spalona.
 Napoly zmartwiał iezyk wpragniony /
 Grob swoy przed soba widze otworzony.
 Zaskoczyła mie wściekłych psow gromada /
 Obegnalą mie niecierliwa rada.
 Przebili rece/ nogi mi przebili/
 Wszystkie me kości przez skore zliczyli.
 Myślnacieśywshy/ pása oczy swoje/
 Na niesłychane patrząc meki moje.
 Podzielili sie moimi szatami /
 O suknia moje miotali kośćkami.
 Ty mie moy Panie/ nie rącz odstepać/
 Tyś moja sila/ ty mie chciey ratować.
 Szabli okrutney/ psom wściekłym/ lwom srogim/
 Obron mie byстрыm zwierzetom iednorogim.
 A ia twe imie bráciey swey obiawie /
 Wpoyrzodku zboru chwale twa rozslawie.
 O ktorzy Pánu w boiaźni służyćie /
 A Jakobowym domem sie liczyćie :

Czyście część Pánu/ iego moc wyznacie/
 Jego w swych sercách boiazi zéchowaycie:
 Bo ten nie gárdzi prosba wbogiego/
 Ani przedemna stryl obliża swego.
 Wslyshal pláč moy/ gdym ráunku prósil:
 Przeto go bede ná wszytek swiát glosil/
 Przed Zborem iego/ przed iego wiernemi
 Wsłysz mu sie obiátami swemi.
 Beda iesc ludzic głodem utrapieni/
 Ale y beda hoymie nasyceni:
 Dádza część Pánu/ ktorzy go szukáia/
 Ich sercá w cále wieczny wiek przetrwáia.
 Swiát sie obaczy: iáko ziemiá wielká/
 Poda sie Pánu w moc kráiná wszelká.
 Wslytkie narody przed nim beda pádác/
 Pánska iest zwierzchność/ ten ma swiátem wladác.
 Bogaze ziemscy za stol iego sieda/
 A dobrowolnie holdowác mu beda.
 Owa ktokolwiek winien ciáło w ziemie/
 Da chwale Pánu: po nim iego plemie.
 A ták do konca/ póki swiátá zstáwác/
 Beda to sobie przez rece podáwác.
 Beda ci zámždy/ ktorzy w kazdym wieku
 Chcć opowiedza Pánska ku czlowiekú.

P S A L M XXIII.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit.

M O y wielkúsiły pasterz mie pásie/
 Nie zeydzie mi nic ná zadnym wezásie:
 Zawiodl mie w pásie niepospolite/
 Wład zdroie żywey wody obsite.

Wt ocil mie z dżimnych obledliwości
 Na ścieżkę iawnę sprawiedliwości:
 Pośtanowił mie na drodze prawey/
 Z chęci ku słudze swemu łaskawey.
 By dobrze stała śmierć tuż przedemną/
 Bać sie nie bede: bo Pan moy zemną.
 Twoy przet/ o Panie/ y łaską twoią/
 W niebezpieczeństwie obrona moia.
 Pośadziłeś mie za stół kosztowny/
 Skąd nieprzyjaciół bolecie głowny:
 Włos mi moy wszytek Balsamem płynie/
 Czasza opływa w rośkosnym winie.
 Wsam twej łasce/ że mie na wieki
 Nie spuścisz/ Panie/ z swej opieki:
 A bede mieszkał w twym świętym domu/
 Nie wstępując ląty nikomu.

P S A L M XXIV.

Domini est terra & plenitudo eius.

M Ziemią/ y cokolwiek na niej sie náyduie/
 A co pod niebem mieszka/ y co sie buduię/
 Wszytko Panu należy: on rekami swemi
 Grunt na morzu założył niewzruszoney zie mi.
 Kto dostąpi twej gory/ o wszechmocny Panie/
 Albo na miejscu tobie poświęconym stanie:
 Ten kto rękę niewinna/ y serce zachował/
 Ten kto kłamstwa/ y krzywych przyśiąg sie wátował.
 Taki błogosławieństwo od Pana odnoś/
 A na łaskawę recho/ o cokolwiek prośi.
 Temi stopami gory świecy dostapiemy/
 A twarz Pańska (da Pan Bog) na oko wyjrzymy.

Otworzyć się wyśokie niedobyte brony/
 Krol wieczny się przybliża / Krol niewysłowiony.
 Który niewysłowiony / Który to Krol wieczny ?
 Pan mocny / y ferokiej władze / Pan waleczny.
 Otworzyć się wyśokie niedobyte brony/
 Krol wieczny się przybliża / Krol niewysłowiony.
 Który niewysłowiony / Który to Krol wieczny ?
 Krol wieczny / Pan zastępów / y sprawca waleczny.

P S A L M XXV.

Ad te, Domine, leuau i animam meam.

S O ciebie / Panie / wzdycha serce moje /
 W tobie m polozył i a ufanie swoje :
 Za co niech w sirdu / y żalofnych / profe /
 Nieprzyiacielskich śmiechów nie odnośe.
 Niekt nie zelżony / Ktokołwiek w potrzebie /
 A w swych trudnościach uciekł się do ciebie :
 Ci niechay beda pohánbieni wiecznie /
 Ktorzy z umysłu wola żyć wfetecznie.
 Nie okaż Panie / drogi światobliwe /
 Nie okaż ścięści swe nieobledliwe.
 Prowadz mnie wedla fizerey prawdy swojej /
 Bo cōmkołwiek iest / iestem z łaski twoiej.
 Wspomni na swoje miłosierdzie wieczne /
 A mey młodości postęptki wfeteczne
 Wygładz z pamięci : uczyni łaskę zemną /
 Prze dobroć swoje światu nieráemną.
 Nie prozno profe : Pan to dobroliwy /
 Pan fizery : preto gościniec prawdziwy
 Właze arzeżnym : rozum da cichemu /
 Drogi obiawi swoje pokornemu.

Litość/ a prawda/ Pańskie są własności/
 Tym iawne/ którzy mają w rzeczywości
 Testament iego: Panie/ grzechy moje
 Nieprzeliczone zgładz/ prze imię swoje.
 Jest kto na ziemi/ coby żył prawdziwie
 W boiaźni Pańskiej: taki niewatpliwie
 Ma wodzem Pana/ który go sprawuje
 Temi drogami/ co ie sam lubuje.
 Tam troski miejsca niewiedzące nie mają/
 Ale rostkomy wieczne przebywają:
 Tam dziatek mnostwo podpora stárości/
 A pewny dziedzic pięknych ośiadłości.
 Pan tajemnice temu swe odkryje/
 Ktokolwiek w iego posłuszeństwie żyje:
 Temu objawi myśl swego przymierza/
 Kto tam/ gdzie iego rozkazanie/ zmierza.
 W nim tedy oczy/ w nim myśli mam swoje/
 A on wyzwoli z petą nogi moje.
 Panie/ ty mnie rącz wziąć do swej obrony/
 Bo m od wszystkiego światá opuszczony.
 pełne mam serce nieznośney żalości/
 Ty mnie sam/ Panie/ wyrwi z tych trudności:
 Weyrzy na cieśkość/ weyrzy na me troski/
 Zabacz mych grzechow/ wskrom gniew swoy Boski.
 Nieprzyiaciel moy na mnie woyská zbiera/
 Kwie moiey pragnac ledwie nie umiera.
 Ty bądź mym strożem: niech sie zły nie śmieje/
 Żem ia położył w tobie swe nadzieie.
 Szgerość/ y cnota/ niech mie ma wspomozę/
 A naprzód/ że ia tobie ufam/ Boże.
 Niechay nad soba twa obrone znáia/
 Ktoezytwych wstaw świątych przestrzegáia.

P S A L M XXVI.

Judica me Domine, quoniam ego.

Panie/ wezyn sąd o mnie/ á tám wyžrzyš moje
 Niewinność: póki ja wśność swoje
 W tobie pośládac bede/ záwždy mi dostanie
 Státku/ y prawdy: doświádcz mie Pánie.
 Wlož w ogień serce moje: iáko kruszec złoty
 Plawia/ ták y ty sprobuy mey cnoty.
 Mnieć záwždy przed oczymá miłosierdzie twoie:
 Twoy zákon świety/ to ścieśki moje.
 Nie wiode towarzysztwá z ludzmi wśeteczniemi/
 W droge nie poyde z niepobożniemi.
 Nie mam sercá/ y nigdy ku złym mieć nie bede/
 A z nágánionym áni zásiede.
 Enóciem ja przytiácielem/ y w tey niewinności
 Oltarz twoy świety kólem rádości
 Otoże (dali Pan Bog) á tám/ Boże práwy/
 Opowiem światu twe dziwne sprawy.
 Słow ták wiele w iezyku swoím nie náydnie/
 Jáko ja/ Pánie/ twoy dom mluie:
 Ciagnie mie chwały twoiey przybytek do siebie:
 Niechże ma miejsce moy glos v ciebie.
 Nie dopuścay mi vmrzeć w tey nieśczęsney ziemi/
 Miedzy poháncey niepobożniemi/
 Ktorzy nie máia w swym okrucieństwie miáry/
 A zdechli práwie ná cudze dáry.
 Pánie/ tyś dobry świádek moiey niewinności/
 Ráczże mie zbáwić wśytkich trudności.
 Strzegłem iáko żyw cnoty: y teyem nádżicie/
 Ze w zborze wspomnie twe sławne dzieje.

P S A L M XXVII.

Dominus illuminatio mea, & salus.

Pan ogniem swoiey światłości
 Rozświeca moie ciemności:
 Pan strojem mego żywota/
 Skąd sie ia mam bać kłopotu?
 Kiedy na mie wszystkie zbroie/
 Wszystkie zniesli rady swoie/
 Sami zli ludzie wpadli
 W sidle/ ktore na mie kładli.
 Niech widze woyska zniesione/
 Niech widze dzewa złożone:
 Vśaiac Pánstkiey pomocy/
 Nie boie sie żadney mo cy.
 Oto prosze Pána swego/
 Abych mieszkał w domu iego:
 Dając mu cześć/ po ki wieku
 Dostawać bedzie czlowieku.
 On w niebiespieczeństwie moim/
 Skrył mie pod namiotem swoim:
 Wwiodł mie/ y stawił w cale
 Na niedostapioney skale.
 A dziś mi tak Pan moy tufy/
 Ze mieć gore moiey duszy:
 A ia w swietym domu iego/
 Wyznam go będz Boga mego.
 Vslyś/ Pánie/ prosba moie/
 A okaz mi laske swoie.
 K tobie myśli me wzdychaia/
 Ciebie oczy me szukaia.

Wspiew Dáwidowego/

Nie krzy przedemną swę twarz/
 Ani mię swym gniewem krzy:
 Ale mię w moiey trudności
 Wspomagać/ Boże litości.

Rodzice zapamiętali/
 Przyjaciele zámiedbáli:
 Ale mię Pan nie przebaczył/
 Owszem ogarnąć mię raczył.

Ziam mi/ Pánie/ drogi swoie/
 Náviedz mię ná ścięski twoie:
 Z którychby zepchnąć mię nogi
 Nie mógł nieprzyjaciel frogi.

Nie daj mię ná pierwsze meki/
 Do złych ludzi krwawey reki:
 Widzę świadki nieprawdziwe/
 Słyhe ná sie kłamstwo żywe.

Jużby mię w troskách nie stało/
 By serce w tym nie wfało/
 Je ma wniść z tych trudności/
 Ażyć iężeże radości.

Przeto Paná oczekaway/
 A nieścześnie sie nie daway:
 Pan utwierdzi serce twoie/
 Temu porucz rzeczy swoie.

P S A L M XXVIII.

Ad te Domine clamabo, Deus meus ne sileas.

Kołu niebieski/ zdrowie dusze moiey/
 Do ciebie wolam: a ty twarz swoiey
 Nie krzy przedemną: ábo mię już z temi
 Licz/co są w ziemi.

Slyś

Słuch prosby moie/ Ktore w kazdey dobie
Posyla głowiek żalofny ku tobie/
Z płaczem podnosząc rece ku iasnemu
Domowi twoiemu.

Nie kładź mie w poczet z ludźmi niepiawemi/
Nie zatrącaj mie pospolu z grzesznemi:
Ktorzy iezykiem chcą opowiadać/
Sercem zdradzą.

Zapłać im wedla ich uczynkow/ Panie/
Uczyn nagrode/ Ktora za ich szanie.
Niech laske/ iaka zasłużyli sobie/
Znają po tobie.

Niechby rozumieć Pańskiej rady twoiey/
Ze mie podwyższasz ty sam z łaski twoiey:
Przeto ie zniszczysz: a za twoia rana
Już nie powstana.

Panu bądź chwala/ v którego były
Wazne me prosby: to tarcz/ to me siły:
Ktemu sie zawsze moie serce kloni/
A on mie broni.

Żtać duszy moiey wesela dostawa/
Żtać lutnia moia Panu chwale dawa.
Pan lud swoy chowa/ Pan iest nieprzybytem
Krolowi naszym.

Miej na swej pieczy/ Owe miłosierne/
Dzieci twoe swoje/ v wszystek lud wierny:
Żywie w dostarku/ v w radze v światła
Na wieczne lata.

P S A L M XXIX.

Afferte Domino filij Dei, afferte Domino.

Nieście chwale/ mocarze/ Pãnu mocneysemu/
 Nieście chwale krolowie/ Krolowi wietsemu/
 Jego ze wszech naswietse imie wyznawaycie/
 Jemu w kościele swietym iego sie klãmaycie.
 Glos Pãnski deszcze leie/ glos Pãnski grom strogi/
 A okrutne pobudza na powietrzu trwogi:
 Pan na morzu podnosi strãsne nawãlnoœci/
 Glos Pãnski wielkiey wladze/ y wielkiey moŹnoœci.
 Glos Pãnski Cedry łamie/ y deby przewraca/
 A wielkimi gorami tak snadnie obraca:
 Jako wice to tam/ to sam/ iednorozcowemi
 Wesola młodoœć miece cielety pustemi.
 Na glos Pãnski z obłokow ognie wystãkuiã/
 Pustynie drãza Arabskie/ łanie dzieci truiã/
 Lasy pãdnã: wielmoŹnoœć iego znaczna wœedzie./
 A dołãd œwiãtã/ zãwŹdy wyznawana bedzie.
 Pan na swym thronie siedzial/ gdy potop swiãt pŹsował/
 Pan na swym thronie bedzie na wielki krolował;
 TenŹe serce y siłe ludu swemu daie/
 A ziemi błogosłãwi na iey vrodzãie.

P S A L M XXX.

Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me.

Gde cie wielbił moy Pãnie/
 Poki mie na œwiecie œtãnie:
 Boœ mie w przyrodzie rãtował/
 A œmiechom ludzkich vchował.
 Pãnie/ wolalem tu tobie/
 A tyœ mie wŹpãrł w mey chorobie:
 Dodaleœ mi swey pomocy/
 Źem nie vznał wieczney nocy.

Zborze Pański/ śpieway sreemu
 Obróney napewnieyszeniu:
 Uczyni cześć powinna z checi/
 Tego nasświetley pamięci.

Gniew tego nie trwałszy piany/
 A łaski wiel nieprzetrwány:
 Kogo w wieczor zastraszyć/
 Tego rano wmiłuię.

Mnie poprowadzie szczęście było
 Tak dalece już zbłądziło/
 Żem śmiał rzec: w tej klubie stoie/
 Że się odmiąany nie boie.

Panie/ twoja łaska była
 Mnie tak mocno prwierzdzila:
 Ale skoroś twarz odwrócił/
 Wnereś moje hardość strocił.

Cożem ja miał pognać sobie/
 Jedno głos podnieść ku tobie:
 Co za korzyść/ mocny Boże/
 Mego zginięcia bródz moje?

Zalic proch cześć kiedyś dawał/
 Albo twa dobroć wyznawał:
 O Panie/ rącz się smilować/
 A mnie smutnego ratować.

Wzyleś zwykley litości/
 Obróciłeś płacz w radości:
 Zdiataś ze mnie wor żalobny/
 A włożyłeś płaszcz ozdobny.

Przeto cie wesoła wśędzie
 Luctnia moia wielbić będzie:
 Twoja chwala/ wieczny Panie/
 W wsciech moich nie wstanie.

P S A L M XXXI.

In te Domine speravi, non confundar.

W Tobie wśność swą klade/ Boże niezmierzony/
 A ty nie day abyćh był kiedy zawstydzony.
 Prze dobroć swoie/ rãcz mie z trudności wybawie/
 Wsłysz moy głos/ a chciey mie na swobodzie stawić.
Wezmi mie w swą obronę/ niezwalzony Panie/
 A to za twãrdã skãlę/ y zamek mi sstanie.
 Tyś moy wal/ tyś moy zamek/ a prze imie swoie
 Prowadz mie/ y opãtruyliche zdrowie moie.
Pomoz mi z siddel/ ktore na mie zastãwila
 Przekleta za zdrósć : tyś iest wshykã moia siãla.
 W twoie rece poruczam żywot swoy testliwy/
 Ty mie bron/ iãko zawzdy/ Boże moy prawdziwy.
Przyiaciela ci ze mnie na wieki nie maig/
 Ktorzy w rzeczãch nieperwnych prwności szukãis.
 Ja swã nãdziejã klade w twey/ Panie/ litości/
 A ty mie zawzdy ciehszyc racysz w mey trudności.
Racyleś sie wzalić mego wdreczenia/
 Pomogleś duszy moiey z ciężkiego trapienia.
 Tyś mie z nieprzyacielskich strogich rat wybawil/
 A na mieyscu przestronym nogi me postawil.
Rãcz sie mnie wzalić y dzis/ wierzny Panie/
 Bo w tych strãsuntãch moich ledwie że mie sstanie.
 Wzrokiem strãcił od plãczu/ serce mi struchlalo/
 Wlodość przed czãsem zbieglã/ siã w kościach nie sstãlo.
Smiecie sie nieprzyiaciel/ sãsiedzi sie smieia/
 Powinowãci do mnie przystãpić nie smieia/
 Ktory zarzrzy/ wciẽka : rowniem rat wypłynãł
 Z ich pãmieci/ iãkobych iuz na wieki zginãł.

Jako na śmieciach leży z domu wyrzucony
 Wiotchy czyn/ takem ja jest od ludzi wzgardzony.
 Ci mi iawnie sromoca: drudzy sie zmarwiaia/
 Ktorem straktem o zdrowie przypłacić mi miało.
 A ja w tey wzgardzie ludzkiej/ y w tym strachu stogiem/
 Tobie vsam/ o Panie/ tyś jest moim Bogiem.
 W twoiey rece sa lata/ y bieg mego wieka/
 Ty mi rącz wyswobodzić z rąk złego głowieką.
 Rozświeć swa dobrotliwa twarz nad sluga swoim/
 Okaz swe miłosierdzie w tym wciśku moim.
 Niechay za to/ Boże moy/ wstydu nie odnoś/
 Ze cie w swych doległościach o ratunek proszę.
 Niechay sie niepobożni ludzie zapalaia/
 Niechay swego wypadku nie długo czekaia.
 Boday vschl y wpadli ży język wśeteczny/
 Cnoty skazć/ y dobrych nieprzyiaciel wieczny.
 Jako wiele dobre/ Panie/ ktore ty gotuieś
 Wiernym swoim/ y ktore tu już okazuieś.
 Kryeś sie przy swej twarzy przed ludźmi stogimi/
 Bierześ ic przed języki w dom swoy wśetecznymi.
 Błogosławion bądź Panie/ ktoreś mie wybawił
 Z mych trudności/ y w miejscu obronnym postawił.
 Jakiem już był bez mola zawarł w lasce twoiey/
 Aleś ty nie przebaczył przedśie skargi moiey.
 Wierni/ Pána miłuycie; wierne Pan miłue/
 A z hárdeni wadla ich pychy postępuie.
 Bądźcie stali/ ktorzyście w Panu položyli
 Vśnośc swoje/ a serce wasze on pośili.

P S A L M XXXII.

Beati quorum remissa sunt iniquitates.

Szczęśliwy/ komu grzechy odpuszczono/
 A w niepamięci złości ponurzone.
 Szczęśliwy/ komu nie przyczetł Pan wady/
 Ani się żadney w nim domácał zdrady.
 Dotądem tãł swoich nieprawości/
 Ledwie mogł nośić swe mizerne kości.
 A niewidome sumnienia szczypanie
 Budziło we mnie iáwne nárzekanie.
 Dzieni na niebie świecił/ nocli wstałá/
 Twoiá mi ciężká reká dolegała.
 Gorzałem w ogniu: ledwie rák goráia
 Słoneczne kółá/ kiedy swá mniáia.
 Wolalem tedy/ Boże litościwy/
 Swoy grzech przed tobá obiać bzdliwy:
 Niechciałem daley pokrywac swey złości/
 A tyś odpuścił moie wszystkie ności
 Przeto/ gdy człowiek cokolwiek do siebie
 Takiego będzie czuł/ mech próśi ciebie.
 By dobre ziemię morze zalac chciałó/
 Já twá pomocá on jósłanie cáło.
 Ty mie w przygodách moich bronić racysz/
 Ty mie w trapieniu ciężkim nie przebacysz.
 Ty w wściech moich wzbudziś w dziecne pienie/
 Játo gdy człowiek czuje wyzwolenie.
 To były ku mnie/ Boże moy łaskawy/
 Twe słowá: dam iá tobie rozum prawy/
 Okaze droge/ ktorey się mastrzymać/
 A oń sivego z ciebie niechce zymać.
 Nie bądźże tedy tym/ co jest kon/ ani
 Tym co muł: bo ci w rozum sá obráni/
 A potrzebuia munsztuku/ y wodze/
 Aby ie człowiek miał powoli w drodze.

Silą jest biczow na grzesznego: ale
 Pobożny głowiek będzie zawždy w ciele:
 Przeto/ w nadziei Pańskiej/ używajcie
 Wesela dobrego/ y w dziełach śpiewajcie.

P S A L M XXXIII.

Exultate iusti in Domino, rectos decet.

W Aną sercem wesołym wspomnienie cnotliwi/
 Pana przystoynie chwala wzięciwi/
 Wspomnienie go na czterze/ y na wielostroney
 Dzieł mu czynicie bądźcie złocone.
 Przypiećcie mu nową pieśń/ nowa niesłychana/
 Trąbce mu w głosną trąbę miedzianą.
 Albowiem każde słowo Pańskie jest prawdziwe/
 Wierkie uczyniły są światobliwe.
 Sprawiedliwość miluje/ Kocha się w szczerości/
 Pełna jest ziemia jego litości.
 Słowem Pańskim jest wielkie niebo zawieszone/
 A wzorem złotych gwiazd ozdobione.
 Ten morze nieprzebyte zawarł/ iako w bani/
 W skarbce położył wodne odchlani.
 Gdy w wieczor słońce gaśnie/ gdzie wschodzi poranu/
 Wszyscy niechaj się kłaniają Panu.
 Bo iedno słowo wyrzekł/ tak wszystko stańelo/
 Co kazał/ wszystko wnet skutek wzięło.
 Rady wielkich Monarchow Pan wniwecz obraca/
 Pan ludzkie myśli opak wywraca.
 Ale co sam wradzi/ co sam postanowi/
 To wiek podawać będzie wiekowi.
 Nadier szczęśliwy naród/ z którym Pan przestawa/
 Który dziedzictwem swoim wyznawa.

Pan tylko z nieba poyrzy na ziemskie niżyny/
 A wszytkie ludzkie oglada syny.
 Widzi z pałacow swoich ile nas na ziemi/
 Żywota wspiera pracami swemi.
 Widzi y sprawy naše/ y myśli zamknięte/
 Bo przezeń serca naše stworzone.
 Słaba nadzieia woysko nawietże królowi/
 Słaba nadzieia moc obczymow.
 Często czasu przygody/ czasu straszney trwogi
 Nie wniósł páná kon wiatronogi.
 Oko páńskie jest záwždy nad Bogoboynymi/
 Oko nad ludzmi spráwiedliwymi.
 Aby od nich nagła śmierć oddalił w przygodzie/
 Aby ie żywił w náciężnym gładzie.
 W nim jest wszytká nadzieia naša položona/
 On naša pomoe/ on jest obroná.
 Bedziem (da Bog) radości práwey wzywáli/
 Bosiny ná wszelki čas w nim ufáli.
 Niechay/Pánie/trwa li ość nad soba poznany/
 Tak iáko w tobie nadzieie mamy.

P S A L M XXXIV.

Benedicam Dominum in omni tempore.

Jakotolwieł sięście tu mnie się postawi/
 Bądź radości/bądź mnie strasunku nabawi:
 Pánu ja dziełować bede ze wszytkiego/
 W vszczęch moich vsłać nie ma chwałá iego.
 Pánem sie ja chlubie: skromni niech sluchają/
 A moim przykładem w dobrej myśli trwają.
 Żemna wszysek Pána/ zemna wystawiajcie/
 Imie iego święte wzgore wynasajcie.

Szukałem go/ a on tu mnie vcho sklonil/
 A we wszystkich trwogach moich mnie obronił.
 Weni partzcie/ bedzicie prawnie rozświeceni/
 A bydz nie możecie nigdy zawstydzeni.
 Ten vbogi wolal/ a Pan go racował/
 A w niebezpieczeńiu iego w całe go zachował.
 W kolo bogoboynych Pánski Aniyol stáwi
 Oboz niedobytý/ y ten ie wybáwi.
 Skosztuy kto chce tego: Pan to dobrotliwy/
 Ktokolwiek w nim vfa/ głowiek to szczęśliwy.
 Wazcie Pána/ wierni/ według powinności:
 Nie máś niedostátku gdzie Pan w vczciwości.
 Lwi drapieżni/ ktorzy sílom swym vfaia/
 Często niedostátku y głodu doznáia.
 Ale tym/ co kładá swą nadzieie w Pánie/
 Z iego láski záwždy wshytkego dostanie.
 Do mnie przydzcie/ dziatki/ a tu posłuchaycie/
 Z iaká vczciwością Panu sluzyc macie.
 Sluchay mie/ kto prágnie dlugiego żywota/
 A chce wieku swego záżyć bez kłopotá.
 Zachoway swoy iezyk od wsheteczney mowy/
 A nie myśl inaczey/ niżli mowisz slowy:
 Porzuc złość wsheláká/ sprawuy sie przystoynie.
 Szukay/ iakobyś mogł żywot wieść spokojnie.
 Pátrza Pan ná dobre okiem miłosierdnym/
 Ani vchá zámknie przed głowiekiem wiernym:
 Pátrza y ná grzeszne oczyma stogiemi/
 A ich pámiéc wshytkę wygładzi ná ziemi.
 Wolal sprawiedliwy/ a Pan vcho sklonil/
 A w káżdey przygodzie znácznie go obronił.
 Blisko Pána máia ludzie vtrapieni/
 Smuerni z láski iego beda pocieszeni.

Silá ná pobožné frásuntow przychodzi/
 Ale ie ze wszytkich sam Pan wyswobodzi :
 Pan ich kóści strzeże od wszelkiego rázu/
 Jedná z nich żadnego nie ma v znać stázu/
 Złego zlość pobíie : á kto zayžrzy cnoćie/
 Wszytko zgubi/ y sam znišćzeie w kłopotie.
 Pan slug swoich broni : škody nie v znaia/
 Ktorzykolwiek w iego lasce vřność máia.

P S A L M XXXV.

Iudica Domine nocentes me.

G Bronicá wieczny ludži vtrapionych/
 Do ciebie w swoich křzywdách niezliczonych
 Ja sie vćiekam.
 Zastaw sie o mie : day odpor gwaltorni :
 Pomi bron/ y rarcz : pomoz głowietowi
 Vćianionemu.
 Zastap/ dobywřy ostrey šable swoiey/
 Nym przesłádowncom : rzeźže duřy moiey :
 Jam zdrowie twoie.
 Niechay wřřyd nayda/ ktorzy mie šukáia/
 Niechay stomotnie nážad vćiekáia/
 Co mi źle myřla.
 Jáko gwaltowny wicher niezgoniony
 Proch po powietrzu niešie : tak y ony
 Anyol niech pedži.
 Niech šlízávice/ y činy nieřpedzone
 Ich drogi beda : á ony šřwožone
 Anyol niech ženie.
 Bo ná mie šidla bez winy šřáwiáia/
 Bez winy doly žďradliwe kopaia/
 Zdrowie me łowiac.

Bodayże sie w swych sieciach polowili /

Boday sie w tychże dolach potopili /

Rtore kopali.

A ia (da Pan Bog) pozbywszy trudności /

Dnia wesołego użyje / a kości

Wszystkie me rzeka :

Panie/ kto tobie rowien : ty ubogich

Trapić możniejszy nie dasz : ty z rak strogich

Nedzne wyrwasz.

Niestety na złe ludzi niewstydlive :

Wiodą to na mnie/ oczym me pocziwne

Serce nie myśli.

Wprzemość moje złością mi oddali /

Miasto racunku sami zasiadali

Nągardo moje.

A iam w ich zły czas / w parcie (moy Bog to wie)

Chodził : y poszcząc / Pana za ich zdrowie

Prosił oświadczenie.

Tak przyiaciela przyiaciel żaluie /

Tak brata pląże brat / tak lamentuie

Syn po swej matce.

A oni sie w mej pladze wescilili /

Rachadzki o mnie tajemne czynili /

Chasza niłzemna.

Głodni pochlebce czci mi wstawiali /

Mina sobie geby dworni wymywali

Darmodawowie.

O panie/ kiedyż weyżeżyś : pozbaw mie tych

Posmiawcow kiedy : a bron od przekletych

Lwow dusze moiey.

Abych twa dobroć przy wielkim wyznawał

Ludzi zebraniu/ y tobie oddawał

Chwale powiną.

Niechay radości żadney nie używa
 Ży człowiek / ani sobie pochutnywa /
 Patrząc na mój żal.
 Cokoż wiek mówią / wszystko wstypliwie /
 A w sercu myśla / iakoby zdradliwie
 Podeyść dobrego.
 Geby do vsu na mie rozdzielili /
 Mowią / owaśmy przed sie naciesyli
 Chćiwie swe oczy.
 Widzisz / o Pánie / iáwna krzywde moje /
 Nie rącz iey milczec : okaz bytność swoje
 Przy mnie swym słudze.
 Wstań / á rościągni swoy sąd sprawiedliwy /
 A vznay kto znas praw iest / á kto krzywy /
 Mój wieczny Boże.
 Osadz mnie według swej sprawiedliwości /
 A nie day / Pánie / przekletery zazdrości
 Poćiechy ze mnie.
 Niechay nie mówią : lubuy duszo / teraz /
 Oto nam w rece w padł / czegośmy nie raz
 Sobie życzyli.
 Bodayże iáwney nie vsli stomoty /
 Ktorem nieścześnie / y moje kłopoty
 Dobrá myśl czynią.
 Boday zelżywość / y wieczna odnieśli
 Hanbe na sobie / ktorzy sie podnieśli
 Zárdzie przeciw mnie.
 A ludzie / ktorzy enocie mey życzyli /
 Beda sie ieszcze (da Bog) weselili /
 A rzeką porym :
 Chwała bądź wieczna Bogu nawyższemu /
 Ktory dopomoc raczył słudze swemu
 W trudnościach iego.

Jezyk mój także będzie szczył/ Panie /
Twoja sprawiedliwość : ani poprzestanie
Twę chwały wiecznie.

P S A L M XXXVI.

Dixit iniustus, ut delinquat in semetipso.

Zawot niepobożnego za świadka mi stoi/
Je on o Bogu niewie/ ani się go boi :
Wiecieście w swychże złościach sobie pochlebuie /
Za co Boża/ y ludzka nienawiść zyskuje.
Jego słowa szczerą złość/ szczerą kłam/ y zdradą /
Nie ma tam nigdy miejsca żadna zdrowa rada.
W nocy myśli / w iakiej dzień strawić wścieteczności /
Cnotę wzgardził wmyślnie : przyiacielem złości.
O Panie/ dobroć twoją do nieba przestala /
Prawda obłokom sięga : góry przetrównała
Sprawiedliwość : a sądow/ y twojej mądrości /
Tą jest miara/ która jest morskich głębokości.
Z twoch rąk człowiek / z twoch rąk zwierz/ mają zdrowie swoje :
Nie przepłacone/ Panie/ miłosierdzie twoje.
Jako ptak liche dziatki strzydły swemi kryje/
Tak człowiek pod zasłoną łaski twojej żyje.
Zoynością domu twego będziem nasyceni/
A strumieniem rośkośy twoich nápoleni :
W ciebie zdrowy żywota : ty nasze ciemności
Rozświeciś/ a wnet wyżrzym dzień prawej światłości.
Okryj/ Panie/ łaską swą/ tych którzy cie znają /
Ktorzy cnoty w każdej swej sprawie przestrzegają.
Niechaj mie hardy człowiek nie depce nogami /
Niechaj mie niepobożny nie tyka rękami.

Ależ ci tak długo beda na dobrych przewodzić /
 A niewinne wsłatałim obyczaiem skłodzić :
 Ze przecie czasu swego przypłaca swych złości /
 A nie wyda twej pomsty / Panie / y srogości.

P S A L M XXXVII.

Noli emulari in malignantibus.

Nie obrusząy sie / że kto niewstydliwie
 W grzechu sie kocha / y wsłecznie żywie :
 Bo ci lada w dzień tak wpadną śnádnie /
 Jako za kosa trawą przedko pądnie.
 Nie ty nadzieie w Pánu / á cnotliwie
 Swoy żywot spírawuy : beda niemotpliwie
 Twoje na ziemi lata przedluzone /
 A twe nadzieie nie mogą być plone.
 Kochay sie w Pánu / ten wszystko da tobie /
 Czego tykolwiek będziesz życzył sobie :
 Porucz mu żywot / y wszystkie twe sprawy /
 A визнаś / że on tobie jest łaskawy.
 Jasna jest zorzá / iásno słońce pała /
 Tak będzie y twa cnota okazała :
 Tylko bądź skromny / á w swej doległości
 Czekay cierpliwie do Páńskiej litości.
 Nie obrażay sie / iesli w oczu twoich
 Zły głowiek w szczęściu dni wzywa swoich :
 Wymi gniew / wymi swe zapalczywości /
 Abyś nie przysłał y sam ku ich złości.
 Bo to rzecz pewna / że ludzie złośliwi
 Zaginać muszą / áni ich Bog żywi :
 A ci co w Bogu nadzieie swą mają /
 Ziemię w dziedziectwo pewne otrzymają.

potrway*

potrway / a złego wnet nie będzie : przydziesz

Ná mieysce tego / iuż go nie nádeydziesz.

Alle pokorni / ci ziemie osieda /

A żyć w pokoju wszytek swoy wiek beda.

Niesprawiedliwy zle myśli dobremu /

Zębami zgrzyta sprośnie przeciw iemu :

A Pan / ná niebie siedzac / z niego sydzi /

Bo wpađ náđ nim nieuchronny widzi.

Mieze wyieli / luki náłożyli /

Aby vbogie / y dobre nišczyli :

Alle ich mieze w ichze sercá wpađna /

A luki w reku sámy sie przepádna.

Lepša dobremu trochá máietnošci /

Niż niepobożnym ich šerokie wlošci :

Bo niepobożnych władza stárta będzie /

A Pan obrońca swoich wiernych wšedzie.

Pan ma ná pieczy skromne / y státeczne /

A ich dziedzictwo iest ná ziemi wieczne :

Beda bez trwogi w každy zley przygodzie /

Beda mieć co ieść y w nácięższym głodzie.

Alle wpađku nie wyda złośliwi :

A którykolwiek Pánu sie przeciw /

Jako łoy tłustey ofiary znišczy /

A prosto z dymem zaráz wywietrzeie.

Pożyca głowiek zły / a nie oddaie /

Dobry dárnie / a przedsie mu staie :

Kto dobrym życzy / a sám szczęśliw będzie /

A nieprzyiaciel nedzmił táie wšedzie.

Pan cnotliwego poštepti spáwunie /

A drogi jego w sercu swoym lubunie :

Jesli wpađnie / Pan mu nie dopušci

Stłuc sie škodliwie : bo go z rak nie spušci.

Byłem dziećciem / a dziśiem już siwy /
 A nie widziałem / aby sprawiedliwy
 Był opuszczony : albo było trzeba
 Potomstwu jego zebrać kiedy chleba ?
 Każdy dzień ludziom wpadłym wycza
 Wbostwa swego : drugiemu pożyca/
 A przecie Pan Bog tak mu błogosławi /
 Ze wszytko spełnia potomstwu zostawi,
 Przeto złość porzuc / czyi co radzi cnc tá/
 A już bądź pewien długiego żywota :
 Bo sprawiedliwość wielce Pan miłuje/
 A wierne swoje zawsze opatruie.
 Złych zaśluzona zaplata nieminie /
 A ich potomstwo do gruntu zaginie :
 A dobry beda na ziemi mieszkali /
 A swoje własność synom podawali.
 Z wst pobożnego szczerza mądrość płynie /
 A iszyt prawda między ludźmi slynie :
 Zakon w swym sercu Pánski vgruntował /
 Przeto też nigdy nie będzie swątkował,
 Nieprzyjacielem głównym zły dobremu/
 Ale go zawsze Pan wyrwie z rąk iemu :
 Ani da / żeby bedac potwarzony
 Miał od sędziego wynisć przesadzony.
 Wsawcy Pánu / a siwe wszytkie sprawy
 Tak sprawuy / iako Pánkie brzmią wstáwy :
 Ten cie wyniesie : ten cie vbogáci/
 A zle przed twemi oczymá zátací.
 Widziałem zleco w szczesciu tak wynieslym /
 Ze był Libanńskim rowien Cedrom roslým :
 Obeyzralem sie / a już było po nim :
 Szukam / nieumiem już powrócć do nim.

przypatrz się rzeczom ludzi bogobojnych /
 że lat nakoniec życia spokojnych :
 A niepobożni / kiedy się zdąć będą /
 Nalepiey kłwitną / dobre y zdrowia zbedą.
 Besspieczność swoje / y stałość w trudności
 Cnotliwi Páńskiey powinni lirości :
 On ie wspomozę / on z nich iá rzmo zdeymie
 Złych ludzi : bo mu duszali wprzeymie.

P S A L M XXXVIII.

Domine , ne infurore tuo arguas me.

Czásu gniewu / y czasu twey popedliwości /
 Nie rącz mie / Pánie / kárac / z moich wfeteczności /
 Kłwía we mnie strzały twoie / á nieuchroniona
 Reka nademną twoią zmocniona.
 Zdrowia nie masz w mym cieie / prze strách gniewu twego /
 Roscióm nie masz pokoju dla występku mego.
 Stágnal mi grzech nad głową / y ciśnie mie w ziemię /
 Jako nieznośne nacięższe brzemie.
 Blizny znowu mych dawnych ran się odnowiły /
 Zakaione plugaństwa znowu przystąpiły.
 Skurczyłem się nieborak / znedzniałem okrutnie /
 Cały dzień chodzę wzdychając smutnie.
 Wszytkie we mnie wnetrznosci gorąca / á ciało
 Od wierzchu głowy do stop ostatnich schorzało.
 Wdreczonym / wzgardzonym : owa rzecz muszę /
 Máiáć tak bázro strwożoną duszę.
 Jáwna iest żadość moja tobie / wieczny Boże /
 A płacz mój wšom twoim tájny bydz nie może.
 Trwoga serce me ziela / gasna we mnie siły /
 Czy y re sine światło strąciły.

Bliszy moi z daleka na moy bol patrzali /
 Powinowaci zgola wszyscy mie nie znali:
 A zly człowiek tym czasem czynil o mnie rade /
 A mowil co chcial / y zmyślal zdrade.
 A ia / iako kto głuch / abo komu mowa
 Nie sluzi / ani słuchal / ani przerzekł słowa:
 Byłem iako głuch / abo ten / co dotknion słowy/
 Nie ma nieszczęsny w vsiech odmowy.
 Panie / w tobie nadzieie klade Bogu swoim /
 Ty bądź łaskaw mey prośbie : a nie day mie moim
 Nieprzyjacielom w pośmiejch : w tym oni lubią /
 Gdy moie nogi namniey swątkuia.
 O to ia zawsze gotow na wszelkie karanie /
 Gotowem krwia swa błagać twoie rozgniewanie /
 Wyznamam swoje złości : słusnie mie moy Panie /
 Nawiedzać racysz / y karać za nie.
 A nieprzyjaciel moy żyw / y bierze moc iawnie /
 Ktory mie w nienawiści ma (da Bog) niesprawnie.
 Chęć mi niechęcią oddał : y dziś mie słomoci /
 Jem przyjacielem zawsze dobroci.
 Ty sam / o wieczny Panie / o Boże litości /
 Nie rącz mie odstepować w ostatniej trudności :
 Dzwigni mie co narychley z ciężkiego kłopotu /
 Obrońcą wieczny mego żywota.

P S A Ł M XXXIX.

Dixi, custodiam vias meas.

O tegom był myśl swa skonił /
 Abych sie był zawsze chronił /
 Nie tylko czynku złego /
 Ale y słowa bystrego.

Przeto gdy mnie żył strasował/
 Jam swoy język tak hamował/
 Że nie chcąc rzecz słowa zlego/
 Nie mówiłem y dobrego.
 Ale żal moy zaciąony
 Tym wiecey był obciążony:
 Serce mi w gniewie paliło/
 Aż się słoworzec musiało.
 Prze Bog/ Panie moy/ długoli
 Człowiek będzie w tey niewoli:
 Rącz mi kres dni mych obiawić/
 Kiedy przyjdzie świat zostawić.
 Ty żywiesz czas nieprzeżyty/
 A moy wiel jest w gąszi skryty:
 Lata moiey śmiertelności/
 Niżej niżli nie ku wieczności.
 Bład (moge rzecz sprawiedliwie)
 Bład jest człowiek: a co żywie/
 Podobno to ku marnemu
 Snu nocnemu nieznácznemu.
 Prozne iego strasowanie/
 Prozna praca y staranie:
 Zbiera/ gromądzi/ skupuje/
 A niewie komu gotuje.
 Czegoż czekać/ o moy Boże:
 Kto mie w niebezpieciu wspomóże:
 Prozno gdzie indziej słac sobie/
 Wsyteká jest nádzieia w tobie.
 A ty z Pańskiey swey litości/
 Rącz zapomnieć moich złości:
 Nie day mie w pośmiech głupiemu
 Człowiekowi niżejennemu.

Nieprzyiaciel mnie strofował/
 A iam iezył swoy hamował/
 Wiedząc/ że to złorzeczenie
 Było twoie nawiędzenie.
 Zdeymi ze mnie plagi swoje/
 Bo prze ciężkie rązy twoie
 Wszytką moc/ y wszytkie siły
 Zgola mie inż opuścily.
 Rogo prze grzech zaśraśnieś/
 Tak go niewidomie psuieś/
 Jako ściete mol cieniemy:
 Błąd iest głowiek/ błąd niżczemny.
 Skloni łaskawe vsy twoie/
 Na płaczliwe prosby moie:
 Przychodzieniem ia na ziemi/
 Ze wszytkimi przodki swemi.
 Zfolguy/ a day sie ochłodzić/
 Poki nie przyjdzie wychodzić
 Na droge/ z ktorey głowiek
 Już nie wyjrzec aż do wiek.

P S A L M XL.

Expectans expectavi Dominum.

Czekalem z cierpliwością/ a Pan mie obaczył/
 A prosby moie wysluchać raczył.
 Wywiódł mie moca swoiey zwyciężney prawice]
 Z błot nieprzebytych/ y z trzesań wice.
 Nogi moie na twardey opoce postawił/
 A droge/ gdzie miał chodzić/ objawił:
 Tenże y tu śpiewaniu wsta mie sposobil/
 Zem nowym rymem moc iego zdobył.

Niechay sie na mnie Pánstím sádom przypátruia/
 Ktorzy fortunie rzad przypisúia
 Wszytlich ná swiecie rzeczy: musáć soba trwożyć/
 A swe nádziecie w Pánu polozyć.
 Błogosławiony człowiek/ y fortunny żywie/
 Ktory ma wśność w Pánu prawdziwie :
 Ze áni oká swego skłoni zá hárdymi/
 Ani sie wdał zá wśetecznymi.
 Siła/ wśechmocny Pánie/ twych dżiwow od wieku/
 A znákw checi przeciw człowieku.
 Myśl nie ogárnie/ iezyk nie wymowi tego/
 Nie máś/ o Pánie/ tobie równego.
 Ofiar zá grzech nie prágniéś: toś mi włożył w wśy/
 Ze cie ofiárá żadna nie ruszy.
 A iam rzekł/ oto ide/ y iestem gotowy:
 Jáko bżmi piśno iáśnemi słowy/
 Woli twey dosyć czynić/ Boże nieprzeżyty:
 Twoy zákon w moim sercu iest rytý.
 Opowiadałem światu sprawiedliwość twoię/
 A dżis nie milczę: sam znáś cheć moię.
 Nie kryłem w sercu swoim twey sprawiedliwości/
 Sławilem prawdę/ y twe litość.
 Jáwne iest ná wśytek świat miłosierdzie twoie/
 Jáwne y prawda/ przez wśtá moie.
 Nie rácz mie opuścić/ o moy Boże wieczny/
 Bódźże mym strożem w dżień niebezpieczny.
 Młéki mie/ ktorych liczby nie máś/ ogárnely/
 Trości mie/ ktorych nie przewzrzyć/ ziely.
 Ledwie ták wiele włosow ná głowie náyduie/
 Prosto y sercá w sobie nie czuie.
 Ráczże mie/ mocny Pánie/ z lástki swey pocieszyć/
 A ku ráttwu memu pospieszyć.

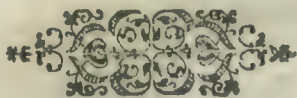
Niech by grabe odnosi/ niech sie zapalaia/
 Ktorzy upadli mego sukcia.
 Niech ida wspak ich rady/ niech sie iawnie wstydzaj/
 Ktorzy nie szczescie me radzi widza.
 Bodaj za moje wzgardz obelzenie mich/
 Ktorzy mi mowia/ tego siny chcieli.
 A enotliwi bodaj dni dobrych wzywali/
 A zawnzdy Pánska moc wyznawali.
 Jaciem zebrał ubogi/ prawie cien czlowiecz/
 Ale mie iednak Pan ma na pieczy.
 Tyś obróná/ y zdrowie/ Pánie/ dusze moiey/
 Nie odwolec/ proste/ pomocy swoiey.

P S A L M XLI.

Beatus qui intelligit super egenum.

Szczesliwy/ ktory ludzi upadlych ratuje/
 Pan tez w iego nieszczesciu nad nim sie zmiluie.
 Pan go w cale zachowa/ y zdrowia nabawi/
 A w szczesciu nieodmiennym z laski swey postawi.
 Nigdy go nieprzyiaciel iego nie zholduie:
 A iesli kiedy w zdrowiu odmiáne poczuie/
 Pan go w przypadku iego laskawie wspomozie/
 A swoia wlasna reká bedzie mu slal loze.
 Przeto y ia okrutna choroba zlozony/
 Do ciebiem sie wcielal/ Boze nieskonczony.
 Vziy/ Pánie moy/ vziy nademna litosci:
 Vzdrow dusze/ ktora zna do siebie swe zlosci.
 By w chác nieprzyiacielska/ dawnom ia zginiony:
 Bedzies (mowia) ten kiedy dzien blagoslawiony/
 Ze go lezac na marách ostatnich wyzejemy/
 A tym wdziecznym wdziadlem oczy napásiemy:

A jeśli który kiedyś na widać mnie przyszedł/
 W serce niechcane iadu na zbierawszy wyszedł/
 I podarwał mi ludziom : o mym złym siepieli/
 Na moje śmierć już iako na pewną kazali.
 Znać (powiada) że go Pan za grzechy chce starać/
 I on niedzielił o zdrowie prozno sie ma starać :
 W tak dobra sie godzinie obalił na loże/
 Ze z niego żadna miara powstać już nie może.
 Aż y ten/ ktoregom ia tak był umiłowal/
 Zem iako nablizszego brata/ go ścadowal.
 W ktorym mem miał nadzieie/ ktory chleb moy iadal/
 Ten w radzie nieprzyjaciół moich iawnie śiadał.
 Ale ty sie sam zmiłuy/ ty mnie dzwigni/ Panie :
 Owa im też odmierze/ iako za ich sstanie.
 To był moy głos : a ślad znam/ że mnie liczyś swoim/
 Żeś mnie nieprzyjaciółom nie dał w pośmięch moim.
 Aleś za niewinnością moją mnie wybawił/
 I przed oczyma swemi na wieki postawił.
 Niechay Bog Izraelski na wszytek świat slynie/
 Po ki kolom niemylnym dzień za nocą płynie.

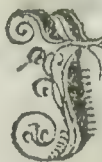
P S A L T E R Z A

Dawidowego

CZĘŚĆ WTORA.

Przekładania Iana Kochánowskiego.

P S A L M XLII.

Quemadmodum desiderat ceruus.

Alko ná puszczy przedtini psy szewána/
 Strumienia sika lani zmordowana:

Tak/mocny Boże/moia dusza licha
 Do ciebie wzdycha.

Ciebie żywego/ wieczny Boże/ zdroła/
 Wpracowana pragnie dusza moia:

Przyjdzie wždy ten czas/ że ia swą osobą
 Stane przed toba:

Lzy moie karmia/ potrawy płacz wieczny/
 Kiedy mie co raz pyta lud wśieteczny/

Gdzie teraz on twoy/ niedziku wygnany/
 Bog zwołany?

To człowiek slyszac/ vmiera nápoly/
 Pomaiać ná on krzyż ludzi swych wesoly/

Ktore prowadzić zwykl był aż do proga
 Żywego Boga.

Czemu sie smecił/ duszo moja : czemu
Omdlewaś : Panu ty vsay/ ktoemu
Jesze ia bede z radością dziełował/
Ze mie zachował.

Wiech sie iako chce trwoży duszą moją/
Wieczna jest/ Panie/ wemnie pamięć twoją :
Tego y Jordan/ y Hermonskie skały/
Beda słuchaly.

Nła huł twych progow/ wſzech przepaści siły/
Jedną za druga nurty swe złożyły :
Wſytkie twe duchy/ y wſytkie twe wály/
W mie wderzały.

Alle dzień idzie/ kiedy Pan nademną
Litość okaze : a ia pieśń przyiemną/
A w poyrzod nocy zaśpiwam możnemu/
Obrońcy swemu.

A teraz rzekę : czemuś mie/ moy wieczny
Boże zapomniał : kiedy mie wſeteczny
Człowiek strącił/ a serce trościł
Już ledwo żywe.

Wiedne mie prawie kęsy rozbiaraia/
Kiedy mie co raz zli ludzie pytaia/
Gdzie teraz on twoy/ niedziuku wygnany/
Bog zawołany :

Czemu sie smecił/ duszo moja : czemu
Omdlewaś : Panu ty vsay/ ktoemu
Jesze ia bede z radością dziełował/
Ze mie zachował.

P S A L M XLIII.

Judica me Deus, & discerne causam meam.

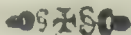
Niewinność/ Pánie/ moje
 Przyimi w obronę swoię.
 Przeciw potwarzy żywey/
 A powieści fałszywey:
 Chciey sie przy mnie zostawić/
 Mnie z rąk srogich wybawić.

Panie/ w którym obronã
 Moją jest położona:
 Czemu mnie troskliwego
 Pchasz od oblicza swego?
 Czemu chodząc narzekam/
 Nieprzyjaciół sie lekam?

Niech twey pomocy/ Pánie/
 Światło prawdziwe wstanie/
 Za którym ja poyde/
 A twych wysokich doyde
 Pałacow: gdzie mieszkanie/
 Gdzie ty masz przebywanie.

Tam do ołtarza świętego/
 Poyde przed Pánã mego:
 Pánã/ moje tochanie/
 Ktoremu dam wyznanie/
 Grátac w łagodné strony/
 Ze Bogu niezwyciężony.

Duchu mój/ czemu mdleisz/
 Czemu we mnie truchleisz?
 Wszak Pánu/ Ktoremu/
 Jako Bogu wolecznemu/
 Jeszcze ja mam dziękować/
 Ze mnie raczył zachować.

P S A L M XLIV.

Deus auribus nostris audiuimus.

G Pánie/ w swoje własne uszyśmy slycháli/
 Oycowie jeszcze nášy nam opowiadali
 Spráwy twoey dziwney mocy/ spráwy bosstwa twego/
 Coś ty poczynal za ich wieku dawnieyszego.
 Tyś sam Pánie/ utrapil y wygnal pogány/
 A oneś postanowil ná ich mieyscu pány.
 Nie przez miecz bowiem ziemię tak piękney dostáli/
 Ani za swoią siłą żywot zachowali.
 Twoią reka/ y twoią za nie moc czynilá/
 A ona zwykla laska/ ktora z nimi bylá.
 Tyś jest Król moy/ tyś Pan moy/ ktory wierne swoje
 Miał ná dobrym bagzeniu w każdé niepokóie.
 Nieprzyiaciele náše przy tobie zetrzemy/
 A w imię święte twoie harde podepcemy.
 Bowiem ja nie pokładam nadziei w swey broni/
 Ani mie moia strzelba w potrzebie obroni.
 Tyś nas Pánie z ciężkiego trapienia wybawil/
 Tyś przeciwniki náše o lekkość przyprawil:
 Przeto cie y kładac sie/ y wstáiac chwalemy/
 A po wszystek żywot náš wyznawác bedziemy.
 Ale teraz (niestety) prostós nas zabaczyl/
 Aniś przed woyskiem nászym okazać sie raczyl.
 Twoja nielaska sie stało/ zesmy tyl podali/
 A niewiernym poganom w rece sie dostali.
 Jesteśmy iako owce ná rzeź odlacone/
 Rozproszyłś nas między pogánstwo zelzone.
 Zaprzedałś nas lud swoy práwie nie bogato/
 Abowiemś nagrody żadney nie wziął za to.

Wzgardę zerwad odnošim/ syderstwa cierpiny/
 Prawie wšytkim na koncu ieżyka siedziny.
 Wštyd oczom nie dopuści poyrzec w zgorę śmieie/
 Widzac zerwad naemierce/ y nieprzyiaciele.
 To cierpiac/ azašiny cie/ Pánie/ zabaczyli?
 Albo przeciw wšawom twoim wystapili?
 Nie šło wšpał serce naše/ ani z twoiey drogi
 Prawdziwey wštapily namnię nasze nogi.
 Atoš nas między sinošy zámknal okrutnymi/
 A okrył ciemnościami prawie śmiertelnemi.
 Ješlybychmy imienia twego przebaczyli/
 Albo cudzemu Bogu ošiare palili?
 Azaby to przed toba tajno bylo/ ktory
 Serca naše/ y myšli wšytkie widziš z gory?
 Dla ciebie mordy cierpim/ á twoie nie winne
 Slugi rownie tał biia/ iako owce inne.
 Powstań Pánie/ á ten sen zetrzy z oczu swoich/
 Ani wiecznie oddalay od siebie slug twoich.
 Czemu swa twarz odwracaš? czemuš swey litošci
 Zapomniał w tey okrutney našej doległošci?
 Serce w niešczęšciu taie/ y myšli štrapione/
 Ciała šily pozbywšy leža obalone.
 Powstań Pánie/ á wyzwól smutne wieźnie swoje/
 Prošim cie przez wrodzone miłošierdzie twoie.

P S A L M XLV.

Eruclauit cor meum verbum bonum.

Serce mi każe šptewać Pánu swemu/
 A sercu ieżyk pošlušny pełnemu/
 Odbiera słowa/ y nowy rym dzieie/
 Ledwie tał przedko pišarz pišmo leie.

Żaden / o krolu / żaden twej wrody
 Nie doydzie między ludzkimi narody.
 Żaden wdzięczności piękney twarzy twoiey:
 Żoynicy wyczył Pan Bog łaski twoiey.
 Przypaś do boku swoy miecz włożony /
 Cny bohaterze : miecz na wszystkie strony
 Sławny / y znaczny : z tym się ty rusz śmieć /
 A grom niechętne swe nieprzyjacię.
 Prawda / y ludzkość / twoy woz niech sprawuie /
 A sprawiedliwość wędzami śasnie:
 Za tych pomodem / o krolu cnotliwy /
 Bedziesz pozynał ręką swoią dziwy.
 Twe ostre strzaly są nieuchronione /
 Temi wgodziś w serca zaigryzone
 Swych nieprzyjaciół : a strachem twej zbroie
 Możne narody przyma iężmo twoie.
 Stolicy twoiey / o niezwyćleżony
 Krolu / żaden kres nie jest założony :
 Łaską rozmiar / łaską prostowania /
 Jest łaską / krolu / twego panowania.
 Umiłowałeś sprawiedliwość świata /
 Masz w nienawiści bezbożność przeklęta :
 Przeto cie Pan twoy znaczna przed innymi
 Wzcił powaga rowienniki twemi.
 Pijmemy mircha pachną drogocnane
 Twe śaty w skrzyniach stonowych chowane ;
 Żewhadei rośkoś plynie : między swemi
 Cory krolewskie masz ulubionemi.
 Oż y pannie dawno pożądana
 Masz wedla siebie / złotem przyodżiana.
 Słuchay mnie zacna krolewno : a moje
 Żygliwe słowa włoż pod serce swoje.

Psalterzã Dawidowego/

Już teraz mątki y miley rodziny /
 Już zapamiętay oyczystey krainy :
 Krol cie wlubil sobie przed wszytkiemi /
 A ty go zwycięż posługami swemi.
 Tobie bogata Tyros/ o Krolowa /
 Już dawno zacne wspominki chowa.
 Lubo kto starby / lub kto harddzielnością /
 Wszyscy przed toba padna z wzięwością.
 Perły/ a złoto/ y drogie kamienie /
 Wbior tey zacny panny/ y odzienie :
 Ale przy twarzy gąśnie wbior złoty /
 A zaś wrode przeważaia cnoty.
 Tata/ o krolu wszech moźniejszy/ żonã /
 Dnia dzisieyszego tobie przyniešionã :
 Z nią orszak pánien/ krewnych liczba wielka /
 Bębny/ y traby/ y muzyka wszelka.
 Lecz ty panno/ nie szukay przyczyny
 Lecz niepotrzebnych : w rychle (da Bog) syny
 Młasto rodzicom ogladaš/ a za tem
 Doczełasi/ że y władać beda światem.
 Zdrow badz o krolu : ciebie ia wdzięcznemi
 Nie przepamiętam nigdy tymy swemi :
 A po ki harfa pálcow słuchać bedzie /
 Zaena bydz muš i twoia sława wszedzie.

P S A L M XLVI.

Deus noster refugium & virtus.

Bog wszechmocny/ Bog prawdziwy/
 Obrońca náš nie watplivy :
 On w ciślach nas ratunie /
 Niech nam boiaźń nie pánunie.

Nie trwo,

Nie trwożmy się / chociaż wszędzie
 Z gruntu ziemia trząść się będzie :
 Chocia góry niewzruszone
 Będą w morze przeniesione.

Żucz y morze pędliwe /
 Białe wale y w biegi krzywe :
 Groźa upadem opoki /
 Wymiesione pod obłoki.

Miasto / które Pań miluje /
 A przybytkiem swym miąnuje /
 Rzeka odnogami swemi
 Weseli przyzrzączy temi.

Temu gwałt y groźna zbroia /
 Nie może przerwać pokoia :
 Bo tam sami Pań przemieszkawa /
 A w potrzebach ratunk dawca.

Niechaj się Państwa mieścaia /
 Krolowie woyska zbieracia :
 Niechaj ogień z nieba pada /
 A ziemia się w głąb rozsiada.

Pań który zastępy władnie /
 Zawszy nas obroni śnádnie /
 Bog Abramow znami wszędzie /
 A ten walczyć za nas będzie.

Sam / co żywo / sam bywaycie /
 A Pańskie sprawy poznaycie /
 Sprawy dziwne niesłychane :
 Żaniosł woyny oplakane

Na kraj świata ostateczny.
 Skruszył tegi ług waleczny /
 Potłukł zbroie niepożyte /
 Spalił tarcze nie przebite.

Bystrość / morot Pan / hamuycie :

Nie strze się przypatruycie /

Zem ia Bog: narod mie wielki/

A świat wyzna/ iako wielki

Pan / który zasłepy władnie /

Zawždy nas obroni snadnie.

Bog Abrahomowi znami wśedzie /

A ten walczyć za nas będzie.

PSALM XLVII.

Omnes gentes plaudite manibus.

Ręczęmy tćomá wśysey zgodliwie /

Wśysey śpięwamy Pánu chętliwie /

Pánu nádpány/ Pánu groźnemu /

Królowi wśęgo świata możnemu.

Ten niedobyte podał nam grody /

Ten pod nas możne podbił narody:

Dał nam w dziedzictwo / y w używanie

Włość Jakobowe/ swoje kochanie.

Oto w swoy kościół w wesołym pieniu /

Oto wstepuie w głośnym trąbieniu:

Daycie chęć Pánu / daycie náśemu /

Śpięwaycie Bogu / Bogu wiecznemu.

Ten władnie światem sam niezmierzonym /

Temu śpięwaycie pieniem wczonym:

Wśytkim narodom ten rośkazuje /

A wiecznie ná swym thronie króluię.

Mocarze ziemscy k niemu przystáli /

Królowie królem swym go wyználi:

Wielka chęć ięgo / chęć niezmierzona/

Niebem nie może być ogarniona.

P S A L M XLVIII.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis.

Panie/ który nie masz nic równego sobie /
 Słusznie oddawa chwałę Syon tobie :
 Syon kwiat gór wysokich/ rostkosi światła wsięgo/
 Bożi pulnocne dwor Króla wielkiego.
 Miasto Jerozolimskie świadectwo dać może /
 Jęś ty obroną pewną/ wieczny Boże.
 Młodzi Bohатыrowie sił twoich doznali :
 Prozno się na twoy wierny lud zbierali.
 Wyjrżeli/ zdziwili się/ y zaraz zwątpili/
 Bázycy o biegu/ niż potce myśleli.
 Myśleli/ a pierzchali : a strach wielość /
 W tyl nacierając/ chwytali za bożi.
 Tam boleść na nie przysła / iaka wiec przychodzi
 Na białagłowe/ kiedy dziatki rodzi.
 A tyś ie tak rozproszył/ iako niemiety/
 Wiatr morzolutne roztrząsa okręty.
 Cośny tedy od swoich starszych wiec sychali /
 Cośny oczyma swemi ogladali :
 Ogladalismy w mieście Pańskim niedobyty /
 Ktorego Bog sam strojem znałomiyem.
 Ciebie my w swych wciśkach / Panie nasz / wzywamy/
 A twe ołtarze święte oblapiamy.
 Wielkie jest imię twoie/ chwała nieśmiertelna /
 Sprawiedliwości reka twoja pełna.
 Niech się wierzchy Syonistey rozradnia gory/
 Niech się wesela Izraelskie cory :
 Bo co sprawiedliwego/ wiekuiśty Boże/
 Nad twoie święte wyroki bydz może :

Podźcie/ obydzcie w tole miasto wysokie/
 Wieże/ y wały pomierzcie szerokie.
 Przypatrzyście sie murom/ y pałacom złotym/
 Abyście mogli opisać je potym.
 Bo Pan/ktoremu to iest miejsce poświęcone/
 Bogiem na czas nam iest nieśkonczone.
 Ten nas z łaski swej szczerę opátrować bedzie /
 Po ki żywota człowieka zbedzie.

P S A L M XLIX.

Audite hac omnes gentes, auribus percipite.

Sluchay co żywo; wszystkie ziemskie kráie
 Nákłoncie vsu; y kedy dzień wstaie/
 A kedy gáśnie; y ktorym słoneczny
 Promień doymuie/ y ktorym mroz wieczny.
 Sluchay mie/ bądź kto między podłym gminem/
 Bądź sie kto piśe bohátystkim synem:
 Sluchay chudzino/ y ty sluchay/ komu
 Pieniądze leżą nieprzebrane w domu.
 Zdroiom zakrytey mądrości dobede/
 A rozum szczerę opowiadać bede.
 Ku przypowieści y sam vcho złoże/
 A gadkę swoie przy lutni wyłoże.
 Przecz sie ia mam bać / ábo soba trwożyć
 W niebezpieśna chwile? iest sie czym záłożyć:
 Nie prozno człowiek łakomie nabýwał/
 A nád swym bliźnim fortelow vžíwał.
 Szaleni ludzie/ ktorzy w swym wladaniu
 Nádzieie kláda/ ábo y w zebrańiu.
 Brát rodzonego nie odkupi brátá/
 Kiedy iuz przyda zamierzone látá.

Droga na okup dusza jest człowiecza:

Prozne staranie/ prozna o tym piecza/

Alby kto śmierci mógł sie wwarować/

A żyć na wieki/ a w grob nie wstępować.

A mądry umrze/ a umrze y głupi/

Jednako z dusze śmierć obudwu złupi:

A ich ośiadłość/ y wielkie zebranie/

Przyjdzie nakoniec w obcych sąsowanie.

Palace wielkim kosztem wystawiaia/

Budownym zamkom swie imiona daia:

Tużac/ że to trwać aż na wieki będzie/

A ich pamiątką musi słynać wśędzie.

Płocha cześć ludzka/ y chluba znikoma/

Zbowiem skoro przyjdzie śmierć lakoma:

Żądęgo snadnie z powagi wyzuie/

A tymże tożem/ co bydło/ zaymuie.

Alle głupiego trudno wynicować:

Aż wiec y dzieci bledow naśladować

Oycowstich zwykły: wiec też bzydkiej ziemi/

Jako barány/ śmierć sie karmi iemi.

A beda dobrzy w rychle temi władać/

A oni władze musza swey postradać.

Dol ich dom będzie: a ia wśam tobie

Boże moy/ że ty mnie przymiesz tu sobie.

Nic to/ że kogo fortuna wystawi/

Złota y srebra/ cęci ludzkiej nabawi:

Bo go śmierć stroga ze wśytkiego zwlecze/

A cześć obludna za dusza wćieże.

Wżywa wczasow/ żadzom swem folguie/

A tenże żywot y drugim cukiunie:

Przeto też musi wyżreć nistkie kraie/

Gożie noc ożamna nigdy nie wstaie.

Niechay iako chce głowiek w szczęściu plywa/
 Niechay powagi iakiev chce wzywa:
 Jesli z fortuna rozum sie nie sprzeje/
 Takieyze śmierci co bydło podleje.

P S A L M L.

Deus deorum Dominus locutus est.

Bog wieczny/ ktory w sytkim rozkazuje
 Ziemskim tyrannom/ mowić sie gotuje.
 Pozowie ziemię od wschodney granice/
 Az do stoneczney pozney loznice.
 Twarz iasna swoje na Syonstkey skale
 Jawnie pokaze: bedziem doskonale
 Głos iego słysiec: idzie Bog prawdziwy/
 Grom w kolo niego/ y ogień żywy.
 Przyzowie nieba/ y ziemię przyzowie/
 Chcąc aby byli przy iego rozmowie/
 Która na ten czas chce mieć z ludem swoim:
 Dacie płac (rzecze) wybranym moim.
 Ktorzy przymierze wieczne zemną mają/
 A perwiny sposob/ iako mie błagają.
 Sad iego święty sławic beda nieba:
 Bo gdzie ten sadi/ wątpic nie trzeba.
 Sluchay potomstwo cnego Izraela/
 Ktoremu łaska/ y miłość chce z wiela
 Wielow nie taina/ ani potrzebuiesz
 Świadcstwa na to/ iesli sie czuiesz.
 Nie bede cie ślad karal/ ani winil/
 Zebyś mi ofiar umownych nie czynil:
 Zawszy sie kurza/ zawszy są oblانة
 Oltarze moje/ y krwota piłane.

Niechce

Niechce ia/ niechce z twey obory wolu/

Niechce y kozła z twoiego okolu:

Wszystek zwierz moy jest/ y co w lesiech trye/

A co po gorách skalistych żyje.

Prak oku memu żaden nie wleże/

Gdziekolwiek iedno nachytrzey sie leże:

Bestye dzięki y domá množone/

Nam iako palce swoje zliczone.

Bedeli głodzien/ nie rzekę nic tobie:

Moy jest kraj ziemski/ y co zamknął w sobie.

Jazbych to mięso miał wolowe iadać:

Albo nad czasa krwie kozley siadać:

Ofiaruy ty mnie chwale/ mnie wyznaway/

Mnie dzięki wedle winności oddaway:

Wzowże mie w trosce/ á ia dzwigne ciebie/

A ty mnie bedziesz wazył v siebie.

A ztego Bog zaś potkał temi słowy:

Jako ty wspomnieć Pańskie śmieś v mowy:

Jako w plugawie śmieś brać vsta swoie/

Naswietobliwsze przymierze moie:

A ty wycierpieć nie możesz karamia/

Ani przyimować chcesz napominania:

Nauka moia/ y świat vsta wy

W śmieciach v ciebie/ Zakon śmiech prawy.

V ciebie rady szukać złodzieiowi/

Ztoba sie znaśać cudzolożnikowi:

Bluznierstwo szere w vściech twych paniuie/

Jezyl zdradliwy/ y fortele knuie.

Powinowactwo żadne/ bliskość żadna/

W twey vsczypliwey mowie nie jest władna:

Czei nie zostawisz na bracie: niecnota

Choć z tegoż posiedł ztoba żywota.

Tós czynił; á iam nie nie mówił tobie:
 A tyś mie ślad iuz kładł podobnym sobie.
 Złós mie rozumiał: obliczyć się ztoba/
 A wytrzyś w rychle swoy grzech przed soba
 Rozumieyćieś to/ wy co pospolicie
 Na Bogá w swoich sprawách nie pomniacie/
 Aby więc kogo Pan nie porwał stogi/
 A porátować nie będzie drogi.
 Ośiárá w mnie nawdziecznięka/chwała:
 Tá mnie zá wšytkie woly będzie stala.
 A kto pobożnie swoy żywót sprawiue/
 Ten moje lástke záwsze wzyue.

P S A L M LI.

Miserere mei Deus, secundum.

Bóże w miłosierdziu swoim nieprzebrány/
 W woych nog wpadam ia człowiek stróskány:
 Zmiluy się nademna/ zetrzy moje złości:
 Omyi mie/ oczyść mie z moich wšeteczności.
 Znam swoy grzech do siebie/ á widze go prawie:
 A tobie nie tájny: ále ty lástkawie
 Rácz się zemna obeysć/ ábyś w słowach swoich
 Záwždy praw nálezióń/ y czyst w sądziech twoich.
 Mnieć łesze złość w mątce przelleta zástala/
 Mnieć grzech łesze w mleku mątká podawála.
 O Pánie/ ty szerość serdeczna milnięś/
 A skarb swey mądrości takim okázięś.
 Pokrop mie hyzopem / á oczyścióń bede/
 Omyi mie/ á śnieżney iáśności nábede:
 Jesli mi poselsstwo wesole/ á łóści
 Twym gniewem strapióne wzyia radości.

Odwroc

Odwróć od mych grzechow sirowa twarz swoie/
 Ani chćiey pámietać na nieprawość moie:
 Stworz we mnie/ moy Pánie/ serce bogoboyne/
 A w ożieblych pierśiach myśli wskrzęś przystoynę.
 Nie odmiátayże mie od swey obliczności/
 Ani bierz odemnie ducha swey mądrości:
 Przywróć mi dobrą myśl / prze moy grzech odietę/
 A podbiy pod rozum złą żądzą przekletą.
 A ia w swym upadku przez cie podzwigniony/
 Bede złym na przykład iawnie wystawiony/
 Aby w miłosierdziu twoim nie wtopili/
 Ale sie do ciebie ráczey náwrócili.
 Wybaw mie z przeklectwa mey niepobożności/
 Aby mogł moy iezyk slawić twe litości:
 Otworź/ wieczny Boże/ nieme usta moie/
 A ia opowiadać bede chwały twoie.
 Bys ofiar požadał/ palilbych ofiary:
 Ale wiem/ że mało dbasz o takie dary.
 Ofiarą przyiemna Bogu duch strapiiony/
 Serce vniożone/ vmysł wkorżony.
 Bądź łaskaw ná miasto swoie wieczny Pánie/
 Ze tym rychley w pięknych swoich murzech stanie.
 Tam przymieś ofiary cnoty / tam kładzione
 Na twoy oltarz beda ćielce poświęcone.

P S A L M LII.

Quid gloriaris in malitia, qui potens es.

Co sie chlubiś niewstydlivy
 Z niecnót swoich: iest Bog żywy/
 Ktory świat/ y ludzkie rzeczy/
 Wstawić nie ma ná pieczy.

Psalterzã Dawidowego/

Myśli twoie są zdradliwe/
 I pośpieki niewsiydliwe:
 Język ostrej bżytwie rowny/
 Nieprzyiaciel dobrym głowny.
 Niecnote cności przekładaś/
 Imo prawdę kłam powiadaś:
 I cokolwiek ludzi gubi/
 To samo twoe vcho lubi.
 Przeto cie też Bog na ziemi
 Nie ściępi między żywemi:
 Ale cie y z domem twolm
 Wykorzeni w gniewie swoim.
 A dobzy patrząc z daleka
 Na upad złego człowieka/
 Beda sie tym wiecey bali:
 Ale beda sie y śmiali.
 Otoż (rzeka) on to w złości/
 I co vsal w swey niecności/
 I w Bogu nie kładł nadzieie/
 Dziś widzim co sie z nim dzieie.
 A ia/ iako osobliwy
 W domu Pánstkim krzał oliwy/
 Kwitnąć bede: bom na wieki
 Wdal sie do Pánstkiey opieki.
 Aliey dzieke/ dobrych obrońcã/
 A złych skazcã: ia do końca
 Chce czekać twej łaski światey/
 V twejch miernych zámzdy wziętey.

PSALM LIII.

Dixit insipiens in corde suo, non est Deus.

Głupi mówi w sercu swoim/
 Nie maś Boga/ przecz sie boim:
 W tymże cnota zgąsła bledzie/
 A nierządu pełno wśedzie.
 Pan z niebieskich wysokośći
 Poyrzał na ziemskie niskości/
 Bylliby gdzie rozum cały/
 Albo kto na Boga dbały.
 Nie mogli wytrzeć y iednego/
 Tak sie wszyscy ieli zlego:
 Wszyscy Boga zapomnieli/
 Dosyć by sie przyśiadz mieli.
 Tedy sie inż nie winaia/
 Ktorzy w złościach roskoś maia:
 Ktorzy brzuchy swe niemierne
 Tuczają/ iedząc ludzie wierne:
 Nigdy nie wzywáli Boga/
 Przeto przydzie na nie trwoga/
 Choć nie będzie nic strąśnego/
 Beda sie bac ćienia swego.
 Pan niebieskich wysokośći
 Zetrze ich przeklete kości:
 Beda wstydem ogarnient/
 Bo v Pána są wżgardzeni.
 Gdzieś to ta pożądna zorzą
 Wyniknęła rychło z morzą/
 Gdy też nas z cieśkicy niewoli
 Pan náš/ y Bog náš wyzwoli.

P S A L M LIV.

Deus in nomine tuo saluum me fac.

W Oca imienia swego/ y swej wszechmocy/
 Wybaw mie sluge twego z mych niebezpieczności.
 Vslyś modlitwy moie/ Boże niezmierzony/
 A przyimi w vsy swoje glos moy utrapiiony.
 Bo sie ná mie zwaśnili ludźie zazdrościwi/
 By mie gárdla zbawili/ ná to samo chciwi.
 Ná Boga nie niedbáia: lecz mie ten ratuje/
 A tych/ co mnie sprzyiaia/ lástka opátruie.
 Obroc wszytko złe ná nie: w téz/ co ná mie doły
 Kopáli/ wpraw/o Pánie/ nie nieprzyiaćioly:
 A ia tobie chetliwie niech ofiarc dawam/
 A dokąd głowiek żywie/ imie twe wyznawam.
 Imie wzywánia godne/ imie świątobliwe/
 Imie dobrym lákome/ ále złym stráśliwe.
 Tys mie z moich trudności/ Pánie/ wyswobodził/
 A upadem zazdrości oko me ochłodził.

P S A L M LV.

Exaudi Deus orationem meam.

G Brońcá wciśnionych/ Boże lirościwy/
 Vslyś modlitwy moie/ y glos zálościwy:
 Nie prośeć/ ále wolam: takem ia dziś z strony
 Nieprzyiaćielá swego wielce zátrwożony.
 Wszytkie swoje forcele ná mie obroćili/
 Wszytkie swa popadliwość ná mie wyrzucili:
 A serce we mnie táie/ síla odstepuie:
 Smierć przed oczymá lata/ á mnie strách zdeymuie.
 A mówie czasem sobie: gdzież to głowiekowi/
 Wolno było tak látać/ iáko golebiowi:
 Lećiałbym co nadaley miedzy gluche lásy/
 A tambych swoy wiek trawił/ y przetrwał złe czasy.

Śámie

Janiehay/wieczny Panie/ ich rady zlosliwe/
 Rozdziel na mowy rozne ięzyki klamlawe.
 Widze miasto w ich rzadzie na polu zginione/
 Miasto na zbytki zgodne/w myslach roztargnione.
 We dnie y w nocy mury swawola obchodzi/
 Z rynku niesprawiedliwosc/ywisc/ nie schodzi.
 W domiech siedzi wseteczność: a zas wlicami
 Lichwa chodzi/ ludzkimi vmoczona lzami.
 By mie byl nieprzyziaciel iawny moy hacowal/
 By mie byl ten/ co mi zle myśli/przesladowal:
 Nigdyby mi tak cięzkie iego zlorzezenie
 Nie bylo/ ani iego zla chec/ y trapienie.
 Ale ty na mie iedziesz/ ktoregom ia z wiela
 Obral sobie/ y zawždy miał za przyziaciela.
 Obaswa swych tajemnic sobie zwierzala/
 A do panskiego domu w milosci chadzala.
 Boday zdrajca kazdego zla smierc nie minela/
 Aby to ziemia żywo rozstepna polnela.
 Ja sie bede wcielal/ Panie moy do ciebie:
 A ty mey niewinności miejsce dasz v siebie.
 Rano bede/ y w wieczor/ y w poludnie prosil/
 Bede swoy glos placzliwy do nieba podnosil:
 A ty/ Panie/ wysluchasz/ y obronisz snadnie/
 Choc na mie nagle woysko namietsze przypadnie.
 Wysluchasz (mam nadzieie pewna) y obronisz/
 A ludzie niecnocliwe swoya pomsta zgonisz.
 Prozno sie tam spodziejac kiedy obaczenia/
 Ludzie to niepobożni/ y zlego sumnienia.
 Rzucil sie na niewinne/ zapomniat vmowy/
 Powiesc iego miodowa/ a vmysl bojowy.
 Słowa tak mu z ust plyna/ iako oley cichy:
 Ale/ kto chce vrazyc/ sa smiertelne strychy.

Włoż na Pana swoy ciężar/ a on cie ratuje/
 Sprawiedliwego nigdy Pan nie odstępuię/
 Chytręgo wpaść czeka/ w puł wiek zosłanie
 Niezbojca: ia w tobie mam nadszicie/Panie.

P S A L M LVI.

Miserere mei Deus, quoniam cōculcauit me homo.

Pomiluy sie nade mna/ Boże litościwy/
 Bo mie prawię w ziemię wbił człowiek złościwy.
 Nie mam odpoczynku/ nie mam y wytchnienia/
 Od ięgo potwarzy/ y ięgo trapienia.
 Wdeptali mie w ziemię ludzie nieżygliwi/
 A woyskami chodza/ ktorzy krwie mey chciwi:
 Ale kiedykolwiek strach mie iaki zeymie/
 Tobie ia/ o Panie moy/ wśam wprzeymie.
 Pańskie słowa w mnie są wielkiey zacności/
 Nań sie ia spuściwszy/ iestem tey wśności/
 Że/ kiedy sie na mie nabarżę nadszdi/
 Nigdy mi śmiertelny człowiek nie zawadzi.
 Co wyrzekę/ wszystko opak wyracacia/
 By mi iedno škodzić/ na to pieczę maia:
 Schadzki o mnie czynia/ radza/ naprawia/
 Gdzie sie iedno rusze/ wszędy mie słauią.
 A nie weźmie złość ich pomsty: bydz nie może/
 Wleciś ty swoy gniew na nie/ wieczny Boże:
 Masz ty policzone wciękania moie/
 A lzy oczu moich wiadro choma twoie.
 Jest to w księgach twoich: a mnie serce ruszy/
 Że moy nieprzyiaciel w rychle nazad ruszy:
 Bo kiedyś siekolwiek wciękał do ciebie/
 Ża wzdym poznał/ że ty słyszysz mie y w niebie.

Panśkie

Pánstie slova v mnie sa wielkiey zacności/
 Nani sie iaspuścivšy/ iestem tey vřnósti:
 Ze/ kiedy sie ná mie nabárziey zasadí/
 Nigdy mi šmierceluy cłowiek nie závádzi.
 Pomnie šlub swoy/ Pánie: y bedeć dziełował/
 Jeś mie nagley šmerci łářawie vchowal:
 Vchowaleś šwántu/ ábych w liczbie żywych
 Potwych/ Pánie/ chodzil ścieřkách šwiatobliwych.

P S A L M LVII

Miserere mei Deus, miserere mei.

ZMiluy sie/ Pánie/ czásu mego niepokoiá/
 W tobie vřanie kładzie duřá moia.
 Niechay vlege w pewney twych skrzydel zastonie/
 Až bystra zápalczywość/ y niechac opłonie.
 Ciebie wyznawam/ Bože moy: ty iáciř nie próřby/
 Ty z niebá pomoc mnie ześleř/ á groźby
 Zlych ludzi w šmiech obróciř: dobroć/ wieczny Bože/
 A prawda twoia nigdy plona byđz nie može.
 Nieřkam/ nie miedzy ludźmi/ ále lwy řrogiemi/
 • Miedzy źwierzęty mieřkam okrutnemi.
 Których ieżyř škodliwiey nieczá sieče: ktorých
 Zeby ořczepow řrozře/ y řrzal předřopiorych.
 O łátom nie podlegly/ y wielku žadnemu/
 Stań w wierzchu niebá/ á šwiátu wřřytkiemu
 Okář swoje wielmožność/ rořpořrzy řeroko
 Šlawe swoje/ niech bedzie widoma ná oko.
 Sieci ná mie miotáli/ y tak mie trapili/
 Ze duřy nie raz ciężko vczynili.
 Doły bráli podemna: ále čiř co bráli/
 Zdářzył Bog/ že nákoniec řáni w nie padáli.

Ochotna myśl/ ochotne serce w sobie czuie/
 Nowy Psalm Pánu/ nowa pieśń gotuie:
 Powstan moje kochanie/ powstan lutni moja/
 Rusz wá rozánorekciey jarze z iey pokojá.
 Ciebie/Pánie/po wszytkim sr. iecie/przed wszytkiemi
 Narody słauić bede rymí swemi:
 Albowiem twojá dobroć do niebá przestálá/
 A prawda nád oblókí głowe rkażálá.
 O látom niepodległy/ y wieku żadnemu/
 Stan w wieżchu niebá/ á światu wszytkiemu
 Okáż swoje wielmożność: rozpostrzy seroko
 Sławe swoje/ niech będzie widoma ná oko.

P S A L M LVIII.

Si verè utiq; iustitiam loquimini.

NAdzie sie kiedy chwila tak szczęśliwa/
 Ze prawde rzecześ/ rado nieżygliwa:
 Stajeś co kiedy sprawiedliwie? czyli/
 Reo ná to czeka/ bázno sie omyli:
 Ná sercu zazdrość/ y nienawiść máia/
 Reko má ludziom krzywdę odważáia:
 Żle ná świat pádli/ták Bogiem wzgardzili/
 A zá nieprawda záraz sie rzucili.
 Swym ostrym iádem podobni do zmiie/
 Ktora zámknione vszy w ziemié kryie/
 Aby nie słuchać/ kiedy náuczony
 Czárownik nád nia zaczęie rym nieplony.
 Ty sam wszyteczne porlucz geby/ Pánie/
 Aż w nich żadnego zebá nie zostánie:
 Ty sam látome y sprosne pászczeki
 Nienásyconym lwom zátkaý ná wieki.

Niech

Niech siałna iako mieda: niech zmierzają/
 A strzaly z cieciw w lomne padaia:
 Niech rala/ iako ślimak narażony/
 Niech zwiedna/ iako płod niedonożony.
 Pierwey/ niż ciernie latoroski nowe/
 Abo wyćiska gąlezi glogowe:
 Niech ie surowo/ y z korzeniem żywym
 Wicher wykreći duchem popędliwym.
 A widzac pomste/ napasie swe oczy/
 A stopy we krwi złych dobry omoczy:
 A rzeka; przedsie cnoćie iest zaplata/
 Przedsie Bog sądzić nie zapominał swiata.

P S A L M LIX.

Eripe me de inimicis meis Deus.

Boże/ ktory slug nigdy nie przepomnił swoich/
 Wyrwi mie z rąk okrutnych nieprzyjaciół moich:
 Bron mie przeciw zuchwałcom/ y iawnogrzebnikom/
 Ani mie w moc podaway bezecnym głownikom,
 Oto na gardło moje tajemnie czyhaia/
 Oto rade/ y schadzki co dzień o mnie maia:
 Nie żebych co wystapil/ abo co przewinil/
 Jakom żyw żadnemu z nich złe nic nie uczynil.
 Ale ty/ ktory władaś zastępy zbroynemi/
 Ty mie ratuy/ a poyrzy okiem swym ku ziemi:
 Pokarz iawne przewrotne złe ludzie/ żadnemu
 Nie ćierp/ ani okazuy łaski niezbożnemu.
 Skoro wieczor/ ci schodza/ drudzy następuią/
 Wszystkie/ iako psi głodni/ wlicę krzyżuią:
 Słowa ich (aż y słuchac strach człowieka) krwawe/
 Jadowite/ śmiertelne/ wszystko miecze prawe.

Ale wśytka ta grozba za śmiech tobie stanie/
 A ia ná cie moc iego zachowam/moy Pánie :
 Ty moy zły czas wprzeczysz miłosierdziem swoim/
 A nád nieprzyjacielem daś mi gore moim.
 Wśatże nie trać ich zaraż/ ani názbýt skoro :
 Aby nie było ludziom zapomnieć tak sporo.
 Twoiey sprawiedliwości : ale ie zraz swemi
 Rekomá/ y po wśysklicy rosprosz błedne ziemi.
 Prze hárdá myśl/ á prze ich kłamstwo niestydliwe/
 Prze ich krzywe przyśięgi/y bluźnierstwo żywe/
 Wymiszć ie w gniewie swoim : niechay sie świat czuie/
 Że Bog ná niebie siedząc wśytkiemu pánuie.
 Skoro wieczor/ ci schodzą/ drudzy następniá/
 Wśytkie/ iáko pśi nocni vlice krzyżniá :
 Ale będąc krzyżować chlebá wpraszáiac
 Niedawno/ á poydą spáć brzuchó głodne máiac.
 A iá twoie moc bede/ y dobroć wyznawał/
 Boś ty przy mnie w przygodzie/ Boże moy przestawał :
 Boże moy/ obrońca moy/ wćieczko y zbrotá/
 Tobie śpiewać ná wielki lutnia będzie moia.

P S A L M LX.

Deus repulisti nos, & destruxisti nos.

Rozproszyłeś nas/ Boże/ Boże niezmierzony/
 Skłóciłeś nas náśemi grzechy obrażony :
 Zmiłuy sie kiedy/ á gniew porzuciwszy/
 Wátroć sie do nas testliwych życzliwszy.
 Ruszyłeś z gruntu ziemié/ podać sie musiała/
 Łaskitwoiey potrzebá/ iesli ma bydz cála :
 Okazałeś gniew iáwny swoy nád námi/
 Daleś nam trumek ná polu ze łzami.

Dawaleś

Dawales ty niedawno chorągiew swym wietnym/
 Iżezac sie w slowie swoim : y dziś miłosierdnym
 Okiem na swoy lud weyjrzy wtrapiiony/
 A przymi znou nas do swey obrony.
 Mowil Pan w przybytku swym/ a mnie wweselił :
 Sznu rem zmiertze Sychime/ Sukot bedzie dzielil.
 Moy iest Galaad/ mnie Manasses sluzyl/
 Moc moiey glowy iest Ephraim duzy.
 W mym posluszenstwie Judas prawodawca chwalny/
 Hardy Moabczyk/ to moy haslik wmywalny.
 Polka trzewikow moich Idumea/
 A ty mnie czolem vderz Philistea.
 Kto mi do reku poda miasto niedobyte ?
 Kto mie zawiedzie w pola Idumskie obsite ?
 Nikt oprócz ciebie/ ktorego dziś znamy
 Gniew na sie/ ani wodzem swych woyst mamy.
 Dopomoz nam w trudnościcach naszych wieczny Boze :
 Nikt bezpiezen w nadzieie ludzka bydz nie moze :
 Za twym powodem serce sie nam wroci/
 A nieprzyiaciel predko tyl obroci.

P S A L M LXI.

Exaudi Deus orationem meam.

Slysz me prosby/ Boze wladze wieczney/
 A obroć ku mnie swiete vsyswoie :
 Z granice prawie swiata ostateczney
 Do ciebie wzdycha smutne serce moie.
 Postaw mie na niedostapioney skale/
 Gdziebych sie iuz mogl nie bac zadney trwogi :
 W tobie nadzieia : ty mie sam masz w cale
 Zachowac/ gdy mie trapi głowiek stogi.

Nimce

Mnie serce tudy/ że w namiocie twoim
 Wiecznie mam mieszkać pod strzydłami twemi;
 Boś ty był zawsze łaskaw prośbom moim/
 A daieś dobrym dziedzictwo na ziemi.
 Dni ku dniom bedzieś królowi przykładal/
 Opátruiać go nieprzebrányim wiekiem:
 Na oczu Pánstich wiecznie bedzieś siadal/
 A tygo łaska y swym szyć opiekciem.
 Tam wolen bedac od wseltich trudności/
 Zárfa/ y tymem bede cie wyznawał:
 Abych tak tobie wedle powinności
 Dług obiecany dzien po dzien oddawał.

P S A L M LXII.

Nonne Deo subiecta erit anima mea?

Bogu duszã vsa moia/
 To moy zamet/ to ma zbroia:
 W nadzieie iego zastony/
 Nie boie sie z żadney strony.
 Dokad ná mie poiedziecie?
 Sami w rychle tak padniecie/
 Jako pochylone ściány/
 Albo iako płot zachwiany.
 Rada wászã/ dobrym skłodzić/
 A w trudności ie przywodzić:
 Vsty przyiaziń ofiarować/
 A w sercu iad sżery chować.
 Vsay Bogu/ duszo moia/
 To moy zamet/ to ma zbroia:
 W nadzieie iego zastony/
 Nie boie sie z żadney strony.

Je głowiek zdrowia używa/
 Je o nim sława wzięta/
 Je duży/ ani sobą trwoży/
 Pan to darte/ dar to Boży.
 W tym nadzieie pokładacie/
 Temu sercá otwarzacie:
 W niebezpieściu / y w każdzey trwodze /
 Nasza wśność zawždy w Bódze.
 Lekki naród jest głowieczy/
 Nie mają tam nic coby grzeczy:
 By na waga następili/
 Pioraby nie przeważyli.
 Nikt nie wśay światu temu/
 Ani rozumowi swemu:
 Bogactwem cie Bog nądał/
 Strzeż byś sercá nie przykładał.
 Raz Pan wyrzekł/ ta rzecz dwoia/
 Władza/ y litość/ jest moia:
 A iako kto zasługuie/
 Takim playcá mie wżuie.

P S A L M LXIII.

Deus Deus meus, ad te de luce vigilo.

Rz służbie twoiey/ Boże moy obrońcá/
 Wstaie/ rąnego nie czekaie słońcá.
 Prągnie cie duszá/ prągnie ciáło moie/
 Jako dżdża ziemiá w srogie letne znoie.
 Alez miestkam między piaski nieplodney/
 W suchey bezwodney/ wprągnioney ziemi:
 Przecie/ iakobych był w łosciu twoim/
 Tak twoy przybytek widze okiem swoim.

Drozba niŝ żywot/ twoiã lirość Pãnie:
 Przetoŝ/ poŝi mi lat moich doŝtanie/
 Bede cie chwalił/ bede cie wyznawał/
 A rece ŝwoie ku tobie podawał.
 Żaden tań ciała poŝarm nie ŝnãkuie/
 Jaka wprzeyma duŝã roŝtoŝ czuie/
 Gdy Pãnã chwali: ciebie ia y w nocy/
 A rãno wielbie/ ŝwiãdom twey pomocy.
 W ciemiu twych ŝtezydł/ prozen wŝŝech trudiñoŝci/
 Jeŝze ia (da Bog) wŝyie rãdoŝci.
 Ŝã toba wŝedy pãtrza duŝã moiã/
 A teŝ mi wpaŝc nie da reka twoiã.
 A cico mego wpađku ŝukaia /
 Sãmi niedawno pomŝte odnieŝc maia:
 Wyleia duŝe nã okrutne miecze/
 A martwe członki ŝwierz głodny rozwlecze.
 A łrol/ nãdzieia maia w ŝwoim Pãnie/
 Rãdoŝc odnieŝie: kaŝdy czi doŝtanie/
 Kro nãu przyŝiega/ potwarce przeŝleci
 Geby ŝwe ŝtula/ nagłym ŝrãchem zieci.

P S A L M LXIV.

Exaudi Deus orationem meam cum deprecor.

B O ŝelitoŝciwy/
 W moy czas nieŝeŝeŝliwy
 Rãcz modlitwy moie
 Przyiać w wŝy ŝwoie.
 Jeŝtem pelen trwoŝi/
 Ano członki ŝrogi/
 Nã to ŝie wŝãdŝil
 A by miŝ zãglãdŝil.

Zbaw mie strachu tego/
Nie szcąc rady iego:
Dzycz mi pomocy
Przeciw iego mocy.
Jch iezyk dotkliwy
Miecz jest przeraźliwy/
Słowa strzaly żywe/
Niewinnym škodliwe.
Temi ie strzelają/
Boiaźni nie znają:
Jch schadzki/ ich rada
Fałsz tylko/ a zdrada.
Sieci swe zdradliwe
Stawia na cnotliwe;
Mowiac/ dobrze patrzy/
Kto ten wnit wpatrzy.
Dziwnych drog szukali/
By dobre tepali:
A na co zaśiedli/
Wszystkiego dowiedli.
Serc ludzkich zmącali/
Myśli wysperali:
Lecz na nie z cieciwy
Pchnie strzale Bog żywy.
Zastrzał to śmiertelny;
A iezyk piekielny
Dla swopiegoz iadu
Przyjdzie do wpadu.
Strach ludzi ogarnie/
Patrząc/ iako marnie
Gina niepobożni:
A beda ostrożni.

Beda powiádali/
 Beda wvázali
 Spráwy Pániskie świete/
 Sady niepoiete.
 Pániskiey ludzie świeci
 Perwni bedac checi/
 Beda sie chlubili/
 A w radosci zyli.

P S A L M LXV.

Te decet hymnus Deus in Sion.

R Roku ná ziemi/ y ná wielkim niebie/
 Chwala w Syonie wdzieczna czeka ciebie :
 Tam obietnice tobie poslubione
 Beda iszzone.
 Do ciebie/ ktory prosbami ludzkimi
 Nie gardzisz/ przyda wszyscy/ co po ziemi
 Otragley chodza/ uczestnicy wiecznych
 Dárow stonecznych.
 Teraz (niestetyz) dawne nasze zlosci
 Nas dolegaja : ale w twoy litości
 Nádzieie mamy/ ze nam/ choć nieprawym/
 Bedziesz láskawym.
 Szczęśliwy kto sie wpodobal tobie/
 A kogoś obial przyiacielem sobie :
 Aby przebywal w twoim domu swietym
 Człowiekiem wzietym.
 A my twoy wieczney dobroci wfamy/
 Ze w twym kościele w rychle stanać mamy/
 A wzywiemy rostkosy pielnego
 Pálacu twego.

Oskazęś łaskę/ y swe zniłowanie
 Dżtrwne nád ludem swoim: o vsanie
 Wszech ziemskich granic/ y nieprzebytego
 Brodu morskiego.

Ty wielowładny góry niezmierzone
 Wich gruncie trzymasz: ty morze śalone
 A ludzkie burdy krociś/ mieniąc boie
 W luba pokoie.

Twych gromow srogich ludzie sie lekają/
 A torzy w nadalszych krainach mieszkają:
 Ty uweselaś rany świt pozorny/
 A mirzł wieczorny.

Ża twym dozorem wilgości dostaie
 Obsiety ziemi na iley wrodzają:
 Rzeki wod pełne: ślad wszytko stworzenie
 Na swe żywienie.

Ty nocna rośse na suche zagony
 Spuszczasz/ y wezasy deszcz nieprzeplacony:
 Ty błogosławisz nieprzeliczonemu
 Płodu ziemskiemu.

Koś wszytkorodny wieniec znakonity
 Tłusze na głowie twoja łaska wity:
 A gdzie ty kolwiek stopa swa połozysz/
 Obfitość mnożysz.

Pustynie kwitną/ gory sie radują/
 W polach ślad mnostwo: zbożem obfitują
 Tłustkie doliny: a pelen nędzieie
 Oracz sie śmieie.

P S A L M LXVI.

Jubilare Deo omnis terra.

Wspierza Dawidowego/

Wszystka ziemia/ wszystkie kraie/
 I gdzie jasne słońce wstaje/
 I gdzie w bystre sumne morze
 Zapadała późne zorze.

Wytrzyknicie w słodkim pieniu/
 Gwoli Pańskiemu imieniu:
 Sławę jego wynasajcie/
 Dobrodziejstwa wyznawajcie.

Mówcieś/ komu słow dostanie
 Twoje siłę sławić/ Panie:
 Twój strach tobie wszystkie ściele
 Pod nogi nieprzyjaciela.

Tobie niechaj chwała daie
 Wszystkie ziemia/ wszystkie kraie:
 Tobie niechaj być czołem/
 Cokolwiek świat obśiedli tołem.

Ku mnie wszyscy się podajcie/
 A sprawy Pańskie poznajcie:
 Dziwny to Pan/ dziwnie radzi
 O swej na świecie cześci.

Morze w twardej gruntu obraca/
 Bystre rzeki na wznak wraca:
 Zniichmy stop omoczyli/
 A brody wielkie przebyli.

On światem iako chce toczy/
 Nład wszystkimi trzyma oczy:
 Zmiennikom wciera rogi/
 Nie rozumiey byś był stogi.

Wyznawajcie imię Pańskie/
 Wszystkie narody Pogańskie:
 Niech po świecie pełno wśedzie
 Jego zacne chwały będzie.

Ten nas z swey dobroci żywey/
 Odiał śmierci wkrápliwey :
 Ten vchowal w ciężkie trmogi
 Szwałku/ nasze liche nogi.
 Prawieś nas/ o wieczny Boże/
 Ogniem sprobował: nie może
 Srebrá lepiey niht doznawać/
 A ognia wiecey dodawać.
 Wagnaś nas w dom pokryty/
 Włożył ciężar niezbyty
 Na grzbień nasz vpracowany :
 A na głowę ciężkie pány.
 Przez ogień/ przez wody stogie
 Szlichmy : a tyś nas v bogie
 Rrom vrázu/ y rrom škody
 Przyprowadził do ochłody.
 Przetoż/ o Boże prawdziwy/
 Námiedze twoy dom szczęśliwy :
 A oltarze trwia nápoie/
 Iżczę obietnice swoje.
 Tobie padnie żarżezány
 Roziel/ y bāran wybrány :
 Już cielce/ y tłuste woły/
 Gotuis się na twe stoly.
 Spieś się do mnie/ wierny zborze/
 Co służysz Pānu w pokorze :
 A vstysycie w swe vřsy/
 Jako laskaw Pan mey duřy.
 V tegory ia w swym stráśunku/
 W swych troskach szukał ráttunku :
 A serce dobrze tuřyło /
 Bo tam fařsu nie nie było.

Kto w swym sercu zákal nósi/
 Taki Pána prozno prósi.
 Ni nie dáł według méy nádziecie:
 Niech mu sie częśc wieczna dzieie.

P S A L M LXVII.

Deus misereatur nostri, & benedicat.

Pótrzy swym miłosierdziem/Pánie/náše złości/
 A rácz nam błogosłáwíc z oycówskéy miłości:
 Rozświeć nas światłém swoim/abychmy poználi
 Drogi twoie/ y wieczną láskę otrzymáli.
 Tobie/Pánie/ wszytek świat niechay chwale dáie/
 Utechay sie wszytkie ziemskie wesela rodzaie:
 Bo ty wszytkie narody sprawiedliwie sádzisz:
 Ty iáko Pan wszechmocny okrag ziemski rzádzisz.
 Tobie/Pánie/ wszytek świat niechay chwale dáie/
 Twoje dáry sá płodney ziemié wrodzaie:
 Ráczże nam błogosłáwíc/ Boże náš/ do końca/
 Ciebie niechay sie boi wschód/ y zachód słońcá.

P S A L M LXVIII.

Exurgat Deus, & dissipentur inimici eius.

Głtóry światem wládásh/ y tróluleśh wiecznie/
 Powstań Pánie/ á muszá tyl podać kóniecznie
 Nieprzyjaciele twoi: wszyscy/ ktorzy śmieią
 Wpor wieść przeciw tobie/ do czystá zniszczeią.
 Tak zniszczeią iáko dym ná powietrzu gnie/
 Abo iáko topniacy wósk od ognia płynie:
 A sprawiedliwym serce zákwitnie w radości/
 Trósti muszá wstąpić/ y wszytkie trudności.

Pánu/ o wieray zbórze/ ochotnie śpiewaycie/
 Pánu chwale powinna/ y wdzięczny Psalm daycie.
 Pánu/ który ná wierzchu niebá naroyzłego
 Stolicę swą zařadził: Tworcą imię iego.
 Ten ná niebie mieřłaiac/ okiem liřóćiwym
 Pátrza ná lud: kie trořki: sierotom teřliwym
 Ten ieřł oycem/ ten smatne opátruie wdowy/
 Ten nieplodnym potomřtwa dáte/ ten okowy
 Cieřkie z wieřniow zeynuie: ále wiárolomnym
 Pola puřł-ře ozimem/ y mieřem ogromnym.
 O Pánie/ kiedyř iáwienie przed swym ludem chodzil/
 Kiedyř swoie wybrane puřłynámí wodzil:
 Twym strachem ziemiá drzálá/ á niebá topnaly/
 Trzęřły się nie wyřczarne gor wysokich řály/
 Aleř pogodniew dęřcem swoym grunt polubiony
 Nápoil/ y ochłodził zamárle zánony.
 Támżeř racyřł naznáczyc mieřce řádu swemu/
 A okazał wielkú łářkę rbogiemu.
 Já twym zdářeníem máia co śpiewáć weřciwe
 Pánienti/ wyřławiáiac rycerřtwa cnotliwe.
 Pierzchneli wielowładni krolowie/ pierzchneli/
 A nieznáczni bogáta korzyřć ořiegnali.
 Byřcie wy między garncy w řięzerych řadzách řpáli/
 Przecie wy swoia křářa bedziecie rownali
 Z golebiem nářlięnieyřym/ od ktorego řyie
 Málowáney/ to řrebrny/ to zloty blářł biie.
 Toć to ieřł oná křáiná/ dla ktorey Bog sílá
 Móžnych tyránnow pobil: á oná co bylá
 Niedawno wielce brudná/ rák się iářna eřtálá/
 Ze řniegom ná řálmonie napřzod nie nie dáłá.
 Gorá Páńřka ieřł gorá rodná/ y obřita/
 Gorá niedořtápióná/ gorá znánnienita.

Co się prozno wspinacie gory zazdrościwe
 Przeciwno Pánstkiey gorze: tu Bog osobliwe
 Mieszkánie sobie obrat: y niechce ná wieki
 Tego mieyscá wypuścić z Pánstkiey swey opieki.
 Jego wyšla niezliczne: wozow nieuchronnych
 Cmy nieprzyzřżane stoia/ y Aniołow konnych.
 A sam Pan w poyszrodku ich/ iáki w dawnym lecie
 Ná Synáycu byl widzian/ ábo w swym namiecie.
 Vbiegłes moźny krolu/ mieysce niedobyté:
 Dostałes wieźniow/ wziáłes dáry známienite.
 Okroczyłes odstepnie: á Pan pomogl tobie/
 Bo ten kościol ná wieki wbudował sobie.
 Przetoż temu dziekuyemy dziełámi wiecznemi/
 A on nas niech okrywa dobrodzieystwy wemi.
 Bog náš/ náđziéiá nášá/ to hářarż żywota/
 Ten ma w swoim wladániu czarney śmierci wrótá.
 Ten swe nieprzyiácioly skruszył/ á zuchwáli
 Ziemie plugáwa zebem śmiertelnym kásáli.
 Wroce was (Pan powiedział) z gránic ostátecznych
 Bázánstkich/ wroce y z wod morskich niebespiecznych.
 We trwi nieprzyiácielskiey noge omoczycie/
 Rpsy swoje obsitym ścierwem náłarmicie.
 Wierne/ Pánie/ twe słowo: twoy chod ogládali
 Nieprzyiáciéle nášy/ y twych sił doználi.
 A my z tryumphem idziem wesolym: przed námi
 Postępuia trebáczé z bebny/ y z trábámi.
 Brzmia lutnie/ brzmia pífżalki: á páńny wżćiwe
 W vsy ludzkie podáia piosńki osobliwe.
 Błogostawcie po zborzech swego zbáwiciéla/
 Ktorzy plyniecie z źrzedel cnego Izráelá.
 Tu wodź Beniaminow/ tu Judzkie panietá:
 Tu Zabulanstkie/ tu sa Nephthalstkie kóizetá.

Pánie/ tyś nam dal w boiu síla/ ty zaczął ty
 Błogosław sprawom naszym: tyś m łósciolem świętym
 Słynie Jerozolima: tu tobie z wklony
 Dáry królowie dádza: á ty niezwalczony
 Rozgrom zbrojne hárcerze/ y groźne hetmány.
 Niech srebro w sztukách niośa: chciwé walk pogány
 Nátarm boiu: w twych nogách wpaśc Egiptowi/
 A zafarbówanemu sloncem Murzynowi.
 Królestwa świata tego Pána wysławiajcie/
 Pánu chwale powinna/ y wdzięczny Psalm daycie.
 Pánu z wieków ná niebie przebywającemu:
 Ten swym głosem iest stráśny stworzeniu káżdemu.
 Tego moc wyznáwamy: temu/ co żywiemy/
 A co łowielśny śa/ przypisać muśiemy.
 Groźny Pan w swej ówiárnicy: on nam síły wśedzie
 A serca z wylł dodáwać: niech pochwalon będzie.

P S A L M LXIX.

Saluum me fac Deus, quoniam intrauerunt aqua.

R Atuy nie Pánie/ bo złych przygod nawálności
 Siegaia we mnie óstátnich łóści.
 Topie się w stógim błócie/ powódz mnie porwálá/
 A śalonemi welny zalálá.
 Omientalem iuz práwie/ ráłunku woláiac/
 Stráciłem oczy w niebo pátrzaiać.
 Ledwie tak wiele wlosów ná głowie náyduie:
 Jáko nieprzyiaciół wiele czuie.
 Wzieli moc/ ktorzy trapią śnetną moie dusze:
 Nicem nie wydarł/ á plácić musze.
 Ty wieś moie prostote/ wiekuiśty Boże/
 Tobie moy grzech bydz tájny nie moze.

Niechay sie/mocny Panie/ za mnie nie wstydaia/
 Ktorzy na twoie pomoc czekaja.
 Prze cie ia wraganie/ y snuptki odnoſe/
 Prze cie wstyd wieczny na twarzy noſe.
 Bracia sie mnie zaprzeli/ maci mey synowie/
 Ten cudzoziemcem/ y ow mie zowie.
 A ia cierpieć nie moge/ kiedy lud przeklety
 Lekce wraza twoy zakon ſwiety.
 Twoy poſmiech/ twoia wzgarda/ na mie ſie wracaia/
 A nie ſerce trapią/ mnie zapalaia.
 Jeſlim plakał/ ieſlim ſwe poſtem dziezył ciało/
 Wſzytko mi to ſmiech v nich iednało.
 Jeſli mie w grubym chodzac worze wpatrzyli/
 Przypowieſć ze mnie wnet uczynili.
 A na iezyka naczosać w branie poſadzonym/
 Jan ieſt wieczorna piſn oſoionym.
 W tym ſraſunku ia przedſie garne ſie do ciebie/
 A to mie/ Panie/ przyimi do ſiebie.
 Wſluchay me podlug ſwey niezmierney litoſci/
 A nieodmienney ſwey ſtarecznoſci.
 Wyrwi mie z bloe/ wybaw mie z reku niepobożnych/
 Nie daj mi tonać w powodz rzek moſnych/
 Wielkie ieſt/ Boże wieczny/ miłoſierdzie twoie/
 Sklon ku mnie vcho laſkawe ſwoie.
 Nie krzy twarzy przed ſluga ſwoim : bom okrutnie
 Jeſt utrapiony : wſloſ mie chutnie/
 Przybadz duſy na ratunk/ aby nie zmieſzany
 A ty nieprzyiaciel byl za wſtydzony.
 Nie ieſt v ciebie tayne moie wraganie/
 Moie przyimowli/ me zapalanie.
 Wſzytkie ty znaſ/ ktorzy mie trapić nie przeſtaia/
 A we mnie ſerce/ y ſily taia.

A nie byl/ krotoby moy rzewny placz roztwilil/
 Nie byl/ krotoby mie slowkiem posilil:
 A owsem mie zli ludzie zolcia nakarmili/
 A w pragnieniu octem poili.
 Niechze im tez ich pokarm koscia w gardle stanie/
 A skad pociechy szukaja/ Panie/
 Niechay smutek odnosa/ zaslepze im oczy/
 A grzbiety zawždy ku ziemi tlaczy.
 Wyley na nie straszny gniew swe y zapalczywości/
 Niechay nie wyda twoiey frogosci.
 Dwory niech pusto stoia/ a pod ich namioty
 Niech paigkowe wisa roboty.
 Bo kogos ty vderzyl/ oni dobiiaia/
 A ran nym iefcze ran przyczyniaia.
 Lecz ty Panie / zlosc zawždy przykladay do zlosci/
 Niech nie vznaja twoiey litosci.
 Wymaz ie z ksiag żywotnych/niechay zly nie bedzie
 Polozon w iednym z dobrzymi rzedzie.
 Nlad mie czlowiek trostliwisy iuz ani bydz moze/
 Przeto ty mie sam opatrz/ moy Boze.
 A ty wiec/moia lutni/pomni chwale dawac/
 A Paniska laste wiecznie wyznawac.
 Co Pan tak wdziecznie przyjmie/ze nigdy tak drogi
 Przed nim nie bedzie wol zlatorogi.
 Nlad mie patrzac vbodzy/ y ludzie strapieni/
 Beda na sercach swych vciekieni.
 W Panu trzeba miec ufiosc/ a ten nie omyli/
 A w kazdey trwodze dusie posili.
 Paniske vcho otwarte zawždy iest vbogim/
 Pomni on na swe w wiezieniu frogim.
 Niebo/ziemia/y morze temu niech cześć dawa/
 A cokolwiek dusi w tym przemiesztawa.

Psalterzã Dawidowego/

Bo ten ná grod Syoński wspomni w krotkim czasie/
 A Judskie miasta z ruinow wyniesie.
 A beda puste miejsca znou osadzone/
 A dawnym Panom zaś przywracane.
 Po nich wdzięczne potomstwo w swej własności siedzie/
 W których ważna część Páńska bedzie.

PSALM LXX.

Deus in adiutorium meum intende.

BOże wieczney mocy/
 Twęę jadam pomocy:
 Chciey sie pospieszyc ku ratunku memu/
 Nie day mie w reke czlowiekowi zlemu.
 Zamiechay ich rady/
 Odkryj fałsz/y zdrady:
 Niechay sie wstydzą/niech ná zad pierzbáią/
 Rtorzy niewinney duşe mey szukaia.
 A ludzie enotliwi/
 Ludzie sprawiedliwi
 Niech sie wesela/niechay ná swietse mu
 Wzciwość czynia imieniowi twemu.
 Pánie z káżdey strony
 Jestem utrapiony:
 Ale ty nie day niszczyć mie do końca/
 A nie odkładay / wieczny moy obrońcá.

PSALM LXXI.

In te Domine speravi, non confundar.

W Tobie wśność swa klade/ Boże niezmierzony/
 A ty nie day/ abych był kiedy zawstydzony.
 Pize dobroć swoje rącz mie z trudności wybawić/
 Wsłysz moy głos/ a chćiey mie na swobodzie stawić.
 Weźmi mie w swa obrone/ niezwalczony Panie/
 A to za twarđa skale/ y zamek mi estanie.
 Wybaw mie z rąk człowieka niesprawiedliwego/
 Wyrwi mie z okrucieństwa człowieka cięzkiego.
 Tyś jest moia pociecha w każdey mey trudności :
 Tyś nadzieia od moiey napierwszey młodości.
 Jęchezem v pierśi wiśiał nadzney mārki swoiey/
 A iużem był w opiece/ liche dziecko/ twoiey.
 Ciebie zawżdy moy głos brzmi : niech mie palcem sobie
 Jāto chca wkażuią/ wśność moia w tobie.
 Żaden dzień bez twoey chwały v mnie nie przeminie/
 Żadna noc bez pamiatki twoiey nie wplynie.
 Nie porzucayże mie wiec w moim zeszłym wieku/
 Ani opuścay/ gdy śil nie estanie człowieka.
 Nieprzyiaciele moi o mnie rade mają/
 Na mie wśhytkie fortele swoje obracają/
 Serce sobie tym czynią : iuż go y Bog (prawi)
 Opuścił : gonicie/ wiażcie : niht go nie wybawi.
 Ty mie/ Boże moy wieczny/ nie rącz odstępować/
 Ale nād ich nadzieie chćiey mie porátowac/
 Aby za swoie rade wstydać sie musieli/
 A hānbe ze mnie zdiśta na sobie widzieli.
 A ia wiec prozen strachu/ y w myśli bezpiecny
 Tobie nowa pieśń začne/ o moy Boże wieczny.
 Wyznam cie w obietnicach twoich nieomylnym/
 Wyznam cie oycem sierot/ y obrońcą śilnym.
 Liczby nie mają łaski twoey : kto kiedy możności
 Rowne słowā wynaydzie/ y twoiey litości?

Jesześ mie z młodu cwiżył/ a ia Boże żywy/
 A dziś wyznawam twoie niepodobne dziwy.
 Rączje mie w łasce/ y w swey zachować obronie/
 Aż do późnego wieku/ y do białey skronie.
 Abych siłę twoię mógł rāt teraznieysfemu
 Opowiadać wiekom/ iáto y przyślemu.
 Twę dobroć/ spraw twoich sławá/ mocny Boże/
 Niebá sięga: kż kiedy ztoba zrownac może?
 Tyś mie był práwie w morze trość rozlicznych wpráwił/
 Potym/ wzięwšy sie/ śnádnieś mie wybáwił.
 Wrociłeś mi powagę/ y miejsce wężym/
 Pocięhyles z láski swey sŕce frásowliwe.
 Przeto cie/ o moy Boże/ Boże niestonżony/
 Na wieki śpiewać beda moie wdzięczne strony.
 Bada cie wyznawały w powieści śtatecznych/
 A obronę twoięgo Izraēla wiecznymi.
 Wstá moie/ ięzyk moy będzie sie radował/
 Będzie za dobrodzieystwá obfite dziełował.
 Nie zamilczy ná wieki twej spráwiedliwości/
 Gdy sie zly człowiek będzie wstydal swych sprośności.

P S A L M LXXII.

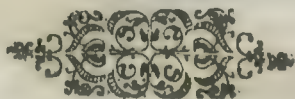
Deus iudicium tuum Regi da.

A y swe baczenie/ Boże/ krolowi/
 Day spráwiedliwość krolowicom:
 Aby w porzadku twoy lud sŕzawomá/
 Jednáko z pány chude śaćon al.
 Gory (da Pan Bog) pókoj rospłodzi:
 A spráwiedliwość págorłki zrodzi:
 Ten wespŕze chudych/ ten śierot będzie
 Bronil/ á wytnie potwarce wśedzie.

A będzie

A będzie iego imię na ziemi
 Miedzy narody straszne wszytkiemi:
 Tak długo / po ki straż czuyna świata /
 Miesiąc y słońce poniosa lata.
 Spadnie iako deждz nieprzeplacony
 Na vpragnione suche zagony:
 Spadnie perlowey podobien rosie
 Na lake gola po ostrey kosie.
 Jakwimie cnota / pokoy sie zrodzi /
 Ktoemu żaden boy nie przeszkodzi:
 Aby nie miał trwać / po ki frag wodzieczny
 A rosie / y nięgać będzie miesieczny.
 Morze z tej strony / morze y z drugiey
 Strzedz będzie iego granice dlugiey:
 Od glebokiego brodow Euphrata /
 Będzie panował do kraiu świata.
 Tego / vpadşy na swe kolana /
 Wyzna goracy Murzyn za Pána:
 Nieprzyiaciele iego zuchwali
 Plugawa ziemię beda lizali.
 Krolowie / ktorzy morzem wladaią /
 A wyspom morskim prawa dawaią /
 Dary poniosa: dan Arabczyey
 Placic mu beda / y Sabeczzyey.
 Owa / cokolwiek wodami swemi
 Ocean zawarł / wszytkie na ziemi
 Narody temu beda holdowac /
 A roskazanie kazde przyimowac.
 A ten da vcho vkrzywdzonemu /
 A dopomoże wstac vpadlemu:
 Zdeymie z nich lichwe / zamierzy froga
 Pomste / ktoby kreu przelal ich droga.

Przedluży mu tedy Pan żywota /
 A Arábskiego nabierze zlotá.
 Będą zań wszyscy Boga prosili /
 Będą mu wszyscy błogosławili.
 Zgarści ziarn taki wrodzay wstanie /
 Ze/ iáki z Cedrow sum ná Libanie /
 Taki chrzest głosow po gorách wśedzie /
 A po nizinách obfitych będzie.
 Po wsiách/ po mieściech kwitnacey młodzi /
 Taki dostátek iego wiek zrodzi /
 Jáka ná przyściu wiosny przyiemney.
 Trawy wiec bywa obfitość ziemney.
 Imię ná wieki iego nie zgaśnie /
 Dokąd słoneczny gore krąg iásnie :
 Ten król ná wszytek świat szczęście wnieśie.
 A sam od światá chwale odnieśie.
 Bądź pochwalony/ Boże prawdziwy :
 Który ná świecie sam czyniś dziwy :
 Imię twe święte niechay bżmi wśedzie /
 Niechay twej chwały świat pelen będzie.

PSALTERZA

Dawidowego

CZĘŚC TRZECIA.

Przekładania Janá Kochánowskiego.

PSALM LXXIII.

Quàm bonus Israel Deus.

N Jech co chce będzie : żyw Pan ludu swemu/
 A zna/ kto szczerym sercem służy iemu.
 Jaciem poprawdzie / o włos nie swątkował:
 Mój nierozumny rozum to sprawował.
 Bo kogo (prze Bog żywy) nie pobudzi
 A ten wczas/ y ten dostatek złych ludzi :
 Oni przeciwny fortuny nie znają /
 A w dobrej sile długie lata trwają.
 W ludzkich frasunkach nie są położeni/
 Ani z drugimi bywają dreczeni :
 Przetoż ie pycha zemściad otoczyła/
 Fałs/ okrucieństwo/ niebożność przykryła.
 W rostkach leża/ na to się podali /
 By ieno woley swej dosyć działali.
 Niewinne drecza/ mowy nie hamią /
 Przeciwno Bogu sprośnie występują.

Swoją wściekłość i nęba sięgała /
 Językiem stanu każdego ruszała.
 Niebaczni ludzie cisną się za nimi /
 Tąpiąc się tegoż błędu z nimi.
 I mówią / zać to są Boskie zabawy /
 Przypatrować się / i takie ludzkie sprawy :
 Oto zli ludzie / co za szczęście mają /
 W jakim dostátku dni swych używają :
 Proznom ią tedy wiarował się złości /
 Proznom zachował rece w niewinności :
 Cierpiałem niewczas / przenaśladowanie /
 Podeymowałem cały dzień karanie.
 Jeslibych tak rzekł w głupim sercu swoim /
 Wzgąrdziłbych / Panie / wiernym ludem twoim.
 A chcąc w tej mierze co pewnego stawić /
 Nie mogłem ludzkim rozumem się sprawić :
 Ażem wszedł / Panie / do przybytku twego /
 Tamem obaczył przyśly czas każdego.
 Inaczej tego powiedzieć nie moge /
 Na śliskim gruncie położyli nogę.
 Niepewne stąby posiedli na ziemi :
 Bo skoro zagrzmi twa pomsta nad niemi /
 I pan / y państwo znikną w oczemignieniu /
 Prosto iako sen na pierzchu ocknieniu.
 A ich władania / ich wysady / Panie /
 Śmiech tylko ludzki w mieście twym zostanie.
 Ale niżli to serce me poiele /
 Sielą troskania / sielą myśli wziele.
 A wszystko prozno : bo długo myśliwshy /
 Co daley / tymem ięszce był wtpliwshy :
 Tak / żem też bydz mógł przed oczyma twemi
 Poczytan miedzy bydlety sprosnemi.

Wszakem od ciebie / Panie nie zachodził:
 Tyś mie z łaski swey sam za teke wodził.
 Miałeś na pieczy wszystkie moje sprawy/
 Stądem ia dośiagl nieśmiertelney slawy.
 Kto jest na ziemi / Kto na wielkim niebie /
 Rogobych ia miał chwalić okrom ciebie:
 Po tobie / Panie / serce me truchleie /
 Bo z ciebie wiśa wszystkie me nadzieie.
 Wszyscy zagina / Ktorzy cie nie znają /
 Wszystkie zatraciś / Ktorzy cie miłują.
 A ia przy tobie / moy Panie / zostane /
 Dfać twey łasce nigdy nie przestane:
 A bede zawszdy miał cie za co slawić /
 A ludzkie vsy twoia chwala bawić.

PSALM LXXIV.

Vt quid Deus repulisti in finem.

Alże nas iuż na wieki / Boże nasz / opuściś?
 A stogim wilkom drápac stado swe dopuściś?
 Wspomni na swe dziedzictwo / y na swoy lud wierny /
 Z ktoregoś ty zdiał iarzyno w iego czas mizerny.
 Wspomni na piekna skale poświęcona tobie
 Syoniska / gdzieś ty obral byl mieśkające sobie.
 Powstań kiedy / a rozgrom swe nieprzyiaciele/
 Od ktorych tak wiele škod widzisz w swym kościecie.
 Pelne twote bożnice huk / pelne zbroie /
 W porzrod placi chorągwie roztoczyli swoje:
 Ozdobe donni twego / kośćtowane roboty
 Obuchami poruili / y twárdemi młoty.

Ściągnę pądna/ ziemią grzmi: iako kiedy wała
 W lesie surowe deby twárda ostrą skála.
 Światnica twoia gore/ namiot roztárgány
 Leży w prochu skárádzie nogámi wdeptány.
 Cálego nic zostáwić niechea: ogień stogi
 Wszytkie w popiół obrocil Páńskie synágoty.
 Co goręła/ znákw żadnych/ żadnego nie znamy
 Proroká/ żeby wiedzieć/ póki w tym trwác mamy.
 Długoż sie pastwić beda ci sprosni pogánie
 Nád námi: długoż máia ciebie bluznić/ Pánie?
 Czemu tak długo kuczysz można rękę swoie?
 Podnieś wzdám kiedy wzgóre/ podnieś práwá twoie.
 O Pánie/ ięszce z wieku znáczna záwždy była
 Twoia láská/ nád námi znáczna twoia sílá.
 Tyś w poyśrzód morzá droge śeroká osuszył/
 A stogim smókom w wodzie hárdé głowý struszył.
 Struszyłes y sámemu łeb wielorybowi/
 A daleś go ná pástwe gornemu sepowi.
 Ná twoie rostkázanie zdroy wyskoczył z skály/
 Arzeki nieprzebyte wody ostrádały.
 Twój dzień iest/ y noc twoia: światło niezgáśone
 Słonicá goróletnego przez cie iest stworzone.
 Tyś morze z ziemiá spoil/ y mocnie wstáwił:
 Tyś láto swym dowócipem/ y zime nápráwił.
 Pomni swe vragánie/ pomni/ wieczny Pánie/
 Jáko imie twe lýyli nieśczęśni pogánie.
 Synogárlíce swoiey bestyom nie daway/
 Stáda swego w niepámieć wieczna nie podaway.
 Weyrzy ná swe przymierze: nie mamy vbodzy
 Głow gdzies skłonić: posiedli wшыtko lúdzie stódzý.
 Nie day/ aby wpádly wstýd odniost ná sobie/
 Owšem mogł zá twą láskę podziękowác tobie.

Wstan

Wstań Panie/ a weźmi się za swą krzywdę: pomni/
 Jako cie lżą każdy dzień bluznierce niestronni.
 Nie zamilczay przegrożeń/ y wśteczney mowy:
 Na co twoy nieprzyjaciół zawždy jest gotowy.

P S A L M LXXV.

Confitebimur tibi Deus, confitebimur.

Ciebie my wiecznie wyznawać będziemy /
 A twoie cuda świata opowiemy:
 A ty nam szczęście będziesz nasze sprawy /
 Boże łaskawy.
 Kiedy się słońca zamierzone lata /
 (Pan opowiada) przyide sądzić świata:
 Tam płacić będzie dobrze cnotliwemu/
 Zle nieprawemu.
 Stworzoną ziemią/ wespół z temi
 Będzie topniała/ ktorzy są na ziemi:
 Ale zaś przez nie iey słupy zwatłone
 Będą zmocnione.
 Raycie się grzechow (wspominam) Raycie /
 Ani porozem nazbyt potrzebaycie:
 Bog niech ma pokoy/ ani mowcie hardzie /
 Temu ku wzgardzie.
 Prožno się sławy albo ode wschodu /
 Albo spodziwać od słońca zachodu:
 Ani z południa przydzie/ ani ona
 Od Aquiloná.
 Bog Panem świata/ y sam wszytkim włada/
 Zardęgo z mieysca wysokiego zbada:
 A niewolnika posadzi w koronie
 Na złotym thronie.

V Pána

W paná w teku pełna čásá stoi
 Przytrego mořezu: tym złe ludźie poi/
 Leiac im drożdźe/ y iad niewidomy
 W gardziel łakomy.
 A ia twǎ dobroć/ Boże wyznam wiecznie/
 A swego čásu hárdemu łoniecznie
 Przylomie rogow: tam proza kłopotá
 Ożywie cnotá.

P S A L M LXXVII.

Notus in Iudaea Deus.

Złáczny iest Bog w Żydowskiey Kráinie /
 W Izráelu imie iego słynie.
 Namiot iego w Salem iest rozbity /
 Na Syonie páłac znałomity :
 Tam pokruszył tarcze/ miecze/ zbroie/
 A za morze krwáwe ciřnał boie/
 Nieźnieyřys ty/ niż gorni hetmáni :
 Oto zacni meze zwoiowani
 Zásneli w sen twárdy nieocęniony /
 Ráć nie mogli podnieść do obrony.
 Stráchem/ Boże wieczny/ twoiey grozy
 Stały wryte y łonie/ y wozy.
 Strářnyř ty Pan: nie korzyřta w duřy
 Ktoby czekał/ kiedy cie gniew ruřy.
 Twoy ogromny wyrok zágrzmiał z niebá/
 A ziemiá sie trzęsła/ iáko trzebá.
 Umilkła/ gdyř na řad sie gotował/
 Abyř dobre w cále był záchował.

Twojá

Twoja to cześć ludzka zapalczywość/
 Tobie roście z ich gniewu poczciwość:
 Sluby czynicie Panu/ y oddaycie:
 Znamięnite dary przynaszajcie/
 Panu/ ktory ducha odeymuie
 Możnym krolom/ y światu panuie.

P S A L M LXXVII.

Voce mea ad Dominum clamaui.

Pana ia wyzwąć bede/ doładem żywy:
 A on w vszy swe przyimie moy glos płacziwy.
 Do tegom sie ia wcieli czasu trudności/
 Do tegom rece ściagnął w noce ciemności.
 Duszą na ten czas ani sie cieżyć dala/
 Ale do Pana tylko z płaczem wzdychała:
 Wolawszy/narzekałszy/ glosu nie ostaie/
 Sen trości widzac/ indziej strzydła podaie.
 przychodziły mi na myśl dawnieysze lata/
 Co dla swych za pierwszego Pan czynił świata.
 Wspomniałem swe wdzięczne pieśni/ ktoremi
 Litość Pańska nademna znaczna na ziemi.
 A myśliłem w sercu swym: takżem na wieki
 Już wypadł ia nieszczesny z Pańskiej opieki:
 Ani sie już da przywieść/ aby smutnemu
 Łaskę ięszce okazał słudze swoiemu:
 Czyli już miłosierdzie jego wstało?
 Czy sie wiekuiętego słowa przebrało?
 Czy zgola Pan zapomniiał/ co to żalować?
 Ani łaski w gniewie swym chce okazywać?

Co mówię : reka Pańska nieście odmiány :

Ja przedsię/ iáko mólwiec iest zfráswány/
Nie zapomnie wyznáwáć twoiey mądrości/
Twoich czynow ozdóbnych/ twey wielmożności

Wspomione twoie sprawy niemysłowne/
Sprawy dawne rozumem nieogárnione.
Bede rozważal twoie postęptki áwiete/
Bede powiádal sády twe niepoiete.

Świetobliwe twe drogi/ wszechmocny Boże/
Tobie świat nie równego podać nie może :
Okázales swa możność/ y dziwne síly/
Kiedys z Egiptu wywiódł swoy národ miły.

Widziály cie/ o Boże wody : widziály/
A lektly sie : á morskie przepásci driály.
Chmury z hukiem linely deždź niesłychány/
Linely grad gwałtowny z wichrem zmiešány.

Twoie ogniste strzály/ twe stráśne gromy
Latály : á niebieskie trząskály domy.
Roily sie po niebie w frag lystáwice/
A strách zdeymował wszytkie ziemskie gránice.

Ná morzu ścieżki twoie/ ná wodách drogi :
Ale nie posłáłował żaden twey nogi.
Przewiodles iáko stádo / zá Moyzesowym/
A zá powodem/ lud swoy Áaronowym.

P S A L M LXXVIII.

Attendite popule meus legem meam.

SLuchay/wierny moy zborze : otworz vszy swoie/
A do serca poważne przypuść słowá moje.
Dziwne gadki wam powiem/ dziwne przypowieści :
Lecz/ iáko dziwne/ ták też y prawdziwe wieści.

Czego

Czegofmy sie od oycow naszych nasluchali/
 Kiedy sile/ y cudá Pánstie wyznawali.
 Wola iego tak byla: to prawo wszytkiemu
 Potomstwu iest podane Izraelowemu:
 Aby oycowie synom wiecznie winni byli
 Dzieie Pánstie przekládac: á ci sie wzyli
 Pána w potrzebach szukać/ sprawy pámietali/
 A iego swietobliwych wstaw przestrzegáli.
 Aby nie byli oycom podobni/ spornemu
 Narodowi/ y láski Pánstiey niewdziecznemu:
 Ktorzy nie dobrze sie w swey czuli powinności/
 Ani postepowali z Bogiem w wprzymości.
 Synowie Efraimowi/ nieze doświadczeni/
 A lukiem nieomylnym władać náuczeni/
 W potrzebie tyl podáli: czemu? bo wzgárdzili
 Przymierzem Pánstím / áni praw poslusni byli.
 Dobrodziejstwa/ y cudow iego zapomnieli/
 Ktore ich starszy w polách Egiptskich widzieli.
 Morze ná poly przedał/ one przeprowadzil/
 Wode y zrad/ y zowad/ iáko wal wśádzil.
 Przydał im wodze/ ná dniu obloł znakomity/
 A w nocy nieprzezyrzáney ogień niepokryty.
 Twardá skále przerwál: á oto z kámienia
 Zdroy przeźrzozysty wypadł nowego strumienia.
 A ci tam wiec prágnienie woda wgaśili/
 Ale Pána przeciwko sobie zapalili/
 Ruszac go w sercach swoich: á niehamownemu
 Požadájac potármu brzuchowi swoiemu.
 To iúz (powiáda) lastka wderzyl: á z skály
 Zdroy wystrzelil/ y bystre strumienie wezbrały:
 Bedzieli teź chleba moql takze nágotowác/
 A głodne ludzie swoje niesem opátrowác?

To Pan slyſzac/ wielkim ieſt gniewem poruſzony/
 Wielki na niewdzieczny lud ogień zapalony.
 Przeto że wſzechmocnoſci ieſo nie dufali/
 Ani w nim ſwey nãdziejie glupi poſládali.
 A zebrał plodne ch nury/ y otworzył niebã/
 A ſpuſcił im doſtatek niebieſkiego chlebã.
 Chleb Anielski człowiek iadł: ieſzcze máło na tym:
 Roſkazał Eurom ſtãnać: wiãtr z południã za tym.
 Cma wielka praſtwa przygnał: iãkie wiec zamieci
 W piaſzczystych polãch pãdzi/gdy pierzchliwy leci.
 W oboz proſto y w kolo namiotow padãli
 Pracy nieprzeliczeni: a ci wzywãli.
 Wzywãli do ſyru: chce przedſie zoſtaie/
 A Pan wedle łãkomiſtwa doſtãtku dodãie.
 Jeſzcze iedli/ ieſzcze im w gãbie mieſo tkwiãlo/
 Gdy ſie Pãñskie przyſectwo na nich okazało.
 Ludzie co naprzednieyſzy/ ludzie znãkomiçi
 We wſytkim Izraëlu nagle ſã pobiçi.
 Imo to wſytko/ przedſie omi nie przeſtãli
 Swych złoſci/ ani dziwow Pãñſkich wmażãli.
 Wiec teſz w rozlicznych troſkãch ſtrawili ſwe lãtã/
 A przed czãſem niedznego dokonãli ſwiãtã.
 Przygodãmi/ nieſzczẽſciem dziwnym wtrãpieni/
 A prãwie widomemi plagãmi dotknieni/
 Dopiero niebożetã do Pãñã wzdychãli/
 Dopiero ſie do niego z plãczem wciẽkãli.
 A wſpõmnieli/ że Pan ich ieſt zbãwiciẽlem/
 Że Bóg ze wſzech nawyzſzy ich odkupiciẽlem.
 Wiec ſobie twarz y ſmutne/ y mowẽ zmyſlãli
 Tãbożna/ ale ſercã nie nie przytkãdãli:
 Ani Pãnu w przymierzũ zachowãli wiãry.
 Ale Pan/ kroy nie ma w miłõſierdziu miãry/

Sam z checi swey zaciłmil/ y zacił ich złości/
 Ani sie dał rozwodzić swey zapaleczności:
 Wspominał/ że sa ciało/ y duch niewrocony/
 Kiedy raz będzie z swego mieśkánia ruszony.
 Jako wielkroć oni Páná obrazili
 W pustyniach twárdych: y do gniewu przywodziłi:
 Szmerzac przeciwko iemu/ y z swey nieczemności
 Miárkując iego siłę/ y iego możności.
 Nie pomnieli iáko Pan dziwne ie wybarwił/
 A polamawsy petá ná swobodzie stáwił.
 Jako cudá niezwykle/ cudá niesłycháne
 W Egypcie okázował: rzeki nieprzebrane
 W krew obrocił/ krewiá wszytkie strumienie płynely/
 A w nieznosnym prágnieniu ludziom vsta schnely.
 To ie mšyce rozliczne/ y muchy kásaly:
 To jáby po pálacách mierzione egzólály.
 To chraszcze/ to śaráncza zbojá polne żarly/
 Mrozem winnice wiedły/ mrozem sády márły.
 Grad woly/ grad wielblady ná ziemiś obálił/
 A iesli co grad minal/ to grom stógi spalił.
 Gniew Pánśki ná nie przyszedł/ przyszło wdzięzenie/
 A ciężkie niewidomych śaránow trapienie.
 A śmierć nie proznowála/ iednáko morzeczy
 Okrutna wielki ludzkie/ y rodzay bydłecy.
 Plód we wszytkim Egypcie pierworodny zbilá/
 A kwiat rzezwiey mlodości nagle posuśylá.
 A pan lud swoy wybrány záiáł iáko owce /
 A przeprowádził w cále: a ich prześládownce
 Bystre morze pożárło: wiodł ie pustyniámi
 Aż do kráiu/ ktory wziáł sam sweimi rękámi.
 A wyrzucił im kwoli pohánice butliwé/
 A między nie podzielił włości osobliwe.

A mieřkali w ich zamcech : á przed sie nie byli
 Wdzieczni tak znáczney łásti : przed sie odstąpili
 Wstaw Páńskich : y rákże/ iáko ich Oycowie/
 Nie wytrwali stáecznie w podáney wmwowie.
 Obroćili sie náзад/ iáko luk zdraǳliwy/
 Żá naglym wyciągnionej spadániem ciećiwy.
 Bogow sobie z kámienia nowych nákowáli/
 A níżemnym śalení słupom sie kłániáli.
 Co Pan widząc ná oko/ wielce sie zápalil/
 A chce od Izráelá wřytke swá oddalil.
 Namiotem/ y ołtarzmi wzgárdził Sylońskiemí/
 Gdzie był mieřkanie sobie wlułil ná ziemi.
 Arkę nieprzyiáciolom/ znát swey wielmożności/
 Podáł w rece : podáł swey pámiátke zacności.
 On swoy lud wlubiony/ y dziedzictwo swóie
 Przywiódł ná ostre miecze/ y ná ciężkie boie.
 Młodź wysięgono/ páńny ślubu nie czekały/
 Káplani zbići/ wdowy pogrzebu nie miały.
 Oucuil sie Pan/ iáko gdy kto śnem zmorzony
 Wyspał wino wczoráyře/ y wstał wytrzeźwiony.
 A zádal stromotny raz nieprzyiácielowi/
 A podáł go ná póřmiech wřytkiemu wielowi.
 Ale władze/ y rzádu/ áni Jozephowym/
 Ani zacnym potomkóm zlecił Efráimowym :
 Judzie zlecił/ Syonskie wmiłował skály/
 Ná ktorych kóściół sobie zbudował tak trwały/
 Jáko ziemiá/ lub niebo : ktore tak stworzone/
 Że stároścíá ná wielki nie będzie zwałłone.
 Wiec Dawidá/ co teraz zá owcámi chodzil/
 Obráł kroleń/ áby lud Izráelski wodzil.
 A tenie z pilnoścíá pářł/ y mądrze spráwował/
 Jáko wrząd pářterřki iego potrzebował.

P S A L M LXXIX.

Dens, venerunt gentes.

PObáńcy o Boże żywy/
 Wojuia twoy kray właściwy:
 Kościół twoy zesłomocili/
 Miasto z gruntu wymrocili.
 Nła powal leża po ziemi
 Trupy slug twoich/ktoremi
 Karmi sie ptástwo bzydliwe/
 A bestye dziapieżliwe.
 Krew po drogách żywa płynie/
 Jáko gdy deżdż wielki linie:
 A nie máś/ktoby z lirości.
 Piastiem nákrýł biedne kóści.
 Nlás przypadek nieszczęśliwy/
 Sasiad widząc zazdrościwy/
 Oczy pásie/duše ciešy/
 Sobie/y z swym rownym śmiešy.
 Rychłoz/wiekništy Pánie/
 Twoy przeciwnam gniew wstanie:
 Gniew pożarowi srogiemu
 Rowny nieugásonemu.
 Nła tych vžiy swey srogości/
 Ktorzy żadney wiadomości.
 O tobie Bogu nie máia/
 Ani cie w troskách wzywáia.
 Ci przez ogień/ przez miecz srogi
 Znišczyli twoy lud vbozi:
 Miasta/ y zamki budowane
 Položyli z ziemia równe.

Niechciey pomnieć naszych złości:

Alle wzyi swey litości

Nad nami utrapionemi

Slugami/ o Panie/ twemi.

Obydź sie z nami łaskawie/

A to twoli twoiey sławie:

Prze imie swe zawołane

Prziymi nas za przeiednane.

Nie day/ aby miał słyhany

Ten głos bydź między pogańy:

Gdzie teraz ich on Bog sławny/

Jch obrońcã/ y stroż dawny:

Chciey przed oczyma naszymi/

Otżać pomste nad temi/

Ktorzy krew slug swoich przelali/

A niewinne mordowali.

Wsył krzyż więziom w bogich/

A wybaw ie z okow srogich:

Oddal od nich śmierć gotowã/

Ktora widza tuż nad głowã.

Sasiadom pląc siedmiorako/

Ktorzy nie tãł nam snadz/ iãto

Tobie/ Panie wrógali/

Sznupki sprosne żądawali.

A my twoiey lud opieki/

Bedziem cie sławić na wieki:

Nie zamilżem twoiey chwały/

Poki niebã beda stały.

P S A L M LXXX.

Qui Regis Israël, intende.

Słysz/pasterzu Izraelski/ nasz głos żalnościwy/
 Który/iako śladio/ wodzisz naród swoy własnościwy.
 Oklaj sie/ ktory nad lotnym siedzisz Cherubinem/
 Przed Efraimem/przed Manassem/przed Beniaminem.
 Chciey poruścić siły swoiey/ y swey zwykley mocy/
 A przybadz nam wtrapiionym rychło ku pomocy.
 Przywroć nas ku łasce swoiey/ niezwalczoney Panie/
 Oklaj swa twarz/ a wszystko sie nam poniyśli sstanie.
 Wieczny Boże/ ktory władnieysz zastepy mocnemi/
 A długoli bedzieysz gárdził prośbami naszymi?
 W płaczu ciężkim (ach niestety) chleb tróskliwy iemy:
 Wino żalostne na poly ze łzami piemy.
 Sasiedzi o lupy nasze zwady zaczętaia/
 A nie przyiacielskie śmiechy żalu nam dodaia.
 Przywroć nas ku łasce swoiey/ niezwalczoney Panie/
 Oklaj swa twarz/ a wszystko sie nam poniyśli sstanie.
 Winnicęs z Egiptu przeniosł/ pogańys wygładził/
 Onęs swoia mocna ręką po swey myśli wsadził:
 Wpisał wiles dla niey ziemie/ wtopales głęboko
 Jey korzenie/ tak ze sie wnet rozrosła szeroko.
 Gory wielkie niezmierzone cieniem swym zakryła/
 A wysokich galeziami Cedrow dostapila.
 Rozwiodles iey plodne rozgi do morza śanego/
 A iey piękne latorośli do brodu wielkiego.
 Czemużes iey plot rozrzućil? czemu ia targala/
 Ktorzy w drodze kolwiek idac imo nie miniaia?
 Wieprz ia leśny/wieprz okrutny strozce powoiemal/
 Zwierz ia polny/zwierz łakomy/do czysta zepsowal.
 Poruś sie/ o moźny Panie/ z swey świetey stolice/
 A rącz náyżrzec do tey biedney skazoney winnice.
 Wzjal sie iey/boś ia iednak swoia ręką sadził/
 Mley na pieczy trzaki/ ktoreś nad inne wysadził.

Wysiezione w ogniu leża/ nie masz kto ratować/
 A z gruntu prawie mścisz/ gniew twoy na sie czuic.
 Aliey swoje nie wycieczona ręka nad człowiekiem/
 Ktoregoś ty sobie obrał przed niemłym wiekiem.
 A my nigdy z twoiey świetey drogi nie zeydziemy/
 Ty nas będziesz żywił/ a my wzywać cie będziemy.
 Przywróć nas tu łasce swoiey/ niezwalczony Pánie/
 Okaz swa twarz/ a wszytko sie nam powoli ośtanie.

P S A L M LXXXI.

Exultate Deo adiutori nostro.

N aduycie sie Bogu nawyzszemu/
 Dobrodziciowi naszemu :
 Bicie w beby/ w instrumenty graycie :
 A psalmow nie zaniechaycie.
 Trabcie w traby/ trabcie : a to slowie
 Na pieknym miesiacu nowie.
 Dzień to swiety/ zwycay to umowny/
 A porzadek Páński słowny.
 Ktory podał narodowi swemu/
 Potomstwu Izraelskiemu/
 Na pamiatke wieczna wyzwolenia
 Z Egiptskiego wdrzenia.
 Tam głos Páński przedrym nieslychány/
 Orcom naszym iest podány :
 Jam to spráwil/ że wolny grzbiet macie/
 Ani w glinie rąk trzymacie.
 Wzywaliście mie w swey doległości/
 A iam was zbáwil ciężkości.
 Strzeżem was w grom: doświadczalem siátku/
 W przyszłym wody niedostáku.

Sluchay

Sluchajcie mnie/ cnego Izraela
 Potomku wybrany z wielu:
 Te umowe teraz między sobą
 Stanowie/ a między sobą.
 Bedzieſli ſtrzeżł moich ſłow ſłatecznie/
 Ani ſie daſz wwieść wiecznie:
 Byś miał z Bogi obcemi przeſtawać/
 A bałwanom chwałę dawać.
 Lecz mnie tylko Bogiem wyznaſz ſwoim/
 Ktorey w wciśnieniu twoim
 Do wolnoſci pomógł wyrzec ſłowo/
 A wſyſtko maſz mieć gotowo.
 Nie ſłuchali: a me ſłowá prozne/
 Rozniósł wiatr na morzá rozne.
 Przetom ie teſz puſcił na ſwá wola:
 Niechay ida/ kedy wola.
 A by byli ſłow moich ſłuchali/
 A náuki przeſtrzegáli/
 W rychlebych był ich wſyſtkie okrocił
 Przeciwniki/ y obrocił
 Reke ſwoie ná ſproſhe pogány:
 Zeby muſieli za pány
 Wyznać byli wierne ſługi moie/
 W cheć vbrauſzy twarzy ſwoie.
 A żadneyby wiecznie iuż odmiany
 Nie znał był moy lud wybrány:
 Loyby byli ná zbożu zbieráli/
 Miod z opoki twárdey eſtáli.

P S A L M LXXXII.

Deus ſtetit in ſynagoga deorum.

Krolowie sádzá poddáne/
 A krole koronowane/
 Sedzia wiekuiſty sádzi/
 Ktory wſhytkim ſwiátém rządzí.
 Dlużoz (powiáda) złoſliwy
 Waſz będzie znał ſádz zyeſliwy :
 A dobry w ſwey doległoſci
 Nie doydzie ſpráwiedliwoſci :
 Nieyćie wzglád ná wkrzywzone/
 Sádzcie ſieroty ſciśnione :
 Bronćie od krzywdy w bogich/
 Wyzwólcie ſmutne z rąk ſrogich.
 Proźno rádze : nie ſłucháia/
 Ani mego głoſu znáia :
 Droga ich wſhytká zácimiona/
 Ziemia z gruntu poruſzona.
 Bogim was názwáł : mniemácie/
 Ze tym ſmierci zniknąć mácie :
 Jáko komu náliżſtemu/
 Táć wmrzec y z was káždemu.
 Złoto/ y drogíe kámiennie
 W máley ſá v ſmierci cenie :
 Jedno to v niey/ gburowie/
 Niedwabni Tyránnowie.
 O ſedzia nienágniony/
 Ty ſám rácz ná wſhytkie ſtrony
 Ziemie sádzć práwem ſwoim :
 Bo ſwiát ieſt dziedzictwem twoim.

P S A L M LXXXIII.

Deus quis similis erit tibi ? ne taceas.

NJe milcz/ani odkładay: nie cierp/Boże wieczny/
 Oto przeciwko tobie powstał lud wścieczny.
 Nieprzyjaciele twoi hardzi wznośa rogi/
 A dziwnych rad szukaia na twoy lud vbogi.
 Podżmy (prawi) zgładzmy ten naród nienadany/
 Niech Izrael nie będzie wiecznie mianowany.
 A spikneli sie z sobą możni Idumezcy/
 Isnaelscy/ Moabscy/ y Agarenczy.
 Z nimi Gabel y Amron/ y Mámaluchowie/
 A mieszkańiec Sydoński/ y Philistynowie.
 A Assur ku potrzebie teyże był gotowym/
 Przyciągnął ku pomocy potomkom Lotowym.
 Ale ty/ o nasz Pánie/ tak poczynay z niemi/
 Jakoś pogzał z Syzara/ y z Madyáńskiem
 Zastepy/ y z Jabinem: kiedy zbite głowy/
 Uioś po wodzie śarlatny strumien Cissonowy.
 Kiedy trupy na powal po rolách leżały/
 A pola gnoioy inszych nie potrzebowały.
 Gdzie Żeb/ y Oreb poległ/ gdzie zacni Żetmani/
 Zebea/ y Salmána/ są zamordowani.
 Tak y tych odpraw Pánie: niechay zmierza sobą
 Kray Żydowski/ którego dostać chcą pod toba.
 Jako kolo/ z myślami niech sie kreca swemi/
 Jako żdźblo/ ktoremu wiatr nie da pász na ziemi.
 Jako strasliwy ogień/ iáko pożar/ ktory
 Geste lasy pustoszy/ y odziane gory:
 Tak y ty przepuść na nie swoje lyskawice/
 Swoie ogromne gromy/ y swe trząskawice/
 Wloz hánbe na ich twarz: niechay sie pytaia
 Twego imienia/ Pánie: niechay sie wstydaia.
 Niech sobą wiecznie trwożą: y tak utrapieni
 Niechay beda do końca z ziennie wygładzeni.

Tam dopiero poznaiã/ że Pan/ imie tobie/
 A iãko świat jest wielki/ nie masz równia sobie.

P S A L M LXXXIV.

Quam dilecta tabernacula tua Domine.

Boże nasz/ w którego w reku wszystkie boie/
 Jako są wdzięczne pałace twoie:
 Tych pragnie/ do tych wzdycha dusia utrapiona/
 Tam serce y myśl wszystka skłoniã.
 Wroble maia swe domy/ iãskolki swe maia
 Gniazda/ gdzie dziatki wychowywaia.
 Boże niezwyćezony/ dom y gniazdo moje/
 Są wŃech naświetle ołtarze twoie.
 Szczęśliwi/ ktorzy w twoim kościele mieszkãia/
 A tobie chwale winna oddãia:
 A ci nie mniej/ co w tobie swa moc położyli/
 A woy nawiedzić dom wymyãili.
 Suchym padołem idac/ beda mieć zdroiowey
 Dostatek wody/ y wody dziedzowey.
 Że wczasu na wczas poyda: aż sie wszyscy stawia/
 A swe przed Panem obchody sprawia.
 O panie/ w którego w reku wszystkie boie/
 Przyimi łaskawie dziś prosby moje.
 Weyrzy na pomazãnia swego miłosierdnym
 Okiem/ o wszystkim wćieczko wiernym.
 Dzień ieden y inne w twoim pałacu strawiony/
 LepŃy/ niż indziej wiek niezliczony:
 Wole wrot domu twego strzedz/ niżli ze zlemi
 Pod dachy mieszkãć pozłocistemi.

Tys jest

Tys iest słońce/ tys iest tarcz: ty starośśaśuieś/
 Ty dobrym dobr ich nie odeymuieś.
 O Boże władogromy/ szczęśliwy w swej radzie/
 Ktośkolwiek w tobie nadzieie kładzie.

P S A L M LXXXV.

Benedixisti Domine terram tuam.

Gwa czas/ Panie/ przyszedł pożądaný/
 Poćieszyłś kraj swój w podobany:
 Pomogłś z okow potomkowi cnemu
 Jakobowemu.

Odpuścileś nam nąś wśeteczności/
 Pokryłś swoim miłosierdziem złości:
 Puścileś gniew/ y zapalczywość one
 Swoie na strone.

Obroćże serca nąś już ku sobie/
 A gniew twoy dawny niechay zgaśnie w tobie:
 Gniew/ktoregoś ty nie zwykł nieść do wieku
 Przeciw głowieniu.

Ty nas ożywić maś niedza zmorzone/
 Ty wśeselić w smutku położone:
 Okaz swą litość/ niechay ląśka znamy/
 Ktorey czekamy.

Slucham ja/ czyn nie moy Pan odprawnie:
 Pokoy nąd ludem swoim obiecuie:
 A ci przestana głupich (trzymam o ich
 Statku) spraw swych.

Waćpić nie trzeba: tylko na wstawy
 Pánskie pomniny: będzie on ląskawy/
 A wśtrześci znowu one Jakobowe
 Slawe domowa.

Oto/ wziąwszy sie za ręce społecznie/
 Prawda y miłość/ po polach bezpiecznie
 Chodzą: wrocil sie wstyd/ wrocily cnoty/
 A pokoy zloty.

Pan ziemi raczy błogosławić: a tã
 Przynieście żyzne y obfite lata:
 A sprawiedliwość/ gdzie on stapi/ wstędzie
 Przy boku będzie.

P S A L M LXXXVI.

Inclina Domine aurem tuam.

Nakłoń/ o Pánie/ uszu swoich/
 A nie zárzucay modlitw moich:
 Jestem człowiekiem utrapionym/
 Od wshęgo światã opuśczoneym.
 Sam strojem mego bądź żywotã/
 Wszakżec nie tãyna moia cnota:
 Wspomóż mie/ Pánie/ w mey ciężkości/
 Nadzieia wshętkã w twej litości.
 Zmiluy sie/ zmiluy: twej pomocy
 Od rana wolam aż do nocy.
 Wweśel duşe zaśnucona/
 W twoie opiekę poruczona.
 Ciebie łaskawym/ ciebie/ Boże/
 Właściwie dobrym nãzwać moje.
 Tyś pánem wielce miłosierdnym/
 Gdy wzywam będziesz sercem wiernym.
 Skłóńże/ o Pánie/ uszy swoje
 Nãwsiłone proshy moje:
 Zawszdyń cie wzywam w swym strãsunku/
 A tyś dodawał mnie ratunku.

Niech świat wymyśla Bogi sobie /
 Żaden nie będzie rowien tobie.
 R kształtu twych czynów / wieczny Boże/
 Potrafić żaden smysł nie może.
 Przetoż te ięszce przyida lata /
 Że cie narody wśęgo świata
 Wyznają swoim stwórcykiem/
 Swym Pánem/ y swym zbawicielem.
 Tyś ani wiekiem okreśiony /
 Ani w swej mocy zamierzony :
 Dziwne są czyny/ dziwne sprawy
 Twoje : to prozno/tyś Bog prawy.
 Nławiedz mie na ślāk drogi swoiey /
 A nie puśże sie prawdy twoiey :
 Sposob me serce/ niech zostanie
 Świata/ a tobie służy/ Pánie.
 Ciebie ia/ Boże nieśtworzony/
 Wyznawac bede na wśę strony.
 Imienia twego nie przestane
 Wielbić/ aż kiedy sam ystane.
 Wielka nademną łaskā twoia :
 Prawieś mie wrocił od podwoia
 Piekielney forty/ abych wieczny
 Ogladał ięszce krag słoneczny.
 Lecz oto znówu na mie wstali
 Swowolni ludzie/ y zuchwali :
 Chcąc mie pozbawić dusze moiey :
 A tam boiaźni nie mają twoiey.
 Ale ty wielce dobrotniwy/
 Ty miłosierny / litościwy :
 Ty (mówię) śkapy w rozgn wanie/
 A nieprzebrany w litowanie.

Ty weyżrzy na mie / á w trudności
 Doday mi sercá / y stałości:
 Pomoż mi / Pánie / słudze swemu /
 Nie wolnikowi pomoż twemu.
 Wlož ná mie iáwny znák swey chęci:
 Ná który pátrzac / niech przekleci
 Ludzie sie gryzą żeś rátował
 A mnie tyránstwą ich záchował.

PSALM LXXXVII.

Fundamenta eius in montibus sanctis.

PAn między wszytkiemi
 Miásty Zydowskiemi /
 Piekne Syoniskie umiłowal brony:
 Ich grunt ná gorách świętych założony.
 Pánskie mury dawne /
 Imie wáśke sławne:
 A Egypt (mowi Pan) y Babilone
 Jeszcze iá między swoimi wspomione.
 Oto Palestyna
 A Tyrsta kráina /
 A Murzynowie słońcem przypaleni /
 Przyznawác beda / że tu są zrodzeni.
 Jako świat jest wielki /
 Człowiek ná nim wśhelki
 Słończykiem sie będzie rad miánował /
 To miásto Bog sam narowyższy budował.
 Nie uczyni temu
 Nikt dosyć : sámemu
 Przyjdzie narody Pánu poráchowác /
 Rtorzy sie beda z Syonu miánowác /

Wszyscy

Wszystcy Poetowie /

Wszystcy Muzykowie

Sławić cię beda: iestli w głowie mośey
Też co takiego/ wszystko ku czci twoiey.

P S A L M LXXXVIII.

Domine Deus salutis mea.

Boże / moia nadzieio / y moia pomocy /
Do ciebie wolam we dnie / y w nocy.
Niechay mieysce y ciebie maia prośby moie /
Sklon ku mnie vcho łaskawe swoje.
Nie szczęście dusze trapi / troski nie maś miary /
Żywot iuż widzi prawie swe mary.
Ciało zgola iuż martwe / sił nie czuie w sobie /
Myśl moia wszystko tylko o grobie.
Leże iako zabity pod ziemię włożony /
Od ciebie / y od światła wzgardzony.
Ponurzyłś mnie w srogię orchlani podziemney /
Ponurzyłś mnie w przepaści ciemney.
Zmocniły sie nademną twe zapalczywości /
Przywiodłeś na mnie swe nawalności.
Odrążyłeś odemnie przyiacioly wszystkie /
Jestem w tch oczu na podziw brzydki.
Siedze iako w okowach / wyscicia nie nadywie /
Oczu prze zbrytni swoy płacz nie czuie.
Przedśie ia / Panie / do kad świeci dzień na niebie /
Wolam / y rece ściagam do ciebie.
Czy umarłym cuda chcesz okazać : czyli
Umarli wstawšy beda cie czcili :
Czy dobroć twoia w grobiech bedzie powiadana :
Albo pod ziemią prawda wyznana.

Czy twoie sprawiedliwość / y twoe sprawy dziwne /
 Wspominać mogą kráie niezymne ?
 Ciebie ja przedsię wzywam : do ciebie moy Pánie /
 Nigdy mey próśby głos nie wstanie.
 Boże moy / przez odrzucasz sinerna dusze moje :
 A twarz ode mnie odwrócasz swoje :
 Troski mie z lat namłodszych moich násládują /
 Twoie mie ciężkie strachy zeymują.
 Twoy mie gniew / zápalczywość twoią mie ściśnelá /
 A iáko powódz / zerwad zámknělá.
 Odstrechnales odemnie krewne / y znáio me /
 Wśytkich odkryły émy niewidome.

P S A L M LXXIX.

Misericordias Domini in aeternum cantabo.

Two miłosierdzie / twoie prawde / wieczny Pánie /
 Wyślawiać moy rym będzie / póki światá sstanie /
 A pierwszy świat (rzecz pewna) w niwecz się obroci /
 Nizli się Páńskie twoie słowo náзад wroci.
 Które to było : Słudze Dawidowi swemu
 Obiecutie / á on niech ysa słowu memu :
 Póki morzã / y ziemię / póki niebá sstawáć /
 Plemię nie ma / y iego stolicá wstawáć.
 O Pánie / cudá twoie wyznawáia Chory
 Anielskie : prawde twoie sławia ludzkie zbory.
 Kto na ziemi porówna ztobą : kto ná niebie ?
 Wśytkie rzese niebieskie lekáia się ciebie.
 Wśyscy mocarze ziemscy robie biia czołem /
 A iásność prawdy twoiey obeślá cie kółem.
 Ty pche morska krociś : ty nieuniezdzone
 Wáły iego hánuieś pod niebo wznieśione.

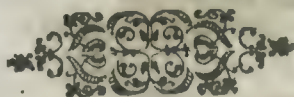
Tys hárt

Tyś hárdego Tyrána plaga swą ostrómił/
 A woyskã nieprzyiaciół swych wszytkich rozgromił.
 Twe iest niebo/ twa ziemia: wszytko musi tobie
 Przypisać/ cołowiek świat wielki zámknął w sobie.
 Poludnie/ y pulnocy/ wschód słońcã rozány/
 A zachód twym dómciem stoi zbudowany.
 Można iest rekã twoiã / wysoka prãwicã:
 Na sadzie/ á na prãwie twoiã tkwi stolicã.
 Litość/ á prawda bólu twego przestrzegã:
 Szczęśliwi ludzie/ ktorzy głos Pãńskich trãb znãis.
 Ci ducha twego / Pãnie/ światłem rozświeceni /
 W żaden bład nie mogą bydz nigdy zãwiedzieni:
 Ci z vznãnia prawdy twej beda sie kochãli/
 A twa łaska sławy swej beda nãdstawiali.
 Tyś nãsã moc/ od ciebie pòsilek mieć mamy:
 Pãńska tarcz/ y krol iego/ ktorym sie wspieramy.
 Tyś w widzeniu powiedzial Prorokowi swemu:
 Nãznãczyłem ja krolã iuz ludowi memu.
 Dawid slugã moy wierny/ ten iest powołany
 Nã ten vrsãd tak zacny/ ten iest pomãzany.
 Temu ia sercã bede y síly dodawã /
 W kãzdey potrzebie iego z nim bede przestawã.
 Nigdy go nieprzyiaciel iego nie pozwie:
 Lub nãn forrelem poydzie/ lub nãn woyskã zbiie.
 Ja sam nieprzyacióły iego chce wojowãć /
 A przeciwniki iego do gruntu zepsowãć.
 Prawdã/ y litość moia z nim zãwzdy/ a z strony
 Jmienia bedzie mego wielce podwyższony.
 Reke iego poloze na morzu ferokim /
 Drugã na Euphratowym strumieniu głołkim.
 W potrzebách swoich do mnie zãwzdy sie vciecze /
 Tyś moy Ociec/ trã moy Bog/ y obrońca/ rãtze.

A iá go pierworodnym v siebie poloże /
 A wszytkim swiátá tego Tyránom przeloże.
 W lásce moiey ná wielki nie vzna odmiány :
 W przymierzu poslubionym będzie záchowány.
 Potomek w domu iego nigdy nie záginie /
 Ani stolicá / póki dzień tórem swym płynie.
 A gdzieby dzieci iego zakon moy wzgardzily /
 Ani poslušne memu rozkazánii były :
 Onic kázi nie wyda zá swe wfeteczności /
 A odniosá zapłatę godná swoich złości :
 Ale iemu záchowam miłosierdzie swoje /
 A nie będą omylne nigdy słowa moje.
 Nie zgwałce iá przymierza swego : głos podány
 Z ust moich / w odmiennosci nie będzie vznány.
 Razem iá Dawidowi ná státeczność swoje
 Sludze wiernemu przysiągl / y przy tymże stoie.
 Nie ma vstać potomstwo w domu iego sławnym /
 Ani zacny thron iego: póki słaikiem dawnym
 Predkie słonce polecí / y mienchodzony
 Krąg miesięczny : á iáściec ná niebie nieplony.
 Terazés sie obruszył / Pánie / przeciw iemu /
 Jáwná nieláste sludze okázuieš swemu.
 Wywroć iá przymierze / zepchna iá koronę
 Z głowy iego : obia iá wfeláká obronę.
 Mury / párkány leża : zewsiad go targaia /
 Zewsiad hęczyta : á zálość smiechem podniecaia.
 Nieprzziacioly iego nádenés wystáwil /
 A ludz ie zazdrościwe rádości nábáwil.
 Przytepi iá niecz iego / á w swoiey potrzebie
 Nie miał obroncy / ani pomocniká z ciebie.
 Ozdoba wszytká iego / y świetność zámioná /
 A stolicá nogámi wzgóre wywroconá.

Wtrociles lat iego kwitnacey mlodości /
 Oczu podnieść nie może pelen zelżywości.
 Bedzie wzdám koniec kiedy tey nielásce: stanie
 Wzdám twoy srogi gniew kiedy/ nieśmiertelny Pánie:
 Wspomni sobie/ iáko kres ciásny mego wieká:
 Izalibys ty prozno stworzyć miał człowieka:
 Zeby y ten lichy czas w troskách miał polożyć /
 Bo kto śmierci mogł zniknąć / abo z martwych ożyć:
 Gdzie teraz ono twoie miłosierdzie dawne:
 Gdzie/ Pánie/ zwykła dobroć / y przymierze sławne
 Z Dawidem uczynione: náklon oczu swoich
 Páńskich / á wraganiu slug sie przypátrz twoich.
 Pelne łono mam sınıpek / pelne obelżenia /
 Slucháiac rozmaitych narodow háńbienia:
 Ktorem nieprzyiaciele násy nas zelżyli /
 Ani pomázáncowi twemu przepuścili.
 Bądź ná wielki pochwalon / wiekuiśty Pánie /
 A co jest wola Páńska twoia / niech sie ostanie.

PSALTERZA

Dawidowego

CZĘSC CZWARTA.

Przekładania Janá Kochánowskiego.

P S A M X C.

Domine refugium factus es nobis.

Roku ná wysokim niebie/
 Nie ma indziej okrom ciebie/
 Człowiek nie szczęściem strapiiony/
 Wcieczki ani obrony.

Pierwey niżli gory wstały /
 Niż ziemia/ niż okazały
 Krag niebieski iest stworzony /
 Tyś iest/ Boże nieśkonczony.

Jesteś / y będziesz do wieku:
 Ale biednemu człowieku
 Co dzień záwždy lat wćieraś /
 Aż go náwet w ziemię wpieraś.

Tysiąc lat/ o niezmierzony/
 Z twoia wiecznością złożony /
 Wniewy niż dzień wćoráyszy wazy/
 Wniewy niż chwila nocney straży.

Jako rośda ślaskie w ziemi/
 Tak uszysze ludzkie plemie.
 Podobniśny ku marnemu
 Smu nocnemu młazemmemu.
 Jako rośy trawá syra
 Z poranku pięknie zátwita/
 W wieczor łosy podaleczona
 Leży na ziemi wżgardzona:
 Tańi nasi wuś: tak wuśniemy/
 A w niel. sę twoy sębiemy:
 Tobie iáwne/ y kryome
 Złóści naše są wiadome.
 Przyeto dla swych nieprawóści
 Lekájac się twoy strógości/
 Tak przedko dni swe trawiemy/
 Jako słowá/ co mowiemy.
 Wieć ludzki jest lat siedmdziesiat/
 Duiy/ kto trwa do osmdziesiat:
 Te troche troski nieśáig/
 A láta się wmykáig.
 Kto twoy/ nieśmiertelny Boże/
 Gniew stráśliwy porac może:
 Kto w boiázi twoy żyć wnie?
 Ten/co twoy gniew jest, rozumie.
 Ráczże nam z látki swey życzyc/
 Brchiny tym sposóben liczyć
 Płoché láta iwe wmieli/
 A madości hukac chcieli.
 Weyrzy na swe sluzi/ Pánie/
 Dlugoz się masi gniewac na nie:
 Weyrzy okiem litóści wmy/
 A ochlodz sęca troskeli wmy.

Nasyć nas owocem swego
 Miłosierdzia obfitego:
 A my do swego żywota/
 Nie uznamy już kłopotã.
 Day nam za troskliwe lata/
 Wesołego vżyć świata:
 Nagrodz nam płacz poćiechami/
 Okaz dobroć swa nad nami.
 Okaz nad slugami swemi/
 A nad ich syny lichemi:
 Zdarz nam wszytkie naše sprawy/
 Zdarz/ o Boże nasz łaskawy.

P S A L M XCI.

Qui habitat in adiutorio altissimi.

K To sie w opiekę poda Pánu swemu/
 A całym prawie sercem vsa iemu/
 Smiele rzec moze: mam obrońce Boga/
 Nie będzie v mnie strážna żadna trwoga.
 Ciebie on z łowczych obietzy wyznie/
 A w zaraźliwym powietrzu rátuje:
 W cieniu swych strzedeł zachowa cie wiecznie/
 Pod iego piory wleżesz bezpiecznie.
 Státeczność iego/ tarcz/ y pulkerz mocny:
 Za którym stoiac/ ná żaden strách nocny/
 Ná żadną trwogę/ ani dbay ná strzaly/
 Ktoremi sieie przynoda w dzień biały.
 Ztąd medla ciebie tysiac głow poleże/
 Ztąd drugi tysiac: ciebie nie dosięże
 Nlecz nieuchronny: á ty przed sie swemi
 Oczyma wyzrzyysz pomste nad grzesznemi.

Jzesz cześć Panu/ tyś nadzieia moia:

Iż Bog narodził się jest wciełka twoia:

Nie dostąpi cie żadna zła przygoda/

Ani się nadydzie w domu twoim szkoda.

Aniołom swoim każe cie pilnować

Gdziekolwiek stąpisz: ktorzy cie piastować

Ná rekú bada/ abyś/ idac droga/

Ná ostrý krzemien nie vgodził nogá.

Bedziesz po zmiłách bezpiecznie gniezliwych/

A po pádálkách deptal niecierpliwych:

Ná lwá stojiego bez obrázy wásiedziesz/

A ná ogromnym smoku iezdzić bedziesz.

Sluchav/ co mowi Pan/ iż mie miłuje/

A przeciwko mnie szczyrze postępuje:

Ja go też także w iego każda trwoge

Nie zapamiętam/ y owšem wspomoge.

Głos iego v mnie nie będzie wzgardzony/

Ja z nim w przygodzie/ odemnie obrony

Niech pewien będzie/ pewien y zachości/

A lat śędziwych/ y mey życzliwości.

PSALM XCII.

Bonum est confiteri Domino.

Słusna rzecz/ Pánie/ tobie chwale dáwać/
A twoie święte imię wyznáwać.

Dzieni po niebie światło swe rozleie/

Nocli świat płaszcem czarnym odzieie:

Dzien mie vstlyśy litość wyznawáiac/

Noc prawde twoie opowiadáiac:

Nie tylko słowy/ ále y gęslámi/

Ále y lutniá y strzypicámi.

Serce mi kwitnie/ pełnem radości/
 Patrząc na sprawy twej wszechmocności.
 O sprawy dziwne/ a niewysłowione/
 O myśli twardej nocy zamknięte.
 Ciemadry na to nigdy nie napadnie/
 Tępy do śmierci tego nie zgadnie.
 Żli żółtina wsi/ iako kwitna ziola/
 Wmiedna przedko/ y zgina zgoła.

Ty wszytkie wieki przetrwasz/ możny Panie/
 Twych nieprzyjaciół szereg me zostanie :
 Zniszczenia wszyscy/ którzy lubią złości/
 A ty moc moie/ z swojej żyyczności
 Wyniesiesz/ iako roż jednorozcowy/
 Cielonki mi przetrzął sok balsamowy.
 A wyjrze wpaść nieprzyjaciół swoich/
 A rąż wieść przirdzie do wsiu moich.

Palmie podobien/ y Cedrom Libańskim
 Cnorliwy kwienie : szereg/ który w Pańskim
 Rożkośnym będzie pałacu wsadzony/
 Żawždy kwitnacy/ żawždy zielony/
 A czerstwy będzie/ y rodnych starości :
 A to/ żeby w swej sprawiedliwości
 Pan/ twierdza moia/ był opowiadany/
 Który me nośi żadney przygany.

P S A L M XCIII.

Dominus regnavit, decorem indutus est.

Pan chce królować : odział się zacnością/
 Obył się meśtwem wszytek/ y dzichnością :
 Pan przez którego kraj nieporużony
 Ziemiści stworzony.

Stoliac

Stolica tego od początku świata
 Jest założona: a on wszystkie lata
 Wprzeczyl: ale y wieków nie skłanie/
 A on zostanie.

Niech huczą rzeki/ niechay głośnie wały
 Swym gęstym sykiem wderżają w skały:
 Groźnieyszy morza/ y wśech nawałności
 Bog wysokości.

Chybić nie może/ co ty kiedy swoim
 Słowem wyrzeczysz: przeto w domu twoim
 Wieczna powaga/ wieczna cześć zostanie/
 Prawdziwy Panie.

P S A L M XCIV.

Deus ultionum Dominus.

Bóg ktoremu pomsta należy sprawienie/
 Okaz wszystkiemu światu władza swa iawnie.
 Ockni się/ sędzia wieczney sprawiedliwości/
 A ludziom hardym zapłać ich wśeteczności.
 Długoż/ o wieczny Boże/ ludzie zuchwali
 Na szczęście tak bezpiecznie beda kazali:
 Długoż się swym lotrostwem beda chlubili/
 Ktorzy wśtyd y cnota swa na śrot puscili:
 Twój lud trapią/ dziedzictwo twoje plondrują/
 Gościa/ wdowę/ sieroty niedzne mordują:
 A mowią: Nie widzi Bog: plone nadszeie/
 By nuał rozumieć/ co się na świecie dzieie.
 Wważcieś to/ ślami/ y biebie tedy/
 A wy rozum/ o głupcy/ miewcie wśdam kiedy.
 Kto wniat recho stworze/ y oko: temu
 Jako bydź głuchym/ abo ślepym śniemu:

Kto świat karze za iego wśeteczne sprawy/
 Wáśym złościám iáko bydz moze láskawy?
 Kto ludzióm rozum dáie/ tenze głowieczy
 Rozmysł y skryte rády zna/ że nie grzeczy.
 Szczęśliwy/ którego ty weźniem swym ligysz/
 Boże wieczny/ y w swoim zakonie ćwicysz:
 Taki w pomśechną twogę pokoy weźmie/
 Za czyn niepobożnemu dol sie gotnie.
 Abowiem swoich wiernych Pan nie opuści/
 Ani dziedzictwá swego śarpić dopuści.
 Jeszcze y sprawiedliwość będzie płacił/
 I naydzie sie ná świecie enocliwych siła.
 Kto ná mie tak iest láskaw y ná me zdrowie/
 Że sie przeciwko grzeszým przy mnie opowie?
 Bymnie byl Pan nie dodał sam swey pomocy/
 Dawnobyh iuż byl w wieczney pograżon nocy.
 By sie namniey podemna nogá záchwiała/
 Twojá mie láská/ Pánie/ wnet zádzierżálá:
 Jáko mie bázro troski moje suszły/
 Tak mie wdzieczne póciechy twoie ochłodziły.
 Spolnego nic przewrotni ztoba nie mają/
 Rtorzy právem tyránstwo swe nákrwáią:
 Rtorzy przeciw enocliwym prátki kłią/
 A niewinne nád práwo iáwne skáżiá.
 Pánie/ tyś mojá skálá/ tyś moy obrońcá/
 Ty mnie strzedz/ iákoś poczał/ będzieś do końca/
 I oddaś niepobożnym ich niepráwości/
 I okrutni będą twę syć srogósci.

P S A L M XCV.

Venite exultemus Domino.

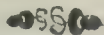
Poddajmy z ochoty/ Panu chwale daymy/
 A iego łaskę wieczną wyznawaymy.
 Stawmy się przed nim: zbawcą wszech trudności/
 Szafarzem zdrowia/ y trwałym radości:
 Spieśmy sięk niemu/ śpieśmy się z dziećmi/
 A z wdzięcznym luteni dzwiekiem/ y z pieśniami.

Pan to jest wielki/ król niezwydziony/
 Nad inſze wszystkie bogi przelozony:
 W iego są reki ziemskie głębokości/
 A niedostępne górne wysokości.
 Jego jest morze/ y on ie sam sprawił/
 A wszystkie rodna ziemia on postawił.

Poddajmy ściagnawſzy ręce swe do Pana/
 A nie mieſzkaymy wpaść na kolana
 Przed maieſtatem iego wielmożności:
 To jest nasz tworca/ to jest Pan litości.
 A my lud iego: o których on wczasie
 Zawszy przemyśla/ y które sam pascie.

Dziś/ iesli w ſhy ſwoie rſtyſzyć
 Naświero bliwſzy głos iego/ pomniacie
 Sercą przyłożyć: nie ſwych oycow wzorem/
 Rtoży mie ſczyrym na puſczy wpoem
 Sluchać niechcieli: ale doſwiadczali
 Możności moiey: a też ie y doznali.

Przez lat czterdzieści ten lud mie ſraſował:
 Ktoremu ia też tak długo ſolgował/
 Zem rzekł na koniec: ci ludzie ſkalei/
 Ani wrażyć moich ſłow umiei.
 Przetom też przyſiaał gniewem zapalony/
 Ze ich miał uinać pokoy namieniony.

P S A L M X C V I.

Cantate Domino canticum novum.

Zaczniéie nowa możnemu
 Pieśń Monárše niebieſkiemu :
 Spiéwamy z mieſtáncy ſwemi/
 Wielka/ niezmiérzona ziemi.
 Spiéwajcie mu/ wynoſcie go/
 Chwalcie ſwiate imie iego.
 Niechay láſká iego ſynie/
 Tak iako dzień po dniu płonie.
 Niechay brzmi w uſzu pogańſkich
 Slawa chwalebnych ſpraw Pánſkich :
 Gdziekolwiek ludzie mi-ſtáca/
 Niech cudow iego ſłuchá.

Pán to bowiem wládcz wielkicy/
 Pán to chwaly wyſſzy wſełkicy :
 Pán nád wſyſtkie inſe Bogi/
 Pelen grozy/ pelen trwogi.
 Wſyſtko to błáđ/ nie Bogowie/
 Co Pogańſtwo Bogi zowie :
 Ale Pán niebo z gwiazdámi/
 Wláſnemi ſtworzył rełámi.

Pomaga przed nim oblicznie/
 A częſć ſtoiwſtáwicznie ;
 Dom iego ſwieci zácnóſcią/
 Ozdobiony wielmożnoſcią.

Przyznajcie/ o ziemſkie kráie/
 Przyznajcie wſytkie redzáie/
 Wládcza/ y możnoſć wiecznemu
 Jednowládczy niebieſkiemu.

Przyznaj

Przyznaycie chwale królowi /
 Jaka ma być imieniowi /
 Wedla powinności dana /
 Wielkiego możnego páná.
 Dáry známienite nieście /
 A do bran sie iego spiesście :
 Biycie czołem przed swym pánem /
 W domu iego zawołaniem.
 Niechay stráchem pánskiey grozy
 Wszytka soba ziemiá trwoży :
 Niech wszytek świat ten głos czuie /
 Pan ná królestwo wstepuie.
 A on z ziemie stráchy złoży /
 Ze soba wiecey nie trwoży.
 Sprawiedliwość świata wróci /
 A krzymde y gwałt okroci.
 Smiey sie niebo / táncuy ziemi /
 Zágrymi morze wáły swemi :
 Skacźcie polá / plaśćcie lásy :
 Blisko sa żadáne czasy.
 Idźcie / idźcie Bog prawdziwy /
 Idźcie sędzia sprawiedliwy /
 Ten świat prawnie będzie sádził /
 A lud wedle prawdy rzádził.

P S A L M XCVII.

Dominus regnavit, exultet terra.

Pán náš / Bog náš pánuie :
 Niech sie ziemiá raduie /
 A wyspy niezliczone /
 I wod morskich wynurzone.

Chmury około niego /
 Ręmy srogie / a iego
 Młajestat wielmożność
 Jest na sprawiedliwośćci /
 Rządzie założony.
 Ogień nie wgaśiony
 Przed nim / ktory nie żywi/
 Kto sie kolwiek przeciępi.
 Jasne niebieskie domy
 Rozświeciły sie gromy
 Ognistemi : wżrzala
 Ziemia / y strachy drzala.
 Wysokie gorne skały /
 Tak iako most taiały
 Od oblicza Pánstkiego /
 Sprawce kregu ziemstkiego.
 Ciebie pieknego siły
 Jego swieta slawily
 Sprawiedliwośćci : a ziemi
 Byl znaczny cudy swemi.
 Niech sie wszyscy sromaja /
 Co czesc balwanom daia /
 A chlubia sie sieleni
 Bogi swemi z kamieni.
 Wszyscy / iako was zowie
 Ten glupi świat / bogowie /
 Wszyscy pozdrowcie Pána /
 Wpadşy na kolána.
 Słyşac Syon / ze wsedy
 Prawdzic daiać plác bledy/
 Wsolych niemotpliwie
 Z tey wieści dni żążywie.

Miałś Zydowskiich osady /
 Beda serdeczne rady/
 Patrząc na niepoiete
 Postępli twoie światę.
 Boś ty Pan niezmierny /
 Wład wszytko wyniesiony :
 Na ziemi y na niebie /
 Nie miałś Boga procz ciebie.
 My tedy / co pragniemy
 Łaski Pańskiej / a chcemy
 Upodobać się iemu /
 Przeciwiżamy się zlemu.
 Pan strzeże sprawiedliwych /
 A broni od złośliwych :
 A kto żył w pobożności /
 Pewien trwałey radości.
 Radowćcie się cnotliwi :
 A doład nas Pan żywi/
 Znać wesołemi tymy
 Jego łaskę pomnimy.

P S A L M XCVIII.

Cantate Domino canticum novum.

Nowy / Monárse możnemu /
 Tym zacząć niebieśkiemu.
 On sam / iako Bóg prawdziwy/
 Niepodobne czyni dziwy.
 Reka to swa tylko sprawił /
 Ze nas z niewolstwa wybawił ;
 Jego to moc / iego siła
 Niewysłowiona sprawiła.

Okázal co może boiem /
 Wójując zá ludem swoim :
 Dál znáć iáko spřáwiedliwym /
 Mřezac się złych spřáw nád złořliwym.
 Zyšćil się w słowie zacnemu
 Domowi Izraelskiemu.
 Dobrodzieřstwo jego wielkie
 Ogladály kraie wřelkie.
 Pánu kwoli wielka ziemi /
 Spięwáy z mieřtáncy swoimi :
 Pánu kwoli w lutnie gráćcie /
 A kórniet z traba spřágáćcie.
 Niechay zágrzmi morze słone /
 A duře w morzu zrodzone :
 Niech się křág ziemski ráduie /
 A co się nád nim náydnie.
 Niech přzed Páńską oblicznořćią
 Rzeķi křeřęzją : niech z rádořćią
 Gory Pána přzywítáją :
 Časý wdzieczne nádchádzáją.
 Idzie / idzie Byg přáwdziwy /
 Idzie ředzia spřáwiedliwy.
 Ten řwiát přáwnie będzie řádzil /
 A lud wedle přáwdy řádzil.

P S A L M XCIX.

Dominus regnavit, irascantur populi.

Pán kroluie / ktory włada Anyoły lotnemi :
 Lekáćcie się páńřtwa wielkie : boý się wřyťká ziemi.
 Wielki to Pán ná Syonie / Pán niezwyćieřony /
 Nád krolřtwa řwiátá tego wřyťkie wynieřiony.

Imie

Imię twoje niech na wieki będzie pochwalone /
 Imię wielkie / imię groźne / y błogosławione.
 Ty miłujesz sprawiedliwość / tyś ludowi swemu
 Prawą podał / y porządek spisał wybranemu.
 Pánu cześć / Bogu naszemu winną chwale daycie :
 Podnożkowi (bo jest święty) iego się kłaniajcie.
 Temu Mojżesz y Aaron ofiary palili /
 A Samuel z teyże liczby / co iemu służyli.
 Wzywáli go / á on słuchał vszymá wdziecznemi /
 A z obłoku okrażącego wstawiał się z niemi :
 A to / że nád wszytko Páńskich wstaw przestrzegáli/
 A w przymierzu nieodmienną wiare zachowali.
 Pánie záwzdys ie wysłuchał / záwzdys im folgował/
 A znácznie nád wpornym krzywdy ich wetował.
 Pánu cześć / Bogu naszemu / winną chwale daycie /
 Gore iego (bo jest święty Bog náš) wważajcie.

P S A L M C.

Iubilare Deo omnis terra.

Szyscy / ktorzy po ziemi chodźcie /
 Ru czei Pánu wesolo krzykniecie :
 W radości mu służcie / y z ochoty /
 A nawiedźcie iego cerkiew złota.
 On sam jest Bog : co żywiem / co tchniemy/
 On sprawuje w nas / á pewnie nie my.
 Mychmy iego nadznie sa stworzenie /
 A z rąk iego mamy pożywienie.
 Wnidźcie w kościół / mieszcie dzieki Pánu /
 Daycie winną chwale iego mianu.
 Wdzieczny co Pan : miłosierdzia miary
 Nie maś iego / nie maś końca miary.

P S A L M . C I .

Misericordiam Et iudicium cantabo,

Ciebie / o Boże niezmierny /
 Braniec będą moje wdzieczne strony;
 Ciebie dobrego nadeb dobrymi /
 A surowego nadeb grzesznymi.
 Do tegoż zawsze był chętny /
 Jakoby żył wiesz bezczyny:
 Zdarz tylko / Panie / słudze swemu /
 A chciej dopomoc ku dobremu.
 Serce nierównie chce zachować /
 A wszelkich się sprawo słych wiarować,
 Przewrotni laski mey nie mają /
 Prożno się na nie oglądają.
 Niepobożnego nienawidzę /
 Złoczyńca iako żył się brzydzi:
 Nieprzyjacielem mie poguie /
 Kto pokatnie o ludzich żnie.
 Z hardym nie wytrwam / ani z tymi /
 Ktorzy bractwa podleyfymi.
 Cnotliwy przy moym boku siedzie:
 Niewinny ten mnie służyć będzie.
 Miejsca w moim domu nie zagrzeje /
 Kto fałchem robi: tey nadzieie
 Kłemca niech będzie / że z mey strony
 Nie ma bydy nigdy poważony.
 Koniecznie na to się wsadze /
 Je wszelkie grzeszne z świata zglądze:
 A miasto Pańskie tak umiote /
 Że nie zostawie iedno cnote.

P S A L M CII.

Domine exaudi orationem meam.

M Słysz prośby moje / Boże litościwy /
 A niechay cie mój głos dośięże testliwy:
 Nie odwracay / czasu zley przygody moiey/
 Odemnie smutnego światey twarzy swoiey.
Ale nakłon vchą / Oycze dobrotliwy /
 A nie opuścay mie w mój dzień nieszczęśliwy:
 Kiedykolwiek wolam ściśniony strąsunkiem /
 Przybadź / prośe / Panie: przybadź swym ratunkiem.
Jako dym / tak lata moie vleciały /
 Rości iako głownia moie wygorzały:
 Na chleb nie pomyśle: a też serce moie
 Vschlo / iako trawa w srocie letnie znoie.
Prze ciężkie wzdychanie / prze mój płacz serdeczny /
 Prze nieznośna żalosc / y strąsinek wieczny /
 Rwie w sobie nie czuie / nie maś na mnie ciála /
 Rości tylko biedne / a skórą została.
Jestem iako w lesiech Pelikan schowany /
 Jestem iako Puhacz w pusznia romieślany.
 Nie smutney narzędka wrobl na gniazdzie mały /
 Kiedy go maciory płochę odbiejały.
Ni przyiaciel patrząc cieśzy duśe swoie /
 A śydzac przywaga przez osobę moie:
 A ia / miasto chleba / ścierym żyw popiołem /
 A lzy żywe piłe / siedzac za swym stołem.
Prze twoy gniew surowy (boś mna zapalczywy
 Z gory dał o ziemie) wiek mój nieszczęśliwy
 Chęnal sie tu nocy / iako cieni wieczorny:
 A vśchłem prawie / iako trawa w gornym.

Ale ty na wieki trwać będziesz / o Panie /
 A pamięćka twoja nigdy nie wstanie.
 Ty sie nad Syonem iehże masz zmiłować /
 A snadź już czas przyszedł żeby go ratować.
 Już ku rumom iego serce obroćili
 Słudzy twoi / już sie pustyni wzięli.
 A beda sie ciebie wszystkie kráie bały /
 A wszyscy królowie lekna sie twej chwały.
 A to / że ty znówu miasto swe naprawiś /
 A w swym maieście widomie sie stawiś :
 A gárdzić nie będziesz pokornych prośbami /
 Ani sercá wielce strapionego Izámi.
 Niech to pismem będzie napisano złotym /
 Dla wieku przyszłego : aby świat nápotym
 Miał pamiętkę Páńskiey dzimney opatrności /
 A sławá stynela iego ku wieczności.
 Abowiem na niebie siedząc Pan wyso /
 Raczyl swe ku ziemi na dol spuścić oko :
 Aby pláč wstyszał więzniow okowanych /
 A ratował na śmierć ostatnia podanych.
 Aby na Syonie ciż mu dziekowali /
 A moc w Jeruzalem iego wyznawali :
 W ten czas / gdy lud wszystek / wszyscy przełożeni /
 Kwoli służbie Páńskiej / beda zgromádzeni.
 Teraz / ácz mie strapil długimi drogami /
 A lat moich biednych skrócił stráśunkami /
 Przecie k niemu wolam : Nie bierz mie człowieká
 Smutnego / moy Pánie / w połowicy wieká.
 Twe lata są wieczne : tyś niebo zbudował /
 A ziemię rekoná swemi vgruntował.
 To wszystko zaginie / a ty w swej cáłości /
 Boże moy / trwać będziesz na wszystkie wieczności.

Wszystko

Wszystko to zwiote sie/ by plaszcz pochodzony/
 A odmiáne weźmie : tyś nieodmientony/
 A lat nieśkończonych; ktorych wezesniłki
 Uczyniś/ bez chyby/ swoje miłosniłki.

P S A L M CIII.

Benedic anima mea Domino.

Błogosław duszo moia Pánu swoiemu/
 Błogosław imieniowi iego swietemu;
 Błogosław duszo Pánu/ iego obfite
 Dary niech záwždy beda w sercu twym rycie.
 Ktory odpuszcza wszystkie twe niepráwosci/
 A zabiega chorobom/ y twej kretkości;
 Żywot śmierci łákomey twoy odcymuie/
 A ciebie miłosierdziem swym koronuje.
 Ktory cie wśelálich dobre hoynie nabawia/
 A twoie mlodość/ iáko orla odnawia:
 Obróńca nieomylny złe obwinionych/
 A sedzia spráwiedliwy wśech wkrzywdzonych.
 Ten opowiedzial drogi swe Mojżesowi/
 A wola swa wkráżal Izráelowi.
 Pan wielce miłosierny/ Pan dobrotliwy/
 Ná gniew nie przedli/ bázniey do lástki chciwy.
 Nieumie/ nie zwykł sie on wiecznie stráśowác/
 Ani do końca swojej srogości chowác:
 Nie wedle spraw przeciwko nam postępuje/
 Ani sie známi wedle zasług rachuje.
 Ktorey nád ziemiá niebo iest wśelkości/
 Tákiey on ku slugom iest swoim litości:
 Jáko wschod od zachodu dáleko pála/
 Tak on od nas dáleko grzech náš oddala.

Jako łaskawy oćiec synow litwie/
 Tak rownie swoich wiernych slug Pan żaluie :
 Czynu bo wiem nąsiego samje świadomy/
 A pomni/ zechmy ziemią/ y cieni znikomy.
 Trawie podobien głowiek/ ktorą ostremi
 Ledą w dzień kosa przytnie zębami swemi.
 Podobien kwiātu/ktory gdy sie rozwinął
 Nalepiey/duśnym wiatrem zmorzony zginął.
 Pánisza łaska iest wieczna/ y nieprzebrana/
 Wiernym cnotliwym ludziom nągotowana :
 Tey wczestniki beda y prawnikowie
 Tych/ktorzy w iego beda kochać sie slowie.
 Pan ná ognistym niebie dwor swoy wysoki
 Zasadził/ skąd pánuię ná świat syroki.
 Chwalcie/ o Aniołowie meżni/ chwalcie go/
 Ktorzy sławne nośicie posellstwa iego.
 Wszytkie niebieskie woyska/ y slug zebranie/
 O ktorych iego ważne iest rozkazanie :
 Wszytko po wszytkich kaciech krolestwa iego/
 Stworzenie/ y ty duśo/ chwal Páná tego.

P S A L M CIV.

Benedic anima mea Domino.

Düşo/śpieway Pánu pieśń/ o nieogąrniony
 Nieba y ziemie sprawco/ wielceś w wielbiony.
 Ciebie obekła wkolo cześć/ y świetna chwala/
 Ciebie iásność/ iako płaszc ozdobny/ odzialsza.
 Tyś niebo/ iako namiot/ rozbił reka swoia/
 Nád nim wody zá twoim rozrządzeniem stoia.
 Chmury/twoy woz : twoe konie/wiatry nieściagnione :
 Duchy/ posłańcy : słudzy/ gromy zápalone.

Twym

Tym rozumem tak miernie ziemią vsadzona/
 Że na wieki nie będzie nigdy poruszona.
 Należy/ iako powłoka/ przepaści leżały/
 A góry niezmierzone wody zatrzymały.
 Ale skoroś rzekł słowo/ a niebo zażgrzmiąło/
 Wody spadły/ a morze na dół wciągało.
 Stały tu gorze posły/ pola rościagnione/
 Opánowały miejsca przez cie naznaczone.
 Zamierzyles kres pewny morzu/ że wiecznemi
 Czasu wezbrnąć nie może/ ani szkodzić ziemi.
 Ty w stałe wkązuiesz droge zdrojom nowym/
 Ktore posilek niosą rzekom krystalowym.
 Tu sie wszelki zwierz chłodzi/ ktory w polu żyje/
 Tu los mieszkańiec leśny wpragniony piie.
 Tamże pracy mieszkańca/ a w krzakach zielonych
 Nie przestają powtarzać pieśni ulubionych.
 Ty z pałacow swych świetnych/ Wyce w wielbiony/
 Spuszczasz na niską ziemię deszcz nieprzeplacony:
 A ona nieprzebrány łaski twoiej syta
 Wszękiego wszętkim starczy: stad trawą obfita
 Bydłu tu pożywieniu: stad zioła ogrodne/
 A wszelki rodzaj zboża: stad wino łagodne/
 Dobrey myśli naczynie: stad chleb/ktory śnádnie
 Sile twierdzi: stad olej/po którym twarz głádnie.
 Taż wilgotność y lasy żywi niezmierzone/
 A Cedry na Libanie twą ręką szcepione.
 Tam wroble gniazda noszą: iodla bocianowi/
 Sárnom góra mieszkánie/ skála krolikowi.
 Tyś na znák czasow sprawił błedną twarz miesiącną/
 Ty niedosćignionego słonca lámpę wdzieczną
 Prowadzisz do zachodu: w tym nocne cmy wstają/
 W ten czas leńne bestye wszętkie sie ruszają.

Lwiera rycza pokarmu żadaiąc od ciebie:
 Skoro zaś iásna zorzá załwitmie ná niebie/
 Zwier: do iásłni wchodzi/ ludzie następuią
 Na roboty/ gdzie táłże do mroku prácią.
 Zaczne są twoie spráwy/ y wielkiey mądrości/
 Pelná jest wszytká ziemiá twej szodrobliwosci.
 Pelné/ Pánie/ y wody: kto wylizyc może
 Wszytkie rybie rodzić/ ktore żywi morze?
 Tám zagłem rospuszczoneym okrety biegáią/
 Tám swe igrzyská stodzy wielorybi máią.
 Wszytko to/ co jest w morzu/ wszytko co ná ziemi/
 A co siecze powietrze piory pierzchliwemi:
 Czy tu tobie wznosi/ ktory siedziš w niebie/
 A oczekawa z wytkley żywnosci od ciebie.
 Kiedy reke stworzyš/ wszyscy násyćeni:
 A kiedy twarz odwrócisz/ wszyscy zaśmuceni.
 Jesli im ducha wezmiesz/ w proch się wnet obroca/
 Jesli im ducha nátknieš/ ná świat się zaś wroca.
 Wieczna jest Páńska chwala: á on z táł mądrego
 Nie przestanie się kochać nigdy czynu swego
 Pan/ktory kiedy poyrzy/ziemiá drży: Pan/ktory
 Kiedy reka gor dotknie/ dymem poyda gory.
 Dokąd mi tedy mego żywota dostanie/
 Głos moy Pánu/ y lutnia spiewać nie przestanie.
 Tylko iemu niech wdzięczne będą pieśni moie/
 Bom ja wszytko položyl w nim wesele swoie.
 Boday wszyscy słośliwi zagubieni byli/
 Táł żeby się ná wieli już nie popráwili.
 A ty/ o duszo moia/ day cześć Pánu swemu/
 Daycie wszytkie narody winną chwałę iemu.

P S A L M CV.

Confitemini Domino, & inuocate nomen eius.

Chwalcie Pána/ imienia iego wzywajcie/
 A sprawy iego światu opowiadajcie.
 Jemu rym/ iemu służcie wesołe strony/
 Jego cuda roznośćcie na wszystkie strony.
 Inſzey chlubę nąd iego imię nie macie/
 Trwałſzey radości prozno indziej ſukacie.
 Pána/ y trarzy iego/ y ſił ſukajcie/
 Cuda/ ktore uczynił/ w ſercu chowajcie.
 Chowajcie y naukę o Abrahamowe
 Potomſtwo/ wiernych iego/ y Jakobowe.
 Pan naſz/ to ieſt Bog prawy: iego wyroki
 Wiąza wſzytek świat/ iako w ſobie ſyroki.
 Pomni na lige ſwoie/ y wſzystkie rzeczy
 Ma w umowie zamięnione na dobrej pieczy.
 Co z Abrahamem zawarł/ co Izáakowi
 Przyſięga ſwa utwierdził/ co Jakobowi
 Miáſto Státutu podał / w czym na czas wieczny
 Izraelá wpewnił/ w ſłowie ſtáteczny:
 Obiecuiąc za czasem kray dziwnie ſliczny
 Chanáneyſki podać im w pomiár dziedzienny.
 Gdzie w máley liczbie będąc/ y nieznácznemi/
 Przychoǳnie nieznáiomí miedzy obcemi/
 Noſząc ſie to tam/ to ſam: dziś w reę dziedzinie/
 Jutro namiot ſwoy ſtáwiać w inſzey kráinie:
 Przedaſie zámždy bywali w Pánſkiej obronie/
 A zuchwale tyránny Pan gromił o nie.
 Pomázáncow (ia ráǳe) nych nie tykajcie/
 A Proroki w pokóiu me zachowajcie.

Potym miał głód wzbudzić po wszytkiej ziemi/
 A wszelkã żywność odiać: posła przed niemi
 Do Egiptu wyprowadził: Syn oplakany
 Twój/ Jakobie/ w niewola iest zaprzędany.
 Tam mu petã na nogi ciężkie włożono/
 A żelazem niezłomnym grzbiec obciążono.
 A tak długo był trzyman w więzieniu stogim/
 Aż go Pan wesprzeć raczył duchem swym drogim.
 Duch Pãski go wyświadczył/ że w nim okazał
 Dar taki/ za którym król puścić go kazał.
 A poruczył mu dwor swoy/ y dal w farsarstwo
 Wszytkã majątność swoie/ wszytko swe Cárstwo.
 Aby starosty iego/ gdy zechce/ sadzał
 Do więzienia/ a radzie medrsey doradzał.
 Jątym pożegnawszy sie z kráiem oczyszty
 Syn Izáátow/ nad Nilem siadł przyzrzo czystym:
 Gdzie Pan lud swoy tak wielce rozmnożył/ że go
 Silnieyszym nieprzyiaciół uczynił iego.
 Że ad im zazdrość wrosła: stał tyran stogi/
 Uliżać ie/ coraz nowe náydomał drogi.
 Aż Moysesã/ z Aronem Pan/ swe posłance/
 Za czasem zesłał między hárde pobánce.
 Rtorzy moca słow Pãskich cudã czynili/
 Królã strachu/ y iego dwor natarmili.
 Kazał Pan/ a w południe noc gęsta wstała/
 Rtorã dzień z oczu ludzkich nagle zagnála.
 Krwia zdroie/ krwia plynely rzeki hárłatne/
 Aliecac po brzegách zdechle ryby nieplatne.
 Ziemiã taką żab sprośnych hoyność zrodziła/
 Że y krolewska pościel bez nich nie była.
 Potym woyskã much spadły nieprzeliczone/
 A wszy stády latały niewygubione.

Miasto dżoża z nieba padał grad kamienisty/
 A z gradem niesłychany wichr ognisty.
 Zaczynam wszystkie winnice spustoszały/
 A sady zagłuszone płod pomiotaly.
 Przyšla śarancza/ przyshedł chrząszcz wielonogi/
 Zboże wyiadł/ co był grad ominął srogi.
 Nakłonic płod wszelaki pierworodzo ny/
 Jedney nocy po wszystkich państwie zgładzany.
 Dopiero cudzym złotem w bogaceni/
 Bez wszelakiey trudności są wypuszczeni.
 A owszem wszyscy Egipt radzi ich zbyli/
 Bo przed strachem ledwie już przydobyli.
 A pan nad nimi obłok miasto zasłony
 We dnie wieśiał/ a w nocy słup rospalony.
 Gdy prosili/ pracy im w oboz padali/
 A po ziemi niebieski pokarm zbierali.
 Tym kwoli wodę laly twarde krzemienie/
 A po suchych pustyniach cieply strumienie.
 Pan bowiem swoich świętych słow nie przebaczył/
 Co kiedy Abrahomowi poślubić raczył.
 Przetoż lud swoy z okrutney ręki wybawił/
 A na piękney swobodzie wesołe stawił.
 A uczynił ie pány wielkiey krainy/
 A posiedli przychodnie obce dziedziny.
 A to/ żeby wstawy Pańskie chowali/
 A wedle woley jego postępowali.

P S A L M CVI.

Confitemini Domino quoniam bonus.

Chwalcie Pána/ prze dobroć iego nieprzebrána/
 Chwalcie prze litość/ wiekom żadnym nie poddána.
 Kto tak w słowa bogaty? Kto tak jest wymowny?
 Aby w powieści dzieciom iego mógł bydz równy?
 Szczęśliwi/ ktorzy swoy wiel pobożnie sprawują/
 A we wszech sprawach swoich cnoty náśládnią.
 Pomni ná mie/ moy Pánie/ w oney dawney checi/
 Ktora ludzic znawali w oczu twoich wzięci.
 Náwiedz mie w łasce swoiey: ábych między twemi
 Cie był sie/ rádownał sie spolnie wybranemi.
 Zli oycowie/ złe dzieci/ wszyścysiny zgrzeszyli/
 Wszyścichiny przeciw tobie sprosnie wystąpili.
 Głupi oycowie násy/ nie porozumieli
 W Egypcie cudow twoich: nie dlugo pomnieli
 Wielkiey twey łaski: bo wnet nad morzem czernonym/
 Szemrali niepotrzebnie przeciw przelożonym.
 Przecięs ty swoje mozną rękę miał nád nimi/
 Chcąc aby była między narody wszytkimi
 Znázna twoia wielmožność: twym fukiem sirowym
 Morze wyschło: á oni gościncem gotowym
 Między dwa wodne mury słony brod przebyli/
 Tak iakoby po suszey najlepsey chodzili.
 Tam z nich dopiero iázmá ciężkie są zložone/
 A ich nieprzytácioły tropem zágonione/
 Wracając sie ná miejsce swe morze zálało/
 Tak iż ani posláncá z kleski nie zostáło.
 Ci też dopiero słowom Pánstkim wwierzyli/
 A moc iego w piesniách swych do niebá wznóšili.
 Vrychliłi zaś názbyt: przedko zápomnieli
 Dobroci iego: ani rády czekác chcieli.
 Dáli sie niebożetá wwieść swey chciwóšci/
 Rdoświádeżáli Pánstkiey w pustyniách možnošci.

A Pan wszystko uczynił wedle ich ządania /
Alle przedścis na koniec nie vsli karania.
Ciz ruszeni zazdrością przeciw Moysesowi /
A mówili surowie przeciw Aronowi.
Alle zbor niespokojny / y sprzeczne hetmany
Cześcią ziemią pożarli: cześcią niesłychany
Ogień niebieski spalił. Tak znaczne przykłady
Gniewu Pánstkiego widzac/ prze swe płoche rády/
Nic sie nie polepszyli: y owšem wlati
Złotego cielca sobie / przed którym kłekali.
Kłekali (co winna rzecz tylko była Pánu)
Przed wolem/wolą głupsy/ktory przywył śianiu.
Zapamiętali Boga/ ktory ie wybawił /
Ktorey cuda w Egypcie niesłychane sprawił.
Ktorey nieniezdzone w poly przeciał morze:
Jedne przewiodł/ a drugie zalał w tymże torze.
Wiec też Pan sprawiedliwym gniewem poruszony/
Chciał ie koniecznie zgubić: by był z drugiey strony
Moyses/ wybrany Pánstki/ nie prosił za niemi/
A gniewu nie hamował modlitwami swemi.
Náwet y kráiem onym požadányim wzgardzili /
A Pánstkim obietnicom prosto nie wierzyli.
Rozruch w okopie wielki / wielkie zamieszanie
Uczynili/ złamali Pánstkie rozkazanie.
A Pan reke swa podniósł/ że tájnje w piaszczystych
Pustyniach polec mieli / y w gorách skalistych.
A ich naród/ między niezycliwe Pogany /
Po rożnych káciech świata miał bydz rostrzelány.
A podali sie w iármio Baál Phégorowi /
A palili ofiáry zdechlemu trupowi.
Co Pan widzac/ gniewowi swemu wodze puścił/
A ná lud nieposlušny sroga kázn przepuścił.

Nie cierpiał krzywdy Bożej Phineás cnotliwy /
 Ale mieczem złe karał: tymże Páński móściwy
 Gniew wómiczył: á sobie/ y potomstwu swemu /
 Ziednał część niepodległa wiekowi żadnemu.
 Znowu przy sporney wodzie Pána obrázili /
 Moysześá o nieláste táłże przyprawili:
 Bo frásuiac się starzec ná ich płochę sprawy /
 Táł mowil/ że w rzeczy swey nie był Bogu prawy.
 Rtemu/ nád wola Pánska/ pobáncow nie bili/
 A owšem się šaleni do nich przytacz yli.
 Złád y spraw náśladowác / y ryte ich Bogi
 Chwalić ieli ná swoy žal/ y wpadeł srogi.
 Syny bowiem y corki swe ofiarowali
 Dyabelstwu: krewo niewinna/ krewo (mowie) przelali
 Wláściwych dziatek swoich: záložne ofiary
 Przed Chánáneyśkie kłádac niegodne mášťary.
 Ziemie krwia nápoili / sami się zmázali/
 Wśfeteżnicom w sprawách swych naprzód nie nie dáli.
 Pan też ostatnim práwie gniwem zápalony /
 Lud swoy omierził sobie / y kray vlubiony/
 A dále w rece práwie niewiernym Pogánom /
 Ze się klámiác musieli nieznáiomym pánom:
 Rtorzy ie obyczáymi dziwne mi trapili /
 A pod nielutościwe iármio swe podbili.
 Co ich Pan porátował/ znowu ná kiel wzięli /
 Znowu też/ co raz głębiey/ w złościách swych toneli.
 A Pan przedśie miał litość nád vtrápienemi/
 Ani zámyślał vchá przed obciáżonemi.
 Pomniał ná swe przymierze / á ich wśfekte złości /
 Puścił imo się z wielkiey swey dobrotliwóści.
 A zmięczył ludzkie serca / że ich litowali
 A ci sami/ v ktorých w niewoley mieśkali.

O panie/ o Boże nasz/ ty chćiey o nas radzić/
 Chćiey nas błedne zebrawszy pospolu zgromadzić :
 Abychmy twe chwalebne imię wyznawali /
 A twoie dobrodziejstwa wielkie wspominali.
 Niechay Bog Izraelski na wiel wiekom słynie/
 A ty wiec/ A M E N ztym mów/ zebrány gminie.

PSALTERZA

Dawidowego

CZĘSC PIATA.

Przekładania Janá Kochánowskiego.

PSALM CVII.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

Zwalćie Pána prze dobroć iego niewymowną/
 Chwalćie prze litość wieczności równą.
 A wy wiec naprzód/ coście z rał wyswobodzeni
 Nieprzyjacielskich/ y zgromadzeni /

Jedni z tad / kedy slonce występuje z morzã :

Drudzy / gdzie gãśnie wieczorna zorzã.

Ci z kraiom Aquilonom podległych / á owi

Z pol náklonionych ku południowi.

Rtorzy po nieświadomych puszach sie błãkali /

Gdzie stopy ludzkiey nie náydowali /

To głodem / to prãgnieniem ciężkim vtrapieni /

To wstãwiznã pracã zemdleni.

Ci do Pána wolali : á Pan w ich strãsunku

Predkiego smutnym dodał ratunku.

A náwiodł ná gošćiniec prãwy obłãkane /

Ze oglãdali wsi budowane.

Niechayże wielkã iego dobroć wyznawãia /

A sprawy swiãtu opowiadãia :

Ze nákarmił obšćie głodem vtrapione /

A dzwignãł wšytkim vpošedzone.

Rtorzy w ciężkich okowách ná gãrdło siedzieli :

A to / że Bogã nizacz nie mieli.

A on ie teŝ niešczęšćiem takowym zholdował /

Ze nie byl ŝaden ktoby ratował.

Ci do Pána wzdychali : á Pan w ich strãsunku

Predkiego smutnym dodał ratunku.

A wymiodł ie z więzienia / y strãch šmierci frogiey /

Złóŝyl z trošklivey duše vbogiey.

Niechayże wielkã iego dobroć wyznawãia /

A sprawy swiãtu opowiadãia.

Rtory wrótã ŝelãzne / y nieprzełowane

Wylamał šnãdnie progi splãzne.

Rtorzy ŝã to / że wiek swoy nie miernie trawili /

Ŝdrowie / y šile mãrnie strãcili :

Tak iŝ ani pomyslić ná pokarm nie mogã /

A w dole prãwie iuŝ iednã nogã.

Ci do

Ci do Pana wolali : a Pan w ich frasunku
 Predkiego smutnym dodał ratunku.
 Słowem swoim ich wszystkie choroby okrocił/
 A mdle ku zdrowiu pierwszemu wrocił.
 Niechayże wielką jego dobroć wyznawają /
 A sprawy świata opowiadają :
 Niech mu wdzięczność okazą / imię jego chwalać/
 A zasłużone ofiary palac.
 Ktorzy w przeważnym drewnie po morzu żeglują/
 A swe potrzeby plawem sprawują :
 Ci umieją powiedzieć o Pańskiej możliwości/
 A cudach jego na głębokości.
 Kiedy także / wnet wiatry wstana popedliwe /
 Alie już morze staje gniewliwe.
 A nawa to do nieba welny wymiatają /
 To zaś w przepaści ślepe spuszczaią.
 Żeglarzom twarzy bładna : serce żal strach frogi :
 Odiał y rece / odiał y nogi.
 Tęcza sie pływającym podobni : mądrości
 Nie estawa przeciw morskiej frogości.
 Ci do Pana wolali / a Pan w ich frasunku
 Predkiego smutnym dodał ratunku.
 Stał wiatr / morze spadło / żeglarze ożyli/
 Nawie do portu zdrowa przybili.
 Niechayże wielką jego dobroć wyznawają /
 A sprawy świata opowiadają.
 Niech go chwala gdzie ludu zbor nawietży będzie/
 Niech go nie milczą / gdzie rada siedzie.
 Tenże rzeki osusza / y zbiegłe strumienie
 Niewymacającym poniżem zenie :
 A obraca / przeżytek ludzki / grunty płodne
 W piasek / y w stone pola nierodne.

Kiedy zaś chce/ pustynia w piękna rzeka mieni /
 A piasék w łask pełna strumieni :
 Bógie potym utrapiiony głodem lud prowadzi /
 A oto zacne miásto sie sádzi.
 Pola ná kóło sieis / winnice kópáia /
 Pożytki biora / żywność znasáia.
 Pan zdarzył / że y sámi wnet sie rozrodzili /
 A wielkie mnostwo stad rozmnożyli.
 Bóg odwrócił swe oko / áż ich bázno málo
 Z oney wielkości pierwszey zostáło.
 Cwi głodem / á drudzy morem okroceni /
 Wielka troskami część poráżeni.
 Ná pany wzárdá przyskła / że sie tryć musieli /
 A z pustych lasów wyższeć nie śmieli.
 A ubogiego zaś Pan w przypádku záložyl /
 A iáko stádo owiec rozmnożył.
 Ná to pátrzac/ w pobożnym sercu radość roście /
 A zlemu gebe by záżył proście.
 Kto ma rozum/ to wszytko wważy / á wszedzie
 Láskawość Páńska náydowác bedzie.

P S A L M CVIII.

Paratum cor meum.

GChotna mwał / ochotne serce w sobie czuie /
 Nowy Psálm Pánu swemu / nowa pieśń gotuie.
 Powstań wciecho/ powstań lutni moia /
 Ruszáwá róžáney zarze z iey pókoia.
 Ciebie/ Pánie/ po wszytkim świecie / przed wszytkimi
 Narody opowiaáć bede rymy swemi.
 Bo dobroć twoia do niebá przestála /
 A práwda głowe z obłoki zrownála.

O ląom nie podległy / y wiektu żadnemu /
 Podnieś sie wyżſzey niebá / á ſwíatú wſytkiemu
 Okáż wielmożnoſć ſwoie : zbaw trudnoſci /
 A wſyluchay nas w náſzey doległoſci.
 Mowil Pan w przybytku ſwym / á mnie wweſelił /
 Sznuřem zmiereze Sychime / Sukot bede dzielił.
 Moy ieſt Gálaát / mnie Mánáſſes ſłuży /
 Moc moiey głowy ieſt Ephraím duży.
 W mym poſłuſhenſtwie Judas prawodawcá chwálny :
 Hárdy Moabczyt / to moy haſlit wmywálny.
 Polká trzewikow moich Idumeá /
 A ty mnie czolem vderz Philiſtea.
 Kto mi do reku poda miáſto niedobyte ?
 Kto mie zámiedzie w polá Idumſkie obſite ?
 Tikt / opřocz ciebie / ktorego dziś znamy
 Gniew ná ſie / áni wodzem ſwych woýſt mámy.
 Dopomoż nam w trudnoſciách náſzych / wieczny Boże /
 Tikt beſpiečen w nadzieie ludzká bydz nie może.
 Já twym powodem ſerce ſie nam wroci /
 A nieprzyiaciel předko tyl obroci.

P S A L M CIX.

Deus, laudem meam ne tacueris.

Boże / ktorego chwala w mych vſciech wieczna /
 Niechciey krzywdy mey milzec : oto wſſeteczna
 Gebá ná mie ſie targa : iezyt fałſzywy
 Ludziom żywot moy hydżi / da Bog / vzcímwy.
 Nienawiſć na ma ſkáże zewſhad doćiera /
 A wſytkie ſwe fortele ná mie wymiera.
 To já ſwoie życzliwoſć / y cheć odnoſe :
 Nie cieſ / Pánie / ſlych ludzi / nie cieſ mna / proſie.

Ei kto

Ciekotzy dobrodziejstwo z rąk moich brali /
 Teraż mi to wſytkim złym zdrajce oddali.
 Kogom ia wielce wazyl / kogom milował /
 Ten mi to mienawiścią dziś oddarował.
 Niechayże mu też za to Tyran pãnuie /
 A boku nieprzyiaciel nie odstepuie ;
 W ſadu niechay bedzie krzyw naleziony /
 A iegoż niech mu bãrziej ſzkodzą obrony.
 Niech na ziemi nie bedzie wiek iego dlugi /
 A po nim doſtoieństwo bierze kto drugi.
 Sierotami niech iego dzieci zoſtãnã /
 A żonã nieſzczęśliwa wdowa ſtroſtãnã.
 Synowie dom od domu chleba niech proſzã /
 A przed niedzã z oycowſkich puſtek ſie noſzã.
 Niechay go z majątności lichwonił wyzuie /
 A obcy w iego pracy ſobie lubuie.
 Niechay go niſt nie weſprze w iego trudnoſci /
 Ani ma nãd potomſtwem iego liroſci.
 Wſytek narod niechay wiecz rãzem powinie /
 A ich imie niech z nimi poſpołu ginie.
 Niechay Pan wyſtep oycã iego pãmiera /
 A co kiedy zgrzeſzyła matka przekleta :
 Niechay to przed oczymã bedzie Pãnſkiemi /
 Ktory pãmiec ich wſytkie zgładzi na ziemi.
 A to / że y on w ſwoiey popedliwoſci /
 Zapãmierał wſelãkiew zgoła ludzkoſci ;
 Wpãdlego zebratã przenãſlãduiac /
 A ſmierć wtrapienemu iãwnie gotuiac.
 Ponieważ tãt przeklectwo tedy miluie /
 Niechayże ie zły głowiek na ſobie czuie :
 Ji go błogolaſwienieſtwo wielce mierziãło /
 Day to Pãnie / aby go wiecznie miãło.

Jako drugi członki swe odkrył odzieniem/
 Tak on zewsząd obłożon jest złorzeczeniem.
 A to też/ iako woda/ w iego wnetrzności/
 A iako tłusty olej/ wpilo się w kości.
 Bodayże się tym płaszczem wiecznie nakrywał/
 A tegoż pasa na swe boki wzywał:
 Te pomste/ to przeklectwo/ da Bog/ wczuie/
 Ktokolwiek bez mey winy na mnie foldruie.
 Boże moy/ ty bądź zemna: prze imię swoje/
 Ty mnie ratuy: bo wielkie są łaski twoie.
 A iam głowiek wpadły/ głowiek wzgardzony/
 A na sercu nieznosnym żalem strapiiony.
 Jako cień pochylony/ gdy słońce gasnie/
 Tak y ia nie szczęśliwy niszczeie własnie.
 Tak się wmykam/ tak się kryie po świecie/
 Jako koń/ czuąc chrześć bliskich nog lecie.
 Od głodu ledwie nogi wlozge: a ciało
 Wschło/ iako wilgości w kościach nie stało.
 Przysiedłem do wszech niemal ludzi w ohyde/
 Głowa/ widze/ kimąga/ gdziekolwiek idę.
 Wspomóż mie/ mocny Boże/ a w mey żalości
 Podeprzy mie z oney swey dawney litości.
 Niech ręce twoie znaia/ niechay się dowie
 Żly głowiek/ żeś ty łaskaw na moie zdrowie.
 Niech on klnie/ ty błogosław: niech się morduię/
 A darmo: sluga zaś twoy niech się raduię.
 Niechay lekkość/ iako płaszc na się oblecze/
 Niech hanbe wznie ten/ kto fałsz na mnie wleczę.
 A ia wiec Pánu dzięki bede oddawał/
 A iego chwale w gestym ludzcie wyznawał:
 Który czasu potrzeby stał przy w bogim/
 A bronil go przeciwko tyrannom stogim.

P S A L M CX.

Dixit Dominus Domino meo.

N Żekł Pan do Pána mego swym głosem lástáwym/
 Stádz mi po boku prawym:
 Alz twe nieprzyjacióły złupione ze zbroie/
 Jáko infy podnożek dam pod nogi twoie.
N á kráý swiátá rościagnie z Syonu wielkiego
 Wládzá krolestwa twego:
 A ty ná wszytkie strony výzway praw swoich/
 Rostázuie w poyśródku nieprzyjaciół twoich.
C záśu ruszenia twego/przytobie swym Pánie/
 Twoy lud chetliwie stánie.
 Lud w cnótách okázáły/świetny w pobożności:
 Rossá rožáney zarze/krw twoiey młodości.
P rzyśiągl Pan/á zá iego žal nie chodzi słowem:
 Tyś Melchisedechowem
 Porządkiem káplan wieczny: Pan przy boku twoim
 Ná wieki: Pan tyránný zetrze w gniewie swoim.
S ad swoy rościagnie: polá trupámi okryie/
 Kóiąże możne zabiie:
 Krwia płynácą będzie pil wodę pátołową:
 Przeto niebá dósieże wysókiego głowá.

P S A L M CXI.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo.

P á n i a zámádo między cnotliwemi/
 Chetnie wspominać bede rymy swemi.
 Chwálne są szráwy ieno: wielká cnie
 Rostóś/któ się im pilnie przypátrnie.

To poźnie/ wszytko pełno jest zacności/
 Pełno powagi: wiel sprawiedliwości
 Jego nie przetrwa żaden: a na ziemi
 Wiecznie pamiętny będzie cudy swemi.
 Pan dobrociwy/ Pan to miłosierny:
 Nieprzyjacielskim łupem swoy lud wierny
 Żoynie bogaci: na swe stanowienie
 Wiecznemi czasę będzie miał baczenie.
 Moc swą okazał/ gdy wygnał pogań/
 A swe postawił w ich królestwie pany.
 Sprawy rąk jego prawda miarkowane/
 Sprawiedliwością prawą prostowane.
 Te się na wieki żadnych lat nie boją:
 Bo na szczerości/ y na prawdzie stoją.
 Pan slugi swoje z niewoley wybawił/
 A tym swoy wieczny testament zostawił.
 Pan imie nieśie wielce świetobliwe/
 A nieposłusznym zaraż y straszliwe.
 Przednieyszą mądrość/ kto się boi Bogą:
 To do rozumu/ y do sławy drogą.

P S A L M CXII.

Beatus vir qui timet Dominum.

Szczęśliwy człowiek prawdziwie/
 Kto w bojaźni Pańskiej żywie:
 A jego ma roztężenie
 Za osobliwe kochanie.
 Jego potomstwo na ziemi
 Porówna zawždy z możnemi:
 Plemie dobrych ludzi wszędzie
 Z łaski Pańskiej kwitnąć będzie.

Psalterzã Dawidowego/

W iego domu na czas wspanelki/
 Nładzie sie dostatek wielki :
 Jego wprzemyey dobroci/
 Wiel nadluzszy nie okroci.
 Niechay cma iaka chce wstanie/
 Dobrym światła zawždy sstanie.
 Pan o cnotliwym narodzie
 Piecza ma w każdey przygodzie.
 Dobry/ przedki do litości/
 Udziela swey miłstości :
 A słowa swe tak miarkuie/
 Ze w nich płochość nie paniuie.
 Wiec/ gdy nieszczście przypadnie/
 Każdemu wytrzyma śnādnie.
 A iego szczerobliwości
 Pamiętka trwa ku wieczności.
 Zle ięzyki go nie trwożą/
 Bspieczon w nadzieie Bożę :
 A pewien/ że w krotkim czasie
 Zły głowiek pomste odniesie.
 Ubogim dawa obficie :
 A też sławę znakomicie
 Jego uczynności slynie/
 A chwała nigdy nie zginie.
 Na to patrząc zły boleie/
 Gniemem/ y zazdrością mdleie :
 Taki/ co w głowie wradzi/
 Do skutku nie doprowadzi.

P S A L M CXIII.

Laudate pueri Dominum.

Dziatki niewinne/ pánienki wczciwe/
 Spiewaycie imie Pánskie swietobliwe.
 To niechay zawždy w wásiech ludzkich slynie/
 Połi pamierny wiek swym torem plynie.
 Gdzie zarze wschodza/ y gdzie západaia/
 Wsedy niech imie Pánskie wyznawaia.
 Ten ma narody wszytkie pod nogami/
 A iego slawa buia nád gwiazdami.
 Kto kiedy z Pánem tym porowna? Ktory
 Dziwnie wysoko siedzac/ przedsie z gory/
 A co ná niebie/ y co iest ná ziemi/
 Czymá widzi nieuchronionemi.
 Ten ubogiego wziawszy z gnoiu práwie/
 Dmie posádzić ná Ksiazecey láwie.
 Ten máć nieplodną/ y ziera trostkami/
 Lubemi ciešy zá časem dziatkami.

P S A L M CXIV.

In exitu Israël de Aegypto.

NA ten czas/ gdy Żydowie dostawšy swobody/
 Bystre Tylowe zegnali wody/
 Wielka tam ná nich łaska Pánsta sie znaczyła/
 A niepodobna tu wierze siła.
 Morze pátrzac/ wciékło: także Jordanowy
 Obrocił sie w spak strumien do głowy.
 Gory capom podobne x esolym/ á skały
 Jáko iágnieta mlode skakaly.
 Morze/ zemus wciékło: przeczés Jordanowy
 Strumieniu/ w spak sie wrocil do głowy?
 Gory/ zemuscie capom podobne skakaly?
 A wy/ by mlode iágnieta/ skały?

Bytność pãnstwa/ y gory/ y rzeki halone/
 A morze czuło niemiejdzone :
 Ktorey z krzemiennã droie/ã z twardey opoki
 Mocen wyćisnąć strumien glebocki.

P S A L M CXV.

Non nobis Domine non nobis.

Ny Je nam/ náš Pãnie/ stworzeniu podlemu/
 Ale czyn sławe imieniowi swemu.
 Niechay wiadome/ niechay znãczne wfedzie
 Twe miłosierdzie/ twoia prawda bedzie.
 Niechay pobãncy sprosni nie pytaia/
 Gdzie teraz ich Bog/ ktoremu dufaia ?
 Náš Bog na niebie : cokolwiek zamysli/
 Wszystko sie musi sstać po iego myśli.
 A ich bãlwany ze srebra/ ze zlotã/
 Nie nie sa/ ieno ludzkich rãk robotã.
 Geba nie mowia/ okiem nie patrzaia/
 Uchem nie slysa/ nosem nie wachaia.
 Roka nie ścisaa/ nie postapia noga/
 Gardlem zadnego glosu dãć nie moga.
 Boday rãk y ci/ ktorzy ie dzialaia/
 A omksem/ ktorzy w nieb nadzieie maia.
 Izraël w Pãnu niech nadzieie stãwi/
 A on go wfelkich trudności pozbãwi.
 Niech sie ná Pãnã dom Aaronow spuści/
 A on go z lãski swoiey nie opuści.
 Niech mu dufaia/ ktorzy sie go boia/
 Bo krom watpienia w lãsce iego stoia.
 Pan o nas pomni/ Pan nam błogosłãwi/
 A znãcznie naród Żydowski wystãwi.

Wszystkim

Wszytkim on łaskaw/ktorzy służą iemu/
 Tak w małym wieku/ iako dorosłemu.
 Pan łaskę swoje rozmnoży nad wami/
 I nad waszemi także dziateczkami.
 Pan wam na wielki wieczne błogosławił/
 Ten który niebo y ziemię postawił.
 Niebo wysokie iego jest mieszkanie/
 A ziemię ludziom podał w używanie.
 Nie martwi/ Panie/ beda cie chwalili/
 Ani ci/ ktorzy pod ziemię wstąpili.
 Ale my ktorzy na świecie żywiemy/
 Wiecznemi czasę sławić cie będziemy.

P S A L M CXVI.

Dilexi, quoniam exaudiet Dominus.

AAm przez Páná milować/ktory z łaski swoiecy/
 Raczyl wyslysec głos prośby moiey.
 Dał mi ucho łaskawe: tego bede wzywał/
 Po ki duch we mnie będzie przebywał.
 Już mi na syie prawnie śmierć okrutna była
 Swe nieuchronne śidła wrzuciła.
 Już mie były piekielne kłopoty ścisnęły/
 I trwogi prawnie ostatnie ziely.
 W takiey przygodzie badac człowiek nieszczęśliwy
 Wzywalem Páná: Boże prawnie dzirwy/
 Do ciebie sie wcielam/ a ty z łaski swoiecy
 Chciey sinerney duszy pomoc moiey.
 Pan wielce miłościerny/ wielce sprawiedliwy/
 I nad wpadłym Pan litościwy.
 Pan (mowie) stroż prosioty/ninie wdreżonemu
 Pomogl z nieszczęścia ludze swoiemu.

Wroc sie do wezsłu swego/ duszo xtrapiona/
 Gdyś z łaski Pańskiej oswobodzona.
 Duszą od śmierci wolna/ lzy w oczách stǎnely/
 I tógi żadnego swǎntu nie wzily.
 A bede/ nǎd mniemǎnie ludzi niezyczliwych/
 Jesze polizon w regestrze żywych:
 Wsreke swa myśl prostuiac ku celowi temu/
 Albrech sie Pǎnu podobal swemu.
 Wierzyłem słowom iego/ y tożem wyznawał/
 Alzem inż w troskách prǎwie wstawał.
 A towilem wciekǎiac; nǎdzieǎ w głowieze
 Prozna: Bog tylko żyści/ co rzecze.
 Jakie ia tedy tobie/ Pǎnie/ dǎć mam dzieki/
 Jǎ te tak szęodre dǎry twej reki?
 Czaśie zbǎwienǎ wezme/ y część nǎswietśemu
 Uczynie słusǎnǎ imieniu twemu.
 Tobie przy wszytkim zborze/ o Boże łaskawy/
 Chce w obietnicách swoich byđz prǎwy.
 Drogo ty krew v siebie slug swoich śǎcuięś/
 A wselkiey krzywdy srodze wetuięś.
 Jam slugǎ twoy/ iam iest syn niewolnice twoiey/
 Tyś mie obronił w przygodzie moiey.
 Tobie ia wdzieczne serce bede ofiarowǎł/
 A twe z wielkǎ czǎcǎ imie miǎnowǎł.
 Tobie przy wszytkim zborze/ o Boże łaskawy/
 Chce w obietnicách swoich byđz prǎwy.
 Chce byđz prǎw przy pomśechnym ludu twego zborze/
 W twym świetyim mieście/ w twym zacnym dworze.

P S A L M CXVII.

La udate Dominum omnes gentes.

Wszelki naród / wszelkie plemie /
 Coście w kraj obsiedli ziemie /
 Páná z chęcią wyznawaycie /
 Jemu cześć y chwale daycie.
 Abowiem nas umiłował /
 Hoynie łaska swa dąrował:
 A iego prawda stateczna /
 Nie może bydz iedno wieczna.

P S A L M CXVIII.

Confitemini Domino quoniam bonus.

Czwalcie Páná prze dobroć iego niewymowną /
 A prze litość wiekom równą.
 Izraél niechay powie / że Pánstkey dobroci
 Wszytkokrotny wiek nie kroci.
 Dom Aronow niech powie / że Pánstkey dobroci
 Wszytkokrotny wiek nie kroci.
 Sludzy Pánsey niech mówią / że iego dobroci
 Wszytkokrotny wiek nie kroci.
 Wzywalem go w przygodzie / a on w mey ciężkości
 Wzyl nademna litości.
 Máiąc Páná po sobie / inż ia z ludzkey strony
 Nie moge bydz wskodzony.
 Máiąc Páná obrońce / wpad wyz ze swemá
 Nieprzyacielski ogemá.
 Bospiecznicy Bogu dusić / niżli człowiekowi /
 Niz nawiersemu krolowi.
 Wielki lud mie był oblegl / ale prosiac Bogá /
 Nie wsláich ani nogá.
 Zewsiad mie byli prámie / zewsiad obegnáli /
 Bog mi zdąrzył / że przegráli.

Obsiedli mie / by pŕyszoly : zgaŕŕli / by surowy
 Zapalony krzak cierniowy.
 Nie ŕil ŕie zly głowiecze : bo ieŕlim ŕwankował/
 Wnet mie moy Pan poratował.
 On ieŕt moia poteżnoŕŕ / on weŕele moie/
 Jenum winien zdrowie ŕwoie.
 Dobrych pobożnych ludzi / wŕŕytkie ŕa mieŕŕania
 Pelne wdziecznego ŕpiewania.
 Silna ieŕt reka Pankŕa / ŕila dołazuie /
 Silna / y ŕilnie wojnie.
 ŕmierci prozno mi groziŕ : nie mi nie ŕraŕliwe
 Twoje ŕrzaly popedliwe.
 Otom ia żyw : y bede ŕlawil po wŕŕey ziemi
 Sprawy Pankŕie rymy ŕwemi.
 Karal mie Pan / y wedle woley ŕwey ŕraŕował :
 Jednak mie ŕmierci zachował.
 Otworżcie mi drzewi Pankŕie : niech dam dziełki ŕwemu
 Dobrodzieciowi wielkiemu.
 To ŕa one żywego Boga wdzieczne progi /
 Tu cnotliwym wolne drogi.
 Tobie dziełka : tyŕ przyjal wdzieczne proŕby moie /
 Tobiem winien zdrowie ŕwoie.
 Ramiem od rzemieŕnikow niedbałych wzgardzony
 Na kŕat czelny ieŕt wlożony.
 A to przywlaŕczyc muŕiem Pankŕiemu przyŕzeczaniu/
 Co dziŕŕ v nas w podziwieniu.
 To ieŕt on dzieñ ŕzeŕŕliwy / dzieñ blogoŕlawiony /
 Ku pocieŕŕe nam ŕprawiony/
 Mley nas w obronie ŕwoiey : zdarz / Oycze laŕkawy/
 Teraz nieyŕŕe naŕŕe ŕprawy.
 Niechay idzie wŕŕelałim ŕzeŕŕciem obdarzony
 Krol od Boga nażnaczoney.

My/ co Pánu w Kościele iego wsluguiem /
 Wsęgo dobrá wam winsiuiem.
 Bog Pán prawy: ten światłem swoicy zyczliwości
 Rozświecił náše ciemności.
 Wwiążcie ciągłym snurem v Páńskiego stolu
 Włótotargánego wolu.
 Tobie ia dzięki czynię / Boże moy prawdziwy /
 Ciebie chwale pókim żywy.
 Chwalcie Pána prze dobroć iego niewymowná /
 A prze litość wieków równá.

P S A L M CXIX. *Beati immaculati in via.*

Aleph.

Szcześliwi/ ktorzy sie Páńskim zákonem spráwuia /
 Ktorzy Pána/ y wyrokow iego náśláduia.
 Nie máś grzechu kedy Páńskie práwá wważono /
 Wola twojá/ Pánie/ áby pilnie ich strzeżono.
 Day Boże/ ábych umiał strzedz twego roskázania /
 Dobra moia/ bedeli zyl wedle twego zdania.
 Náucz mie praw swoich/ á ia niech tobie dziękiue /
 Wedla tych ia żyć chce / tylko niech pomoc twá czuie.

Beth.

Czym sie młody człowiek lepszy; gdy strzeże słow twoich:
 Toć jest moy cel: nie day/ Pánie/ miąć wstáw swoich.
 W sercu chowam twe wyroki / bych był praw od złości /
 Vcz mie/ nieśmiertelny Pánie/ twej spráwiedliwości.
 Twoje sády opowiádam zámwždy wsty swemi /
 Ktore v mnie mieysce máia przed skárby wszytkiemi.
 W tych sie ćwiczę wstáwicznie / tym sie przypátruie /
 Tych nigdy nie przepámietam / w tych sobie lubuie.

Gimel.

Mżycz zdrowia/ żebych przy twym słowie stał ślącęcznie /
 Otworź mi wzrost/ niech na zakon pǎtrze twoy bezpiecznie.
 Nie tǎy praw swych przechodniowi biednemu na ziemi/
 Dusǎ moia wiecznie testni za sǎdami twemi.
 Przestępcǎ twoich porzǎdkow v ciebie przekłety /
 Mnie vchoway hǎnby: bo ia częze twoy zakon świety.
 Ksiazęta przeciw mnie mowia/ ǎ ia słowa twoie
 Rozbieram: to sǎ pociechy / to sǎ rǎdy moie.

Daleth.

Słsǎ moia mǎleie: rǎcz ia słowem swym ochłodzić /
 Chęć moie widzisz: day bych mogli wolew twey dogodzić.
 Day mi swoy zakon znǎć / niech sie cudow twoich dowiem/
 Tǎis w trostǎch: wedle słow swych opǎtruy mie zdrowiem.
 Bǎd odehymi / ǎ okǎż mi lǎskǎwie swę prǎwǎ/
 Cnotǎ moy cel/ w ktory pǎtrze/ y twoia vstǎwǎ.
 Przy twoich wyrokǎch stoie: nie gǎrdzi mna/ Pǎnie/
 Szczęśćǎ prawdy twę pobieże/ gdy moy strǎsint stǎnie.

He.

Nawiedz mie na droge prǎw swoich/ nǎucz mie ich chowǎć/
 ǎ ia fęzerze chce wedla nich żywot swoy sprǎwować.
 Prowadz mie szczęśćǎ swych vchwal: do tego m ia chęimy /
 Do tego mie wiedz: niech nie dbam o zysę niecnotliwy.
 Odwróc wzrost moy od mǎrności / niech przy tobie stoie/
 Pomni słowo swoje: oto ia ciebie sie boie.
 Vchoway mie hǎnby: boś ty v mǎrǎcǎ prǎwdziwy/
 Bron mie chęetnego twę prǎwdzie / iǎkōś sprǎwiedliwy.

Vau.

G Raż mi łaskę / iakoś rzekł / abym to mógł swoim
 Obmowcom wywieść / że słusnie vsam słowom twoim.
 Nie bierz z vsł mych słowa prawdy: czekam ia twych sądow/
 A bede na wieki wieczne twych przestrzegal rzadom.
 Prawdziej bedąc przyziacielem / wolno chodze / Pánie.
 Twe słowa królom powiadam / a nie wstyd mie za nie.
 Kocham sie w twym rozkazaniu / to wielce miluis /
 To na rękę nosze / ale y w sercu piastuis.

Zain.

P Omni ślub swoy: toć jest vsność / y ochłoda moia/
 Ślub twoy mie wraca od śmierci ostatniey podwoia.
 Niech sie hardzi śmieia / ia twych praw nie odstepuis:
 Ja twe wieczne sady pomnie / skąd pocieche cznie.
 Tarne wskytek / na przestępce patrząc wstaw twoich /
 Ktore v mnie są za pieśni / dokad tu lat moich.
 Imie twe w nocy rozczytam / y twe przykazanie /
 To jest praca / wstawicznie to moje staranie.

Heth.

P Anie / to dział / y cześć moia / wstaw twych pilnować /
 Proszę / rącz sie wedle słow swych nademna zmiłować.
 Przypatrzyłem sie swym myślom: błąd wskytkie me sprawy/
 Przetożem sie wolał kwapić do twoiey wstawy.
 Woszac petá niepobożnych / twoy zakon wyznawam /
 Dla chwały twych sądow wiernych / o północy wstawam.
 To przyziatel moy / kto pilen twego rozkazania /
 Pelen świat twej łaski: żyćz mi prawdy twej uznania.

Teth.

Postawieś sie zemna obśedł wedle słow swych/ Jowá/
 Day mi rozum/ ktory waze wielce twoie słowa.
 Błazdilem potim trość nie znal / dziś lepszy karány :
 Obiaw mi swoy statut / Pánie w dobroć nieprzebrány.
 Hárdzi ná mie falszem ida / ia twych praw pilnuie /
 Oni ciála tucza/ ia twe ochwały lubuie.
 Nauczylu mie/ strzedz twoich wyrokow / kłopoty :
 Pożytecznieyszy zakon twych vsť / niż kruszec zloty.

Iod.

Jestem czyn rak twych : day wyznác swoje rozkazanie/
 Dobrzy ze mnie radość máia / żeś ty me vsanie.
 Spráwiedliwe sądy twoie : slusnie mie frásnieś /
 Vsam/ ze sie wedle słow swych / nádemna zmiluieś.
 Z litości twey iam żyw : zakon twoy moie kochanie/
 Pomáci krzywdy mey / niech ia twe czynie rozkazanie.
 Kto twoich wyrokow strzeze / zemna niech sie znaśa/
 Mysl poslusna twych praw niechay wstydu nie odnaśa.

Caph.

Serce czekáie vstawa/ nádzieia nie stánie/
 A oczy pátrzac vstály ná twoy ráturnť / Pánie.
 Wiedne iáko skora w dymie/ wzdám strzege praw twoich/
 Rychloz náđ nieprzyiacielem krzywd wetuieś moich :
 Doly podemna kopáia/ przeciw práwu twemu /
 Szgera prawda twe wyroki : wyrwi mie z rak zlemu.
 Niszczy mie gdzie moze/ á ia strzege twey vstawy /
 Wedla ktorey day/ bych vniál wieść wśytkie swe spráwy.

Lamed.

Słowa twoie/ prawda twoja na wieki zostanie.
 Tyś niebo/ y ziemię stworzył: a też y dziś/ Panie
 Twym porządkiem wszystko idzie/ wszystko słucha ciebie:
 Krom praw twoich/ ja nie mam gdzie wciec się w potrzebie.
 Tych ja nigdy nie zapomnie: to jest zdrowie moje:
 Wiedz o mnie słudze swym/ który wazę prawa twoie.
 Żli mnie trapią/ że rozważam twe słowa święte/żne/
 Wszystkich rzeczy koniec widzę: twe wstawy wieczne.

Mem.

Panie/ iako mnie wdzięczne są wstawy twoie:
 Te mnie nad nieprzyjacioly mędrszym czynią moje.
 Tych słuchając/ dowcipniejszy/ niż moi mistrzowie/
 A lepiey rzeczy wważam/ niż biegli stąrcowie.
 Na te patrząc/ miałam ścięskli daleko złościwych/
 A trzymam się/ iakoś kazał/ twych praw świętobliwych.
 Słodziej niż miód w wacicach moich twe Pańskie wstawy/
 Żich przestrogi z niepobożnym nie mam żadney sprawy.

Nun.

Słowo twoie jest pochodnia przed nogami memi/
 Rzekłem (co żyję) rzadzić się wstawami twemi.
 Posił mnie utrapionego/ wedle swego słowa:
 Bierz ofiarę wst moich/ a mnie praw swych naucz/ Jowā.
 Po śmierciach stąpam/ a przedśię twoy zakon wyznawam/
 Żli mnie łowia/ ja przedśię twych wstaw nie zostawiam.
 To mój dział/ to roztok moja: tu temu celowi
 Żmierzać będę/ poł wieku sstawa człowiekowi.

Zamech.

Alko zakon twoy miluie / tak sie brzydze zlemi:
 Tyś nadzieia / tyś iest moia obrona na ziemi.
 przez odemnie zli : ia Páńskich wstaw niech pilnuie /
 Pošil mie: niech sie za rzeczy plone nie wymuie,
 Opátrz mie zdrowiem / bych dlugo twoie chował práwá/
 Stárleś wszytkie swe zmienniki : bo sprosna ich spráwá.
 Znišyczyleś przewrotne / skąd znam spráwiedliwość twoia /
 Twoim stráchem ciáło tarnie / sádom twych sie boie.

Ain.

Annie / głowiecze cnotliwym / nie day złym przewodzić/
 Cieš mie lástka swa / y ráz mie z ich rák ošwobodzić.
 Słow twych pátrzac / y rátniku / oczu mi nie sšćanie/
 Zmiluy sie / á day mi poznác swe wyroki / Pánie.
 Day mi poznác swe wyroki / Bože nieš worzon y /
 A bierz sie za przynode swoie : twoy zakon zgrwalcony.
 Ktory v mnie drožšy perel / y šwietnego zlotá /
 Ten mnie mil sam / á zaš wšelka brzydka iest stomotá.

Res.

Žiwne sá twe tájemnice / ktorých myšl pilnuie /
 Slowo twe šwiátlem mądrości proste opátruie :
 Tego prágnac / wštá žieia : weyžrzy miłosierdnym
 Okiem na mie tak / iakoš zwykl czynić swoim wiernym.
 Rządź mie słowem swym / niech nie ma zlość nádemna wla:
 Zbaw mie troš / á twe ochwały beda v mnie w wadze. (Dze.
 Rozšwieć mie swa lášna twarza / naucz mie praw swoich/
 Ktorých wzgardá cięžli z oczu pláč wycištá moich.

Zade-

Zade.

G Pánie/ wſzytkie poſtepti twoie ſpráwiedliwe/
 Zákon twoy nienágániony/ ſwiádec twá prawdziwe.
 Gniew mie pali/ że zły człowiek ſłowy gárdzi twemi/
 Słowa twe w ogniu plawione : ia ſię cieſe iemi.
 Tych ia nie zápomnie/ iákomkolwiek ieſt wzgárdzony/
 Wieczna twoia ſpráwiedliwość/ zákon niewzruſzony.
 W troſkách naywieſzſzych záwzdydym twe ochwały miłował/
 Twicz mie ná ſwá myſl/ iákbobyś zdrowiem mie dárował.

Coph.

Słyſz Pánie (k tobie wołam) nárzekánie moie :
 Słyſz / á rátiuy : niech ſwiete cho wam práwá twoie.
 Vprzedzam ſwítánie/ do twych wyrokw wzdycháiac/
 Vprzedzam ſtraż/ w twym zákonie ſwietym rozmyſláiac.
 Słyſz głoſ moy/ á potwierdz mie/ wedle ſwego ſłowá/
 Zli nádenina tuż/ ale praw twych dáleko / Jowá.
 A tyś ieſt bliſki ſwym wiernym : wſzytkie ſą ſtáteczne/
 Wyroki twoie/ y muſzą trwáć ná czáſy wieczne.

Res.

Zbaw mie z wciſka/ gdyż ia pomnie práwá twoie /
 Bron mey ſpráwy/ á wyzwól mie/ pomniac ſłowo ſwoie.
 Złych vpadek czeka : bo twych niechca praw pilnowác/
 Tyś Pan ieſt wielkiey lietoſci/ ty mie rácz záchowác.
 Zewſzad wciſk mam/ á przedſie przy twej prawdzie ſtoie /
 Boleie pátrzac/ że depea zli náukę twoie.
 Zákon twoy miłuię/ ty też vmiłuy mie/ Jowá /
 Prawdziwe ſą twe powieſci/ nieprzetrwáne ſłowá.

Sin.

A Gżni mie trapiá / á ia twych wyroków pilnuie /
 Ktore drożey / niżli korzyść nawiętszą / śáciue.
 Fałsz mie mierzi / twe wstáwy ulubilem sobie /
 Siedmćróć ná dzień / prze twą prawdę / dáie chwałę tobie.
 Pokoy wielki miłośnikóm praw twych / á zgorśzenie
 Żadne : pátrze ná twoy ráunek / y ná twe rżeczenie.
 Praw twych strzege / sady pomnie / słowá chorám : bo me
 Wśytkie spráwy / wśytkie myśli tobie są wiadome.

Thau.

N Tęchay wáżná będzie moje modlitwa y ciebie /
 Zródz mis wedle swych obietnic / y ráuty w potrzebie.
 Chwalon z wśt mych będziesz / gdy mi ziawiś práwá swoje /
 Chwalon będziesz : spráwiedliwe są wyroki twoie.
 Bron mie reka swa : y mnie twe wáżne roskazánie /
 Prágne twey pomocy / zákon twoy moje kochánie.
 Żyw mie słowem swym ku swey gći : iam iáko owca / zginał /
 Szukay mie / bo mnie twoy zákon z serca nie wypłynął.

P S A L M CXX.

Ad Dominum cū tribularer clamaui.

S Káżdym wćisku swoim wolalem do Pána /
 A moja próśbá zámwidy była wysłuchána.
 A dzia cie tymże sercem prośie Pána swego /
 Chbron mie od potwarzy iezyka zdrádnego.
 Co swym kłamstwem pozyszcześ / iezyku wśeteczny /
 Jedno ludzká nienawiść / á gniew Boży wieczny :
 Twoje słowá są strzały iádem nápoione
 Śmiertelnym / twoie słowá węgle rospalone.

Miedzy

Miedzy zbocy (niestety) też mieszkańcy moie /
 Miedzy ludem nieludzkim trawie lata swoje.
 Nie mił pokoy / a oni to zwadzie się toczą:
 A gdy zgode wspomione / nieczow pomyślą.

P S A L M CXXI.

Leuani oculos meos in montes.

Człowiek ja nieszczęśliwy / człowiek strapiony /
 Czy smutne podnosi na wszystkie strony.
 Wpatrując / kłoli się rnie wżalnie /
 Kłoli mi w zły przygodzie mojej ratnie.
 Duśo moia / przedśię ty tuś dobrze sobie :
 Bog w nieszczęściu twym będzie pomocen tobie.
 Bog ten który wysokie niebo zbudował /
 A ziemski wszystkorodny kraj vgruntował.
 To twoy stróż : ten cie z ogu nigdy nie spuści /
 Ani nódze śwankować twoiej dopuści.
 Stróża twego żaden sen nigdy nie zymie
 Nie spi stróż Izraelski / ani się zdrymie.
 Pan wstawnie będzie przy boku twoim /
 A ten cie zewszad cieniem okryje swoim :
 Że cie ani w dzień słońce gorące przeymie /
 Ani zimno nie śiaca nocnego zeymie.
 Cołwiek poczniesz / bądź to dom cie zabawi /
 Bądź cie z niego potrzeba dalsza wyprowadzi :
 Wśledy nad sobą doznasz Pańskiej opieki /
 A dziś / y potym zawsze na wszystkie wieki.

P S A L M CXXII.

Latatus sum in his , qua dicta sunt mihi.

Błogo to słyſze/ że dom Pański nawiedzić mamy /
 A wyżrzem/ o Jeruzalem/ twe piękne bramy.
 Jeruzalem/ wzor miast zacnych/ ozdoba światá:
 Zgoda mieszczan swych spoiona na wieczne lata.
 Tam tu służbie Pańskiej/ iáko zakon skázuie/
 Narod Żydowski ze wszytkich kráin wſtepuie.
 Tam prawo/ tam ieſt záśádzon páłac sądowy/
 Tam ſtolicá/ y on zacny thron Dawidowy.
 Niechże w tobie/ piękne miáſto/ pokoy przebywa/
 Ktorego niech twoy przyiaciel ztoba używa.
 Pokoy w twárdych báſtách twoich niechay ſie mnoży /
 A obſcióść ſwe w páłacách gniazdo záłoży.
 Prze bráćia ze wſech namilſza/ prze krewnne moie/
 Wiecznie ſie ſtárać muſe o dobre twoie.
 Prze dom Pański ſwiatobliwy/ ná twe pożytki/
 Gotowem zdrowie ſwe wáżyć/ y áily wſzytki.

P S A L M CXXIII.

Ad te leuani oculos meos.

Błogo/ ktory mieſktaſz náw wſzytkiemí nieby /
 Prozen y troſt ludzkich/ y wſelkiey potrzeby :
 Do ciebie ia wznóſe ſmetne oczy ſwoie/
 O Pánie/ nádzienio/ y zbawienie moie.
 Jáko w niedoſtátku ná páńſką pogláda
 Głodny ſługá reke/ y láſki požáda :
 Jáko niewolnicá/ ktorey głód doymuie /
 Co raz pániey ſwoiey reki wpatruię.
 Tákież oczy náſe obciázone lżámi /
 Ná Páná pátrzáia : owa ſie náw námi
 Zmilowác/ iáko Pan miłóſierny/ raczy :
 A wſtepow náſzych láſkáwie przebaczy.

Vżal sie nas/ vżal / meśmiertelny Boże /
Abowiem iuż ledwie cierpieć wieccy może
Náše człowięczeństwo pośmiejchow/ y wzgárdy :
Ták nas ten lud trapi swoim ſzczęściem hárdy.

P S A L M CXXIV.

Nisi quia Dominus erat in nobis.

Był pan nie ták łaskaw ná náše zdrowie :
Niechay ene Izraelskie pótomstwo powie :
By była nie ták tu nam żyćliwość Páńska/
Gdy ná nas wſzystká ſiła przyſła pogáńska.
Jużby nas (ták ſie byli wáściekle wparli)
Jużby nas práwie byli żywo pójárli :
Jużby nas powodz tráſná/ iużby nas była
Nawáłność nieſlychánych wod zátopila.
Pánu Bogu niechay cześć będzie ná wieki /
Je nas raczył z ich ſrogiey wyrwać páſzeczki.
Wywilkáliſiny ſie z ich ſięci zdrádlivych /
Jákó wiec lichy tráſet z reku myſliwych.
Niechayże nam nápotym trách nie pánuie /
Poniewáż ták wielmożny Pan o nas czuie :
Pan / ktory ſwoig reka niebo zbudował/
Aż mſki wſzytkorodny krag vgruntował.

P S A L M CXXV.

Qui confidunt in Domino, ſicut mons Sion.

Ktołwieł mocnie vſa Pánu ſeremu /
Nieporuſzony ſtoł : Svonſkiemu
Wierchowowi rowien / ktorego nie mogą
Gwałtowne wáry póſiec iáda trwaga.

Psalterzã Dawidowego /

Jako w trąg prawie g^ory otoczyły/
 Jerozolime: tak Pan lud swoy mily
 Waleń swey łaski zemśad osypuie/
 A w żadną trwogę ich nie odstepuie.
 Ani dopuści/ żeby lud przeklęty
 Wiecznie véisnąć miał iego zbor święty:
 Aby snadź cnota niehczęściem strapiona
 Nie była iako nakoniec zgorżona.
 Dobrym day dobrze/ sprawiedliwy Panie:
 A kto na drodze niepobożnych stanie/
 Niech wiedzion będzie za niepobożnymi/
 A ty mię pokoy Izraelska ziemi.

P S A L M CXXVI.

In conuertendo Dominus captiuitatem Sion.

GDy z okrutney Babilony
 Pãński lud był wyzwolony /
 Człowiekowi tak się zdało /
 Jakoby mu snić się miało.
 Tam dopiero narzekanie/
 Tam płacz wstał / y wzdychanie.
 A radości nastąpiły
 Na to miejsce/ y śmiech mily.
 Tam poganin zazdrościwy
 Znał (powiada) niewatpliwy
 Okazał Bog światu wsemu /
 Że jest łaskaw ludu temu.
 Łaskaw jest Pan ludu swemu /
 Okazał to światu wsemu :
 Z okow ciężkich nas wybawił/
 A na swobodzie postawił.

A ci/ Panie/ co zostali/
 Day/ aby tam nie mieszkali:
 Ale sli tak spiesznyim biegiem/
 Jako strumien pełnym brzegiem.
 Kto siał w płaczu/ żnie w radości:
 Nasza siew była w gorzkości:
 Oto zdarzył Pan/ że y my
 Z weselem snopy nośimy.

P S A L M CXXVII.

Nisi Dominus edificauerit domum.

Jesli domu sam Pan nie zbuduje /
 Prožno głowiek o nim sie frąsiue:
 Jesli miastá sam Pan strzedz nie bedzie /
 Prožno czuie straż po bląnkách wshedzie.
 Prožno z domu przededniem wychodzisz:
 Prožno mrokiem ostárnim przychodzisz:
 Nie zarobisz ani pozywienia/
 Nie bedzieli z niebá wspomozenia.
 Ale komu Pan iest miłosćtwy /
 Daie mu sen oczom požadliwy:
 Daie dziatek w domu wdzieczne roie:
 Tóć iest/ Panie/ pojeagnáme twoie.
 Nie tak grozne/ nie tak są strąśliwe /
 W reku mezkich strzaly popedliwe:
 Jako kiedy przy oycowstiey głowie
 Ząstąwia sie cnotliwi synowie.
 Szczęśliwy to miedzy szczęśliwemi /
 Kto swoy sąydał strzałami rátkiem
 Obwatował: gdy przed sądem stąnie/
 A prawá mu / y sercá dostąnie.

P S A L M CXXVIII.

Beati omnes, qui timent Dominum.

Szczęśliwy człowiek prawdziwie/
 Kto w boiaźni Pańskiej żywie:
 Gotów pełnić/ co on swemi
 Wyrzekł wsty nasświetsemi.
 Temu iego wierna praca
 Nigdy sie w żal nie obraca;
 Ale czego ziemi zwierzy/
 Wszystko mu z lichwą odmierzy.
 Jako/ wiąc sie po tyce/
 Płodny krzak winney macice/
 Obfituje w słodkie grona:
 Tak bogoboynego żoná.
 Ociec siedzie za swym stołem /
 A dziateczki stoia kołem/
 By w buynym sádzie zielone
 Oliwki nowo sádzone.
 To ma odnieść niewatpliwie/
 Ktokolwiek pobożnie żywie/
 Tego siedzac na Syonie/
 Bedzie miał Pan w swej obronie.
 W Rzeczypospolitej zgode/
 A cała wyzrzy swobode:
 Wyzrzy synow swoich plemie /
 A spokojną zewsząd ziemię.

P S A L M CXXIX.

Sapè expugnauerunt me à iuuentute mea.

A Oga rzec Pánscy wybráni:
 Z inłodości nas trapili/
 Trapili stodzy pogáni/
 Przedśis nas nie pożyli.
 Grzbiety nami stodze oráli/
 Nieznośnemi plagami:
 A głodem nas mordowali/
 A ciężtami pracami.
 Pan wieczney sprawiedliwości
 O swoy lud sie zaśtawil:
 Potłukł perá w swey strgości/
 A nas nierwoley zbawil.
 Boday zginál/ kogo sławá
 Boli miásta Pánstiego:
 Boday vsechl/ iáko trawá
 W wierzchu muru twárdego.
 Trawá/ ktorá nie czekála
 Razu kossy siekacey:
 Ale przed czásem zniszczála
 Ogniem gwiazdy goracey.
 Tá reki nie nápełnilá
 Żencowi ochotnemu:
 Ani loná obciążyla
 Woszarzowi pilnemu.
 Ani/ ktorzy przemiáli
 Czásu zbierania zboża/
 Robornikom winśiwáli:
 Łáská nád wámi Boża.

P S A L M CXXX.

De profundis clamaui ad te Domine.

W Tróstkách glibotich ponurzony/
 Do ciebie/ Boże niezmierzony/
 Wolam : rácz sinutne prošby moie
 Przyjac w lástkáwe vsy swoie.
 Jesli tey známi sirowości
 Bedziesz chciał vžyc/ iáko zlości
 Kláse sa godne : kto praw/ Pánie/
 Před srogim sadem twym zostánie :
 Alés ty Pan iest dobrotliwy/
 Pan z przyrodzenia lutościwy :
 Co přećiw tobie v wšech ludi
 Vžćiwosć wielká w sercu budzi.
 Ciešy mie/ Pánie/ dobroć tvojá/
 Ciešy mie slová : dušá mojá
 Vpátrza twego zmilowánia/
 Bárziesz niž nocna stráž šwitánia.
 Bárziesz niž nocna stráž šwitánia/
 Prázně duch twego zmilowánia.
 O Izráelu/ niech sie dzieie
 Co chce/ ty w Pánu kládž nádziesie.
 V tego litość nieprzebrána/
 V tego pomoc nie čekána :
 Ten miłosierdziu swemu gwoli/
 Ze wšech cie grzechom twych wyzwoli.

P S A L M CXXXI.

Domine non est exaltatum cor meum.

W Jeczny Bože/ nie naydziesz pychy w sercu moim/
 Ani ni ja zwykl přenošic chudšych okiem swoim :
 Ani sie ja ná wielkie nážbyt kláse rzeczy/
 Ani sie ja nád rozum wysadžam čłowiczy.

Niechay wiecznie nie wznam/ Pánie/ łaski twoiey/
 Jesli iá nie ponizyl nizey dusze swoiey/
 Niz iesze moy stan niebie : rownie wiec tak licha
 Dziecina zostawiona do mátki swey wzdycha.
 To jest kształt myśli moich : áni iá mam sobie
 Pewnieyszego rátku/ ieno vsáć tobie.
 O Pána ma poćiechy szukać/ y obrony/
 Kto niechce bydz w nádziei swoiey omylony.

P S A L M CXXXII.

Memento Domine David.

POmni/ Pánie/ Dawidá/ y iego trudności/
 Ktore cierpiał w nádziei twoiey zyczliwosci.
 Ktory tobie w te słowa przysiągl swemu Bogu :
 Niechce áni náwiedzić pierwey swego progu :
 Ani ná swym lożu ledz/ áni oczu zmrużyć/
 Ani požadnych dárow słu stódkiego użyć :
 Aż plác nayde/ Boże moy/ twemu kóściolowi/
 A wymierze świetemu mieysce oltarzowi.
 Ale oto w Efraćie Pan ie znałi swemi
 Jawnie okazał/ miedzy padoly leśnemi.
 Podzmyś tedy pod iego namiot ulubiony/
 A caluymy podnożek iego poświęcony.
 A ty/ o Pánie/ rácz wniść do swego pokoia :
 W szczesna godzinę rácz wniść ty/ y Arká twoiá.
 Niechay káplami twoi świeca pobożnościa/
 A serca bogoboynych napelni radościa.
 Jesli Dawid slugá twoy łaskę miał w ciebie/
 Niechćieyże y potomstwa odmiarać od siebie.
 Przysiągłś Dawidowi wiernym słowem swoim/
 Potomek twoy vsiedzie w máiestacie twoim :

A badali twe dzieci praw moich słucháły/
 A wiáry stárożytney mocnie przestrzegáły:
 A oni/ y dzieci ich/ y tychże dziedzico
 Ná wieli nie wypadną z oycowstley stolicy.
 Syon sie mnie podoba: to moje mieśkanie:
 To iest moy odpoczynék/ y wieczne kochánie.
 Tu ia obfitość zrodze wszeiáctey żywności/
 A nakarmie w bogie práwie do sytości.
 Káplani moi świecić będą pobożnością/
 A serca bogobojnych nápełnie radością.
 Tu Dawidowe plemie rośkrzewie: tu swemu
 Slawie nieugáśnioną roznieca iedyńemu.
 Jego wszytkie ogárnie wstyd nieprzyiáciele/
 A onemu korona zákwieńcie ná czele.

P S A L M CXXXIII.

Ecce quàm bonum, & quàm iucundum.

Jákto rzecz piękna/ iákto rzecz przyiemna
 Patrząc/ gdzie miłość pánuie wzáiemna/
 A bráćia sformi/ w szczeręy wprzeymości
 Strzegą iedności.
 Nie ták iest wdzieczny olej bálsáomowy
 Swiezo wylany ná włos Aronowy:
 Skład wonny plynie aż ná kraj bogáty
 Ostatniey śáty.
 Nie ták rośkofne krople są perlowe
 Niebieskley rosy/ ktore Zermonowe
 Pástwiśka zdoabia/ kiedy wstáie z morzjá
 Ognista zorzá.

Bo kiedy

Bo kiedy zgoda świata przemieszawa/
 Tam Pan niebieski wszystko dobrze dawa/
 Wzbudżając zawždy na miejsce oycowe
 Potomstwo nowe.

PSALM CXXXIV.

Ecce nunc benedicite Dominum.

Teraz/ o wierni Pańscy służebnicy/
 Ktorzy trzymacie straż w jego bożnicy:
 Teraz/ iako to noc milczy/ wiecznemu
 Chwale oddajcie winną Bogu swemu.
 Reczcie ku jego miesztaniu ściągajcie/
 A winną chwale iemu oddawajcie.
 A Pan wam także będzie błogosławił/
 Ten który niebo y ziemię postawił.

PSALM CXXXV.

Laudate nomen Domini.

Słudzcy Pańscy/ ze wszech naświetsemu
 Cześć imieniowi czynicie Pańskiemu.
 Wy/ którym domu iego straż podana/
 Chwalcie godnego wszelkiey chwały Pana.
 Ten Izraela obrzał przed infemi/
 A uczynił go włością swą na ziemi.
 To Pan jest wielki/ Pan niezwyćieżony/
 Wład infem wshytke bęgi przelożony.
 W iego jest władzy ziemia/ y wysokie
 Niebo/ y morzkie przepąści głębokie.
 Ten z lochow ziemskich obłoki wyciąga/
 A po powietrzu srokiem rościaga.

I deſzczem ogniſte mieſa tyſkawice/
 Wiatrow dobywa z ſrey ſkrytey ſkárbnice.
 Zbil piód w Egiptcie pierwſzy/ od człowiekã
 Pogamſzy/ aż do bydlecego wiekã.
 Na krolã náwiódł cudã nieſlychãne/
 Trapiac ſãnego/ y iego poddãne.
 Siła narodom/ ſiła miaſt wyrócił
 Sławnych/ a moſne krole miezem ſkrocił.
 Schonã/ krãtã Amorreſkich pãnã/
 I Ogã/ krolã rodneho Bãzãnã/
 I Chanãneg wſytkę: a ich ziemie
 Podzielił miedzy Izraélſkie plemie.
 Wieczne ieſt imie twoie/ moſny Pãnie/
 A ſława twoia nigdy nie wſtãnie.
 Ty ludem ſwoim rãdzisz: ty kaſdemu
 Łãſke okaſeſz znaczna ſludze ſwemu.
 Bogi Pogãñskie ze ſrebrã ze zlotã
 Nic nie ſã/ iedno ludzkich rãk robotã.
 Wſtã ich nieme/ oczy nie pãtrzaia/
 Wſy nie ſlyſã/ noſdrza tchu nie maia.
 Boday rãk y ci/ ktorzy ie robili/
 A owſem/ co w nich wſnoſć położyli.
 Ty domie/ Pãnã chwal/ Izraélowy/
 Domie Lewiego/ domie Aronowy.
 Wſyſcy go chwalcie/ wſyſcy poſpolicie/
 Co Pãnu ſercem wprzeymym ſluzycie.
 Niech wiecznie bedzie Pan pochwalon/ ktorzy
 Ulubił ſobie wierzech Syonſkiey gory.

P S A L M CXXXVI.

Confitemini Domino quoniam bonus.

Chwal

Chwalcie Pána z dobroci iego nieprzebranej/
 Chwalcie z litości wiekom żadnym niepoddanej.
 Chwalcie Boga/ ktory jest Bog nad inſze Bogi/
 Bo iego miłosierdzia nie zagina drogi.
 Chwalcie Pána/ ktory jest Pan nad inſze pány/
 Bo on to ſwym miłosierdziu nigdy nie przebrány.
 Ktory ſam cudá czyni przeciw ludzkiey wierze/
 Bo żaden wiek litości iego nie przebierze.
 Ktory miſterſtwem wielkim piękne niebo ſpiałwil/
 Bo ſwemu miłosierdziu krefu nie poſtáwil.
 Ktory wynurzył ziemię z morſkich głąboſci/
 Bo końca nigdy Páńſkiey nie będzie litości.
 Ktory zájeł na niebie ſwiátła niezgaſone/
 Bo Páńſkie dobrodzieiſtwo nie ieſt okrefone.
 Słońce/ aby białemu dniowi pánowáło/
 Bo iego miłosierdzie wiecznie będzie trwáło.
 Mieſiąc y złote gwiazdy/ aby noc rzadziły/
 Bo láſki iego żadne nie zwyciężá ſiły.
 Ktory Egipt pokarał na pierworodzonych/
 Bo iego miłosierdzie ieſt lat nieſtónżonych.
 Ktory lud ſwoy z ich wyrwał okrutney páſzczetki/
 Bo iego nieprzebrána láſka trwá na wieki.
 Wyrwał niezwycięzoná moſzna ręká ſwojá/
 Bo Páńſkie dobrodzieiſtwa ná czas wieczny ſtojá.
 Ktory w pol práwie morze rozdzielił czerwone/
 Bo iego miłosierdzie ieſt niedokónżone.
 A przeprowadził przez nie lud ſwoy suchá nogá/
 Bo wieczney láſki Páńſkiey láta nie przemoga.
 A Pháraóná záłal z woýſkiem niezliczoným/
 Bo litość iego zrowná z wiekiem nieſtónżonym.
 Ktory lud ſwoy wielkimi przewiodł puſtyniámi/
 Bo iego miłosierdzie wiecznie będzie známi.

Ktory

Który tyranny pobil/ y krole waleczne/
 Bo iego dobrodziejstwa są/ y beda wieczne.
 Krola Amorreyskiego meznego Seonã/
 Bo iego wieczna łaska nie iest zãnnierzona.
 A Krola bogatego Bãzanckiego Ogã/
 Bo konicã miłosierdzia nie nãwdzie o Bogã/
 A dal nowym przychodniom ich bogate krãie/
 Bo iego dobrodziejstwo nigdy nie wstaie.
 Dal ie Izraelowi/ sãdze ie dal swemu/
 Bo iego litość rowna wieku iest wiecznemu.
 Nie raczył nas zapomniec w nãše doległości/
 Bo konicã iego świątey nie bedzie litości.
 Odial nas rękã srogim/ y mocy poganŃskiej/
 Bo nie mãś niãzy/ nie mãś konicã łasci Pãńskiej.
 Kory ciãlu w kółkiemu iego żywność daie/
 Bo iego szczodroblivość nigdy nie wstaie.
 Chwalcie Pãã/ Który krãg niebieŃŃi sprãwue/
 Bo iego dobrodziejstwo wieku nie oguie.
 Chwalcie Pãã/ Który iest Pan nãd inŃŃe pãny/
 Bo on w swym miłosierdziu nigdy nieprzebrãny.

P S A L M CXXXVII.

Super flumina Babylonis.

Szedzac po niskich brzegãch BãbilonŃskiej wody/
 A nã piekne SyonŃŃie wspominaic grody:
 Co nam inŃŃego czynic/ iedno plãcã smutnie /
 PowieszãwŃŃy po wierzbãch niepotrzebne lutnie.
 Lecz poganin niebãczny/ w tey nãŃŃey żãlobie/
 PrzedŃŃe piosnãkã SyonŃŃskã kãzã Ńpiewãc sãbie.
 Prze bog/ iãko to ma bydź/ ãby pieŃni Pãńskich
 Glos kiedy miał bydź slyŃŃan w krãinãch poganŃskich?

Jesliã

Jeslibych cie zapomnial / o kraino swieta/
 Niech moia swey nauki rek zapomnieta:
 Niechay mi izeyl wſchnie/ kiedy cie przepomnie/
 Kiedy cie napoczatku wſela nie wspomnie.
 Pomni/ wſzechmocny Panie / co nam wyrzadzali
 Edomczycy; iako w naſz cieſki dzien wolali:
 Zagubcie ten zly narod/ ogniem miasto spalcie/
 A ich mury do gruntu ſamego rozwalcie.
 Ale y ty Babilon / ſtrzeż dobrze ſwey glowy/
 Bo iuz wiſi wpaadek nad toba gotowy:
 Szczęſliwy/ ktoryc za nas odmierzył twe winy/
 A o ſkałe roſtraci twe nieſzczesne ſyny.

P S A L M CXXXVIII.

Confitebor tibi Domine.

Ciebie ia chwalić bede: ciebie przed moſznemi
 Wyznam Tyranny ziemſkimi.
 W tym koſciele chwalebne imie twe wspomione/
 A to wiec prze dobroć one/
 A prze wrodzona / Boże wieczny / prawde twoie:
 Bo ty obietnice ſwoie
 Sturkiem zawnždy przeſiejeſz: tyś mnie ſludze ſwemu
 Nieſzczęściem wtraponemu /
 Laskawe ucho podał / y przywrocil ſily /
 Ktore prawie zgaſly byly.
 Ciebie iako ſerokie ziemſkie ſa gránice /
 Twoie ſlyſzac obietnice /
 Wſhyſey królowie beda ſwoim Bogiem zwáli /
 A ſprawy twe wychwaláli/
 Slawa twoia wieci: bo ty nad wſytkimi
 Koly ſiedzac niebieſkimi /

Ty bliskość przedś: i patrzyć: y to / co wysoko /
 Z daleką zna twoie oko.
 Niechay na mnie przygoda iaka chce / przypádnie :
 Ty mnie poratujesz śnádnie.
 Ty gniew nieprzyiaciół mych pieścią swą okrociś /
 A mnie wolną myśl przywrócisz.
 Ty do skutku masz przywieść przedsięwzięcie moje :
 Pánie / miłosierdzie twoie
 Wielki przetrwa : niechay się w niwecz nie obraca
 Twoiey świetey ręki praca.

P S A L M CXXXIX.

Domine probasti me, & cognovisti me.

Tobie rządzą niebieski / tobie moy Boże /
 Rzecz namnięśza skryta bydz we mnie nie może :
 Ty mnie znaś lubo siedzę / znaś lubo stois /
 Z daleką rozumieś wszystkie myśl moje.
 Chod moy / odpoczynek moy / tobie wiadomy /
 Wszystkich moich postępów iestś świadomy :
 Jeszczem ja nie wypuścił słowa z ust swoich /
 A to / Pánie / już dawno brzmi w uszu twoich.
 Tyś mnie z tyłu / y z przodu / sam uformował /
 Tyś okolo mnie ręki swey nie żalował :
 Coś tak mistrzynie sprawił / wieczny moy Boże /
 Ze tego żadem rozum poiać nie może.
 Gdzie mam uciec przed duchem twym przetrząsliwym :
 Gdzie się skryć przed obliczem twoim strąsliwym :
 Jesli do nieba wstapie / nayde cie w niebie :
 Jesli do piekła / piekło nie iest bez ciebie.

Jeśli skrzydła obłoka rożniony zorze/
 A lotem za ostatnie wdam się morze.
 A tam nie ty wymiacaś / y tam nie śladnie
 Twoją nieuchronną ręką dopadnie.
 Jeśli by też tak głowiek pomyślał sobie /
 Żeby w nocnych ciemnościach miał wlec tobie;
 Myli się na swych myślach: noc naciemniysza
 W ciebie nad południe światło jaśniejsza.
 Cma tobie nie nie zaciemni: noc / y ciemności
 Wszytkie są przezręczyste twej opatrności.
 Ty myśli wieś / ty moie znaś tajemnice /
 Tyś mi w żywocie stworzył moiej rodzice.
 Ten zwiasek tak misterny ciała naszego /
 Cud jest niewysłowiony rozumowi twego.
 Dziwne są czyny twoie / o mocny Boże /
 Tego nigdy przec dufia moia nie może.
 Żadna tobie kłoseczka tajna nie była /
 Gdy mi ięże w żywocie matki nosiła:
 Gdzieś ja rośł osobliwym kunstem wiązany /
 Okiem ięże słonecznym nie oglądany.
 Tyś pierwszą brele ciała / pozątki małe /
 A linie głowietki nie doskonałe
 Widział: tyś miał w swych księgach / co dnia którego
 Przyrość miało / aniś tam chybił żadnego.
 O panie / iako wielce są znamięniste
 Rady twoie: iako są wielce obfite;
 Rychley piasł we wszytkich morzach zrachunie:
 A myślać o nich / mniej wiem / im więcej cznie.
 Panie / by to wola twa złośliwe strącić:
 Ja z meżoboyca żadnym nie chcę się brącić;
 A z żadnym z tych / co ciebie źle wspominaia /
 A twoiej wszechmocności nie wrażają.

Żaż ja nieprzyiaciół twych nienawidzę ?

Żaż się przeciwnikiem twoim nie brzydzę ?

Brzydzę / prze Bog : y po ki bede ná ziemi /

Wiekuiśta nieprzyiaziń powiodę z niemi.

Zmácaj serca / wytrząśni wśhytkie me rády /

Wśhytkie myśli / o Pánie : iesli przysády

Náydzięś co we mnie spólney z niepobożnemi /

Niechay iednáko bede osádzon z niemi.

PSALM CXL.

Eripe me Domine ab homine malo.

BRoń mie moy Pánie / od ludzi złośliwych /
Broń mie od potwarców sprosnych niewstydlivych :

Rtorzy w swym sercu zdráde tylko knuia /

A ná mie woyska wstáwnie słykuia /

Ostrością zębów podobni wężowi /

Jádem bystremu równi pádálcowi.

Uchoway mie rąk / Pánie / niepobożnych /

Broń mie od moich nieprzyiaciół możnych.

Rtorzy wpetác myślá moje nogi /

Sidlami ścieżki nátknawśy / y drogi.

Pánie / tyś moy Bog : ty modlitwy moje

Rącz przyiac w wśhy miłosierne swoje.

Tyś moy obróncá : Ciebień ja lástkawym

Żnał przeciw sobie zámždy w boiu krwáwym.

Nie cieś zlych ludzi / Boże moy prawdziwy /

W ich przedśiemzieciu : áby niezycyliwy

Człowiek / pływáiac w szczęściu : niewinnemu

Tym cieśhy nie był / y sroźśhy dobremu.

Jch ráde

Jch rađe chytrą / y škodliwą mowę /
 Obroć ná ichże niepobożną głowę :
 Niech żywy ogień z nieba spádnie ná nie /
 A ty ich dorąż / że żaden nie wstanie.
 Nie długie szczęście kłamliwych ná świecie /
 A zły w swoieyże złości sie wplecie.
 Pewniem tego / á nic sie nie myle/
 Ze wyżrze w rychle te szczęśliwą chwilę /
 Kiedy Pan będzie krzywdy mścił v bogich /
 A wybawi ie z ich strąsunkow strógić :
 A beda dobrzy Pána wyznawali /
 A ná twarz iego prawdziwie patrząli.

P S A L M CXLI.

Domine, clamaui ad te, exaudi me.

Ciebie Oycze wzywam łaskawy / ty moje
 Rącz wprzeymie próśby przyiac w vsy swoie :
 Prośba za kądzielo / rák złożenie / Pánie /
 Niechci za wieczorna dziś obiednią siąnie.
 Ciebież naprzód iezyk moy zápieczetować /
 A pod strażą / Pánie / vsta moje chować :
 Ciebież także vmyśl obracać ku cności /
 Aby sie nie chylił namniey ku sromocie.
 Niech sie ia o żadną próstę nie kusię /
 Ktoraby ná potym speścić miała dusię :
 Niechce wferecznych ludzi szukać rády /
 Ani ná ich długie pozwole bieśiady.
 Wole że mie czo wiek vderzy cnotliwy /
 Niż mie ma balsamem nátrzeć męstydlawy :
 Niechce ich : v owsem prośie záwždy Pána /
 Aby złość ich była widomie karána.

Sedziowie nie wsterni / zdrayce przelożeni /
 Boday z ostrey skały na syie zrzućeni
 Swiata dokonali: a tam wiec wspomnieli/
 Jako zdrowe słowa odemnie slyšeli.
 Jako łowna ziemia plugiem rozsypana /
 Tak sie we mnie kości moje rozstepia
 Strachem stogiej śmierci: Boże mój obronca/
 W tobie samym ufam: nie gub mnie do końca.
 Strzeż mnie od fortelow ludzi niezygliwych:
 Abych sie nie pobil w ich sieciach zdradliwych:
 Day / abych ja minalich sidła / a one
 W ichże własnych siatkach widzial vplecione,

P S A L M CXLII.

Voce mea ad Dominum clamaui.

Páńa wolam / Páńa proſzę /
 Recce swoe kniemu wynoſę:
 Przed nim krzywde swoa przekladam/
 Jemu žal swoy opowiadam.
 Ledwie mi inż ducha ſſanie:
 Alle tobie / mochny Pánie /
 Swiádomo / że bez winnoſci
 Cierpie takie doległoſci.
 Po drogach / gózie mie wiáia/
 Sidła ná me zaſtawiaia:
 Poyrzye w lewo ábo w prawo /
 Nie ſtawi ſie niſt laſkawo.
 Jeſli wćiec / nie maſz kedy /
 Nieprzyiaćiol pelno wſtedy:
 A niſt ſie z tym nie opowie /
 Żeby laſkaw ná me zdrowie.

Do ciebie ja/ Boże żywy /
 Wciękam się niebezpieśliwy :
 Tyś nadszedł / tyś na ziemi
 Dział mój między żywiciemi.
 Przyimi w uszy mój płacz stogi /
 Bo miś zewsząd zisły trwogi :
 Wyrwi miś z ręki ciężkiemu /
 Nieprzyjacielowi memu.
 Zbaw więzienia dusze moje /
 Abych uznał łaskę twoją :
 Użyja dobrej radości /
 Z twojej przeciwko mnie łaski.

P S A L M CXLIII.

Domine exaudi orationem meam.

Wysłuchaj/ wieczny Boże / prośby moje /
 A nakłoń ku mnie święte uszy swoje :
 Według swej prawdy/ według swej łaski/
 Racz mnie ratować w mojej doległości.
 Niechciej się zemna / Boże łaski twojej /
 Prawem obchodzie : żaden człowiek żywy
 Tak święty nie jest/ aby na twym sadzie
 Nie miał bódz w takim wytkniony niezadzie.
 Oto zły człowiek trapi moją duszę /
 A ja w iaskiniach ślepych mieszkam muszę /
 Światła nie znając/ roziem umarłemu
 Pod niewidoma ziemię włożonemu.
 W takich frasunkach / y w takich niewczasiech/
 Myślałem przede / o dawnych twoich czasach :
 Coś ty za cuda czynił/ coś sprawował/
 Abyś był wcale wierne swe zachował.

Toć ieſt pociecha mych tróſt / y wzdychãnia/
 Czekam ia przedsia twego zmiłowania:
 Czekã ochłody duſza vtrąpiona /
 Jako dżdżã czeka ziemiã vpalona.
 Wczãſ mie wylſuchay / wczãſ mie rãtuy / Pãnie /
 Już mi ſil ledwie / y duſze doſtanie :
 Gdzie mie ty przeyrzyſ / iużem dawno w ziemi/
 A niech mie licza miedzy vmãrlemi.
 W tobie nãdziejã / w tobie myſli moje
 Tkwia wſhytkie : a ty miłóſierdzie ſwoie
 Obiaw nãdemna / a okaż mi drogę /
 Po ktorey chodzac beſpiechen bydż moĝe.
 Wyrwi mie z rãku nieprzyiaciõl ſrogich /
 Obrõncõ ſmutnych / y twierdzo vbogich :
 Naucz mie w ſwietym żyć zakonie twoim /
 Abowiemeſ ty ſam ieſt Bogiem moim.
 Duch twoy prawdziwy nſechay mie ſprãwuić /
 A drogę k tobie proſtã wkażmie.
 Prze ſlawę ſwoie / rozwiãż mie z trudnoſci /
 A vżyjz wytkley nãdemna liroſci.
 Weźmi w opiekę duſze moje ſmutnã /
 Nieprzyiacielſkã okroć myſl okrutnã :
 Zniſzcz ie nã ziemi w ſrogim gniewie ſwoim /
 A pomni / Pãnie / żem ia ſluga twoim.

P S A L M CXLIV.

Benedictus Dominus Deus meus.

LObie / Pãnie / po kim żyw / ia muſe dziekowãć /
 Ktory tu bitwie raczyſ ſprãwować
 Rece / y ſerce moje : a mnie w boiu ktwãwym
 Jeſteſ obrõncã zãwždy łãſkãwym.

Je nąd nieprziactoly gore mam swoiem/

Je sławny słyna między obcemi:

Je mażon/ y walecznym narodom pánuię/

Wszystko to łascie twej przypisnie.

O Pánie/ co jest głowiek/ je go tak śanuięś?

Je mu tak wielka chęć okazuieś?

Mata głowiek: a tego lata są lotnemu

Cierio mi rowne riekaniowanemu.

Pánie/ schel niebá swego/ a spuść sie ku ziemi:

Tku gor/ niech pada dymy czarnemi:

By piorunem puszczay swe nieuchronne strzały/

Ná lud niechastny do twoiey chwały.

Spuść takie swo/ wyrwi mie z powodzi stráśliwych/

Wyrwi mie z reku nielutościwych

Nieznáionego ludu: ktorých niewstydlive

Są wszystkie słowa/ sprawy zdradliwe.

Ciebie ia nowym rymem/ Pánie/ y wdziecznemi

Wyśławić bede gęslami swemi:

Ktory krole w przetodach wcale zachowywasi/

Davidá z dziwnych toni wyrrywasi.

Bronźe me y tych/ Pánie/ czasow nieszczęśliwych/

Wyrwi mie z reku nielutościwych

Nieznáionego ludu: ktorých niewstydlive

Wszystkie są słowa/ sprawy zdradliwe.

Niech nam synowie rosta tak/ iáko zielone

Jáblonki rosta nowo szezepione:

Tory náse niech kwirna tak/ iáko żrzetelne

Rzeżane świeca słupy kościelne.

Szpiclerze náwiezione niech záwždy stawaia/

Zboża do zboża niech dostátczaia:

Stáda nieprzeliczone tysiacmi niech rodza/

A moly gładkie pod iarzyny chodza.

Trwogi żadney/ zabiegow żadnych nie znamy/
 Ani ogromney trąby slychamy.
 Szczęśliwy lud/ który ma te dobra: szczęśliwy
 Ktorego Pánem iest Bóg prawdziwy.

P S A L M CXLV.

Exaltabo te Deus meus rex.

Ciebie chwale/ Boże moy/imieniowi twemu
 Na wielki błogosławić bede chwalebniemu:
 Żaden mi dzień bez twoiey chwały nie uplynie/
 Imię twe sławić bede/ póki świat nie minie.
 Wielki/niewysłowiony/ nieśmiertelny Boże/
 Żaden rozum/ żadna myśl obiać cie nie może.
 Wszystkie wielki twe sprawy beda powiadały/
 A twoie osobliwą dzielność wspominają.
 Ozdoba sławy twoiey/ cuda niesłychane/
 Możliwość y twoie siły nie beda milczące.
 Nie ustanie pamiątka twej dobrociwości/
 Pelen świat zawsze będzie twej sprawiedliwości.
 Tyś łaskawy/ tyś dobry: do gniewu leniwy/
 Do miłosierdzia predki: tyś wszystkim żygliwy.
 A nie masz tak lichego na świecie stworzenia/
 Coby sie nie ciechyło z twego opatrzienia.
 Ciebie wszystkie twe czyny/ Pánie wyznawają/
 Ciebie wybrani twoi chwalić nie przestają.
 Żacność królestwa twego/ y twe dzwonne siły
 Roznosić/ aby iawne na wszystek świat były.
 Twoje możne królestwo tak iest założone/
 Że go nigdy nie zgrwałca wielki nieśkonczone.
 Ty/ Pánie/ upadłego na nogách zaś sławiaś/
 Rozplątane zdrowie czerstwości nabawiaś.

W tobie

W tobie ogry swe trzyma wszelkie stworzenie/
 A ty każdemu daiesz iego pożywienie:
 Ty reka sam otworzyś/ a z twoiey hojności
 Wszelka sie dusza naie prawie do sytości.
 We wszystkich swych postępach Pan iest sprawiedliwy/
 We wszystkich sprawach swoich dziwnie litościwy.
 Blisko iest Pan tych/ ktorzy do niego wołają:
 Mowie/ ktorzy go sercem wprzeczynym wzywają.
 Pobożnym gwoli czyni/ modlitwy przyjmie/
 W niebezpieczeństwie strzeże/ z przygod wyprowadzi.
 Slugom swoim iest łaskaw: lecz niepobożnemu
 Srogość swoje/ bez chyby/ okaże każdemu.
 Ciebie/ o Panie/ chwalić beda wsta moie/
 A wszelka żywa dusza imie swiete twoie
 Wielbić bedzie: tak dlugo/ po ki nieodmiennym
 Kolem poydzie gwiazdzista noc za światłem dziennym.

P S A L M CXLVI.

Lauda anima mea Dominum.

O Obie nieśmiertelny Panie/
 Po ki mi żywota stanie /
 Wsta beda śpiewały/
 A gasczki moie grały.
 Na krole sie nie spuszczaście;
 Śmiertelnemu nie wśaście;
 Bo ten nie pomoże sobie/
 Pogotowiu ani tobie.
 Skoro duch wynidzie z ciała/
 Ziemia ziemię bedzie brala:
 A naše plone nądzieie
 Po powietrzu dma rozwieie.

To głowiek prawie szczęśliwy/
 Komu sam Pan iest chetliwy:
 A on też tylko iednemu
 Wśa Pánu Bogu swemu.

Ktory piękne niebo spráwił/
 A ziemię z morzem postáwił:
 A cokolwiek ognistemi
 Świat obląpił mury swemi.

Ktory prawdy strzeże wiecznie/
 Krzywdy nie lubi koniecznie:
 Głodne chlebem opátruie/
 Wieźnie z okow rozwiązie.

Pan oczy zǎśle ciemnością/
 Obdarza nowa światłościǎ:
 Pan niedoleżnych rátuie/
 Pan spráwiedliwe miłuię.

Pan iest strożem przychodniowi/
 Pan sierocie/ y stan wdowi
 Ma ná pieczy: tenże zgładzi/
 Co zły w głowie swęy wrádzi.

Królestwo/ Syoniska stało/
 Twego króla będzie trwało/
 Poki słońce gorolotne
 Poprowadzi lata wrotne.

P S A L M CXLVII.

Laudate Dominum, quoniam bonus est Psalmus.

Czwalcie Pána: godno dáć cześć Pánu temu:
 Pieśń wesola/ ozdoby rym/ służy iemu.
 Miasto Jerozolimskie on znówu sádzi/
 A wygnáńce do własných domow prowadzi.

On sinu

On smutne serca cieśy/ troski leknie/
 Rány wiąże/ boleści wszelkie wymie.
 On wszystkich gwiazd niebieskich liczba ma w głowie/
 A każda swoim własnym imieniem zowie.
 Bog nasz/ Bog wielkiej siły/ wielkiej możności/
 Niepoiety/ niezmierny w swojej mądrości.
 On skromne/ on pokorne na gore sadza/
 A harde niepożesnie na dol sprowadza.
 Pánu/ czyniąc powinne dzieła/ śpiewaycie/
 Pánu/ na słodkobrzmiących cytharách graycie.
 Ktory burze zgromadza/ ziemie dżdżem chłodzi/
 Trawe buyna po gorách wysokich rodzi.
 Ktory żywność wszelakim darza zwierzetom/
 A biednym/ co wołają kłiemu/ kuzetom.
 Nie pátrza on na dzielność wyprawnych łoni/
 Ani oká za chyptim szermierzem słoni.
 W tych sie kocha/ ktorzy mu służą statecznie/
 A co na łaskę jego káza bezpiecznie.
 Pánu Jerozolimskie obzonne wały/
 Pánu day cześć posádo Syoniskiej skály:
 Ktory w żelezie szczerym bramy twe kował/
 A synom twym dobr hoynosc wielką zgotował.
 Ktory pokóiem wstął twoie gránice/
 A ciebie łoiem karmi tłustey psenice.
 Ktory skoro ziemi swe powie wytofi/
 Słowa jego nie cierpią żadney odwołki.
 Ktory ániaciem by wielką polá odziewa/
 A szez po ziemi iáko popiół rozsiewa.
 Łód z niebá miece/ iáko blachy lupáne/
 Ktorego stógie zimno komu wytrwáne?
 Rzeczę słowo/ a lody natychmiast taia:
 Wienie duch jego/ a wnet wody zbieraia.

Psalterza Dawidowego/

Ten wyrok/ ten sady swe Jakobowi/
 Ten oznaymil zakon swoy Izraelowi.
 Zadnemu narodowi Pan sie nie stawil
 Tak łaskawie/ ani praw swoich obiawil.

P S A L M CXLVIII.

Laudate Dominum de cælis.

S Dchy prozne śmiertelności/
 Daycie cześć na wysokości/
 Pánu ze wszech na wyzszemu/
 Pánu niewychwalonemu.
W szyscy Aniołowie iego/
 Wszytkie woyska wyznaycie go.
 Słonce y kolo miesięczne /
 Wyznaycie go gwiazdy wdzieczne.
Niebo pięknie zaślepione/
 Wody wzgore zawieszone/
 Winna chwale nasz ietsemu
 Daycie imieniu Pánstkiemu.
On wyrzekł swe święte słowo/
 A świat stanął wnet gotowo.
 Ku wieczności wszytko sprawił/
 Nie zmieni się/ co vstawił.
A wy Pána chwalić macie
 Smocy/ co w gorách mieszkacie:
 A wielorybowie zwami /
 Ktorzy grąia pod wodami.
Pará/ y ogień gorący/
 Gród/ y śnieg z nieba plynący/
 A przedkie duchy wichrowe/
 Na Pánstkie słowa gotowe.

Gory/ y pola zniżone/
 Drzewa płodne/ dziewa plone/
 Zwierzęta/ bydło/ robacy/
 A odziani pierzem ptacy.
 Krolowie/ y przelożeni/
 Na sąd ludzki wysądzeni/
 Wolne Rzeczypospolite/
 A książęta znamięniete.
 A ty kwitnaca młodości/
 A ty dożyjąca starości/
 Dajcie Panu cześć społecznie/
 On sam godzien chwały wiecznie.
 Jego sława wyśza nieba:
 On iako Pan dał co trzeba:
 A my iego lud wybrany
 Śpiewaymy mu Psalm podany.

P S A L M CXLIX.

Cantate Domino canticum novum.

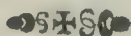
Panu swemu daymy cześć rymy nowemi/
 Chwała iego niechay bżmi miedzy dobrzmi.
 Niech sie w tworcy swym chelpia Izraelezcy/
 Niechay sie krolew cieśa swym Syonczycy.
 Imie iego y tance niech wspominaia/
 A wodze tańcow mowne gęśli śpiewaia.
 Pan bowiem lud swoy wierny wielce miłuje/
 A cięhe wśytkim dobrym rad opatruie.
 Dobrzy beda widzeni w wielkiej zacności/
 A wżya w mieśkaniach swoich radości.
 W ich wściech Panska chwala/ w reku waleczny/
 Ogromny bedzie łyskał miecz obośieczny.

Aby krzywd ná poganách swoich sie mścił/
 A wielkomyślná hárdosc w ziemie tłoczył.
 Aby królom ich kładł ná nogi petá/
 A w okowách chowałí przednie kśiążetá.
 Aby wedle písanych praw ie sádzili/
 A wierni sławy wieczney śląd dostąpili.

P S A L M C L.

Laudate Dominum in sanctis eius.

Chwalcie Páná z iego światobliwosci/
 Chwalcie Páná z iego wielkiey możności:
 Chwalcie z mocy/ chwalcie go
 Z dziwney wielkości iego.
 Chwalcie Páná ogromnemi trabami/
 Chwalcie Páná przyjemnemi lutniami:
 Chwalcie bebný/ chwalcie go
 Kolem tancá piękneho.
 Chwalcie Páná y hářsa/ y regały/
 Chwalcie Páná wesołemi cymbały:
 Wśelka rzecz ktora żywie/
 Wyznay Páná chetliwie.

Pśalterżá Dawidowego koniec.

Regeſtre Pſalmow / wedle tytułow Poľſkich / rzedem obiecádłá.

B.

B oże czemuś mie / czemuś mie moy wieczny /	fol : 28.
Bede cie wielbil moy Pánie /	38.
Bog wſzechmocny / Bog prawdzimy /	66.
Bog wieczny / ktory wſhytkim roſtázuie /	72.
Boże w miľoſierdziu ſwoim nieprzebrány /	74.
Boże / ktory ſlug nigdy nie przepomniſ ſwoich /	83.
Bogu duſá wſa moia /	86.
Boże liťoſciwy /	88.
Boże wieczney mocy /	100.
Boże náſ / v ktorego w reku wſhytkie boie /	124.
Boże moia nádzicio / y moia pomocy /	129.
Boże / ktoremu pomſta náleży ſpráwnie /	139.
Błogoſław duſo moia Pánu ſwojemu /	151.
Boże / ktorego chwala w mych wſciech wieczna /	165.
Boże / ktory mieſkaſ nád wſhytkimi nieby /	186.
By byl Pan nie tak láſkaw ná náſze zdrowie /	187.
Bron mie moy Pánie od ludzi zľoſliwych /	203.

C.

C o zá przyczyńá tego zámieſhania /	fol : 2.
Czáſu gniwu y czáſu ſwey zápáľczywoſci /	6.
Tiebie bede / Boże prawy /	10.
Czemuś mie Pánie oſtápił : czemuś twarz ſwoia /	13.
C e	Tiebie

Regeſtr Pſalmow.

Ciebie ia/ poſci mi iedno żyworá ſłanie/	21.
Czaſu gniemu/ y czaſu twey zápalczywoſci/	53.
Czekałem z cierpliwóſcia/ á Pan nie obaczył/	56.
Co ſie chlubiſz/ niewſtydliwy/	75.
Ciebie my wiecznie wyznawać będziemy/	109.
Ciebie o Boże niezmierzony/	148.
Chwalcie Pána / imienia iego wzywaycie /	155.
Chwalcie Pána prze dobroć iego nieprzebráná /	158.
Chwalcie Pána prze dobroć iego niewymowná / chwalcie/	161.
Chw : Pána prze dobroć iego niewymow : y prze liſość /	175.
Człowiek ia nieſzczęſliwy / człowiek ſtrapiiony /	185.
Chwalcie Pána z dobroci iego nieprzebrány/	197.
Ciebie ia chwalcę będę/ ciebie przed moźny mi/	199.
Ciebie Oycze wzywam láſkawyy/ ty moie /	203.
Ciebie chwale/ Boże moy/ imieniowi twemu/	208.
Chwalcie Pána : godno dáć cześć Pánu temu/	210.
Chwalcie Pána z iego ſwiatobliwoſci/	214.

Słóad mie chceſz zápomnieć ?	15.
Do ciebie/ Pánie/ wydycha ſerce moie/	32.
Do tego m był myſł ſwá ſklonił/	54.
Daj ſwe baczenie/ Boże/ Królowi/	102.
Duſzo ſpiwáay Pánu pieſń : o nieogárniony/	153.
Dziatki niewinne/ pánienci wczciwe/	171.
Duchy próżne ſmiertelnoſci/	212.

Głupi mówi w ſercu ſwoim/	16.
Głupia madoſci/ rozumie ſalony/	24.

Głupi

Regeſtr Pſalmow.

Glupi mowi w ſercu ſwoim/	77.
Gdy z okrutney Babilony/	188.

I.

Jakożkolwiek ſzczęście tu mnie ſie poſtawi/	44.
Jako na puſczy przedmi pſy ſzawana/	60.
Jęſli domu ſam Pan nie zbuduie/	189.
Jako rzecz piękna/ iako rzecz przyjemna/	194.

K.

Kto będzie w twoim mieſzkańu przebywał/	17.
Krolu niebieſki/ zdrowie duſze moiey/	36.
Bleſzczny rękoma wſzyſcy zgodliwie/	68.
Ku ſłużbie twoiey/ Boże moy obrońca/	87.
Krolu na ziemi y na wielkim niebie/	90 134.
Krolowie ſadzą poddane/	122.
Krolu na wyſokim niebie/	134.
Kto ſie w opiekę poda Pánu ſwiecnu/	136.
Ktożkolwiek mocnie uſa Pánu ſwiecnu/	187.

M.

Mocny Boże/ iakoż ich wiele powſtało/	3.
Moy wiekuiſzy paſterz mnie pász/	30.
Moca imienia ſwego/ y ſwey wſzechmocności/	78.
Mam przecz Pána miłowac/ ktory z łaski ſwoiey/	173.
Moga rzec Pánſcy wybráni/	191.

N.

Nieście chwałę mocarze/ Pánu mocniejszyemu/	38.
Nie oburſzay ſie/ że kto nierozſtydliwie/	50.
Niewinność/ Pánie/ moie/	62.

Regeſtr Pſalmow.

Narodzic ſie kiedy chwila tak ſreśliwa/	82.
Niech co chce będzie : żyw Pan ludu ſwemu/	105.
Nie milcz/ ani odkładay : nie cierp/ Boże wieczny/	123.
Nakłon/ o Pánie/ wſu ſwoich /	126.
Nowa Monárſze możnemu/	145.
Ná ten czas/ gdy Żydowie doſtawſzy ſwobody/	171.
Nie nam/ náſ Pánie / ſtworzeniu podlemu /	172.

G.

Gł Ktory ſiedziſ ná wyſokim niebie/	fol: 18.
Obróncá wieczny/ ludzi utrapionych /	46.
O Pánie/ w ſwoie właſnie wſyſmy ſłycháli/	63.
O Pánie/ Ktory nie maſ nie równego ſobie /	69.
Obróncá pćiſnionych/ Boże lietoſciwy/	78.
O Ktory ármieem władaſ/ y Krolnieſ wiecznie /	64.
O wa czas/ Pánie/ przyſeđi požądany/	125.
Ochotna myſl/ ochotne ſerce w ſobie cznie /	194.
O ludzy Páńſcy/ ze wſech náſwietſſennu/	195.

P.

Pzypuſć/ Pánie/ w wſy ſwoie/	fol: 5.
Pánu ja duſam/ a wy mówicie między gory /	14.
Placz ſpráwiedliwy/ y ſkárge moie /	19.
Pánie/ za twoią záwždy pomocą Krol biie /	27.
Pánie/ wezgi ſad o mnie/ á tam wyżrzyſ moie/	34.
Pan otmem ſwoiey áwiátłoſci/	35.
Pánu ſercem weſołym wſpomnicie cnotliwi /	43.
Pánu ſercem miłoſierdziem/ Pánie/ náſze złoſci/	94.
Pánu ja wyrwać bede/ dołádem żywy/	111.
Póſłanie o Boże żywy/	117.
Póſłanie w krętkimi/	128.
Pan	

Regeſtr Pſalmow.

Pan chce krolować : odział ſie zachoſcia /	138.
Podźmy z ochoty/ Pánu chwale daymy /	141.
Pan náſ/ Bog náſ pánuie/	143.
Pan kroluie/ Który włada Anioły lotnemi /	146.
Pána iá zázwdy miedzy cnotliwymi/	168.
Pomni Pánie Dawida/ y iego trudnoſci/	193.
Pána wolam/ Pána proſe /	204.
Pánu ſwemu daymy cześć tymynowemi/	216.

R.

R oſproſyłeś nas/ Boże/ Boże niezmierzony/	fol : 84.
Rátuy mie Pánie : bo ſłych przygod nawálnoſci /	97.
Rádnyćie ſie Bogu nawyżſhemu/	120.
Rzekł Pan do Pána mego ſwym głoſem/	168.
Rád ſłyſe/ że dom Pániſi nawiedzić mamy/	186.

S.

S zczęſliwy ktory nie był miedzy zlemi /	fol : 1.
Szczęſliwy komu grzechy odpuſzczono/	42.
Szczęſliwy ktory ludzi wpádłych rátnie/	58.
Serce mi káże ſpiewáć Pánu ſwemu/	64.
Sluchay co żywo : wſytkie ziemſkie kráie /	70.
Smiluy ſie nádemna/ Boże litoſciwy/	80.
Smiluy ſie/ Pánie/ cháſu mego niepokoiá /	81.
Sluchay wierny moy zborze : otworz wſy ſwoie/	112.
Słyſ paſterzu Izráełſki/ náſ głoſ záloſciwy/	119.
Sluſna rzecz/ Pánie/ robie chwale dawáć/	137.
Szczęſliwy człowiek prawdziwie/	169.
Szczęſliwi/ Ktorzy ſie Pániſkim zákonem ſpráwuia/	177.
Szczęſliwy/ człowiek prawdziwie /	190.

Regeſtr Pſalmow.

Siedzac po riſkich brzegach Babilonſkiey wody/

198.

L.

L	Atke nas inż na wieki/ Boże naſ/ opuſciſ/	fol: 107.
	Twe miłoſierdzie / twoie prawde/ wieczny Pánie/	130.
	Teraż/ o wierni Pánſcy ſłużebnicy /	195.
	Tobie rządzca niebieſki/ tobie moy Boże /	200.
	Tobie Pánie/ po kim żyw/ ia muſſe dziękować/	206.
	Tobie nieśmiertelny Pánie/	209.

M.

M	Słyſz me proſby/ Boże władze wieczney/	fol: 85.
	Wſłyſz proſby moje/ Boże lietoſćiny/	149.

N.

N	Żywam cie/ Boże/ ſwiadku moiey niewinnoſci/	fol: 4.
	W tobie ia ſamym/ Pánie/ człowiek ſmutny /	7.
	Wſzechmocny Pánie/ wiekuſty Boże/	9.
	Wſiada y z dobrym ſercem/ o krolu cnotliwy/	26.
	W tobie wſnoſć ſwa kłade/ Boże niezmierzony/	40.
	Wſytká ziemia/ wſytkie kraie/	92.
	W tobie wſnoſć ſwa kłade/ Boże niezmierzony/	101.
	Wſyſcy ktorzy po ziemi chodzie/	147.
	Wſeł i narod/ wſeł i plemie/	175.
	W każdym wciſku ſwoim wolałem do Pána/	184.
	W troſkach głoſkich ponurzony /	192.
	Wieczny Boże nie zaydzieſ pychy w ſercu moim/	192.
	Wyſłuchay/ wieczny Boże/ proſby moje/	205.

W ziemi

Regeſtr Pſalmow.

2.

2 Ziemią y cołowiek na niey ſie náyduie/ 31.

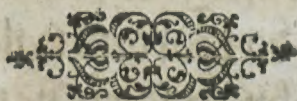
3.

3 Zachoway mie o ſprawco niebieſkiego domu/ 15.

3 Żywot niepobożnego za ſwiadka mi ſtoj/ 40.

3 Źnaczyć ieſt Bog w Żydowskiej Krainie/ 110.

3 Zaczniecie nową możnemu/ 142.

Cum Gratia & Priuilegio S. R. M.

W KRAKOWIE,

W Drukarni Andrzeia Piotrkowczyka / Krola
J. M. Typographa/ Roku p. 1629.

S Al Przywileiem J. Krolewstien
Adęci / nikomu zgotá nie iest wol-
no Psalterzã tego / przekładania Jana
Kochánowskiego / drukować: ani gdzie in-
dziej drukowanego w państwach J. Kro-
lewstien Ns. do Korony należących / prze-
dawać: Ktoby inaczey uczynił / wszystkie
Łaiegi tráci / y wine do skárbu J. Krolew-
stien Ad. w przywileiu miánowa-
na przepada.

